XXXI. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. SZEPTEMBER 18.

Ludas Matyi

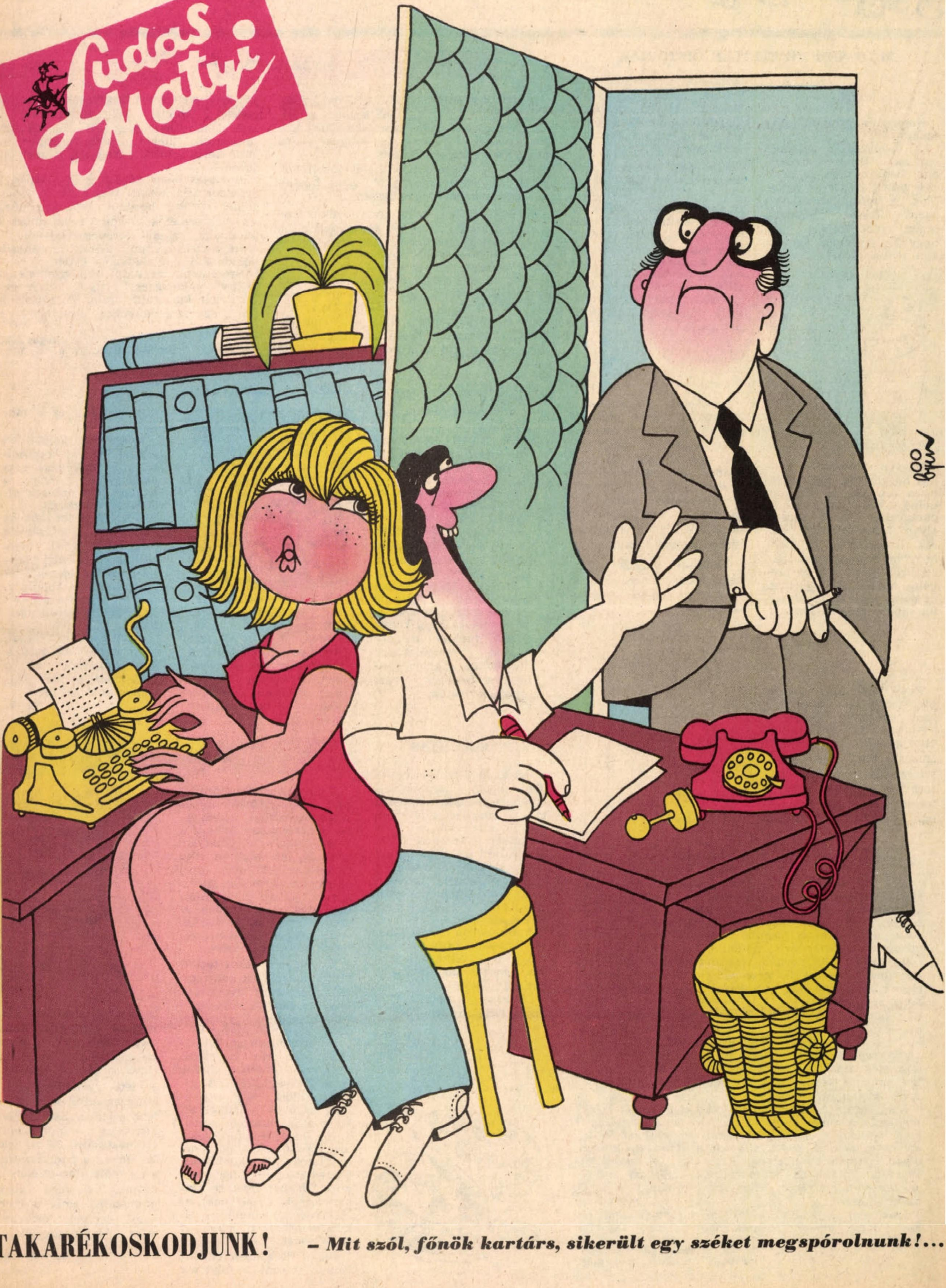

Balázs-Piri Balázs rajza

TAKARÉKOSKODJUNK!

– Mit szól, főnök kartárs, sikerült egy széket megspórolnunk!...

KEDVES LUDAS!

MAJDNEM HIHETETLEN HISTÓRIÁK

①

Kesergő nagymama telefonál:

— Óvodáskorú unokáim vannak. Ikrek. Uriban, ahol lakunk, csak az egyiket vették fel az óvodába. Most a másikkal mi legyen? Tessék mondani, nincs rendelkezés arra, hogy az ikreknek együtt kell oviba járni?

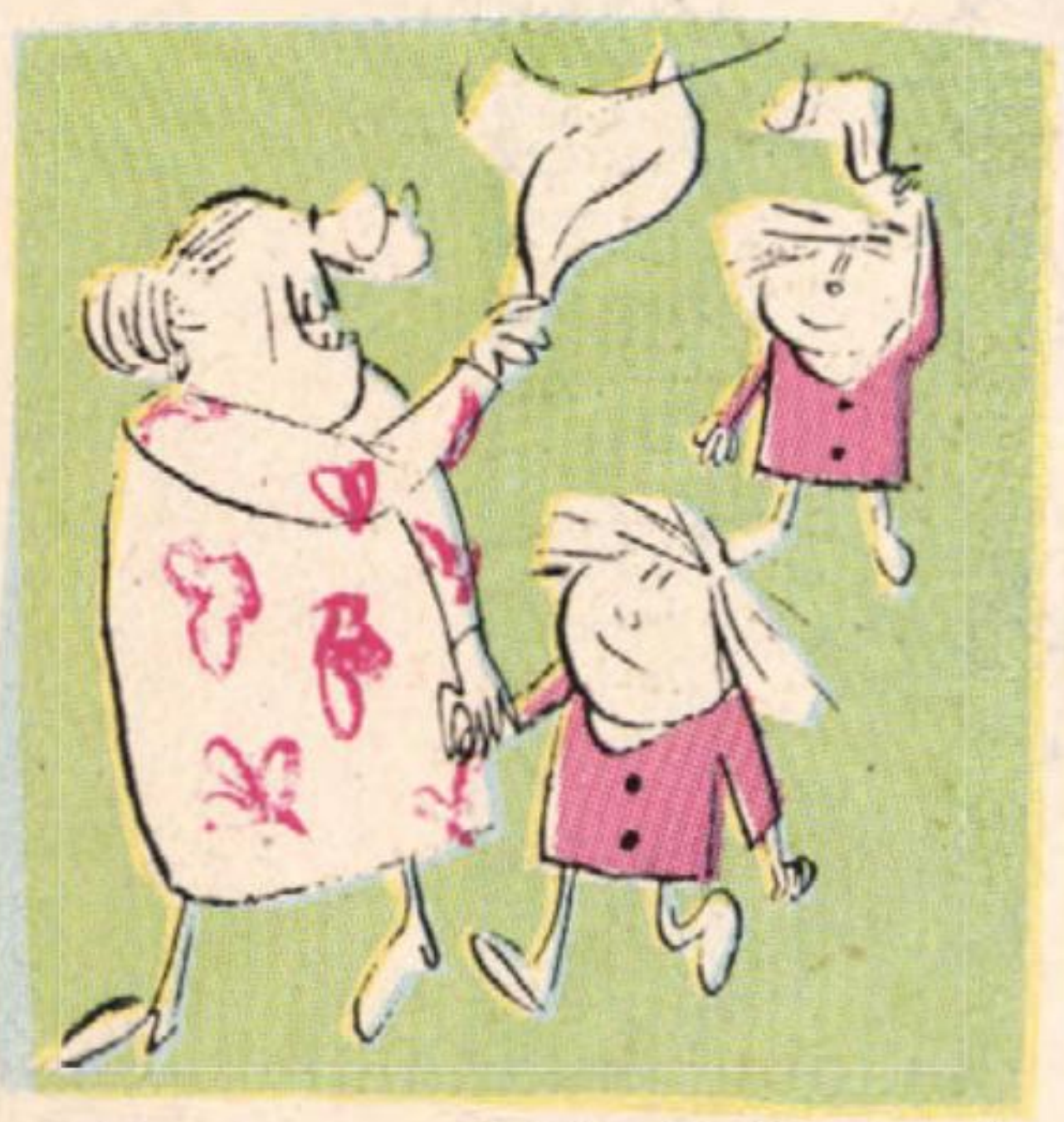

Nagyon valószínű, kedves nagymama, hogy nincs ilyen rendelkezés. Ki gondolná, hogy erre külön paragrafus kell? Hiszen olyan természetesnek tűnik. Elképzelni is rossz, hogy ha történetesen ötösikrekről volna szó, a szegény mamának reggelente öt oviba kellene szaladgálnia kócos csemetéivel.

②

Egyik belvárosi presszó pincéjében két macska teljesít egérirtó szolgálatot. Státusuk, havi fixük nincs, eltartásukra a vezetőnő „macskapénzt” szed a felszolgálóktól, minden ezerforintnyi forgalom után öt forintot. Hogy egy presszóban, vendéglőben hogyan osztják el a borravalót, az belügy, megegyezés dolga. Nagyon szép, hogy ebben a kollektívában még a macskáknak is juttatnak a borravalóból.

Egy jó forgalmú eszpresszóban az a sok öt forint sokra megy. Tűnődnek is a felszolgálók, hogy az a két macska mennyit meg tud zabálni. Ám az is lehet, hogy nem annyira torkosak azok a macskák, nem falnak fel mindent, a fentmaradó pénzből szegényebb cicarokonaikat támogatják, vagy félreteszik azt öreg napjaikra . . .

③

A Keleti pályaudvaron augusztus 16-án délelőtt rosszul lett egy nő. Szerencsére akadt az utasok között egy ápolónő, aki egy rendőr segítségével bevitte a beteget a pályaudvaron lévő elsősegély-helyre. Azaz, csak bevitte volna, de a helyiség zárva volt — szabad szombat miatt.

Tanulság: kéretik a tisztelt utazóközönség szabad szombaton nem rosszullenni!

(r)

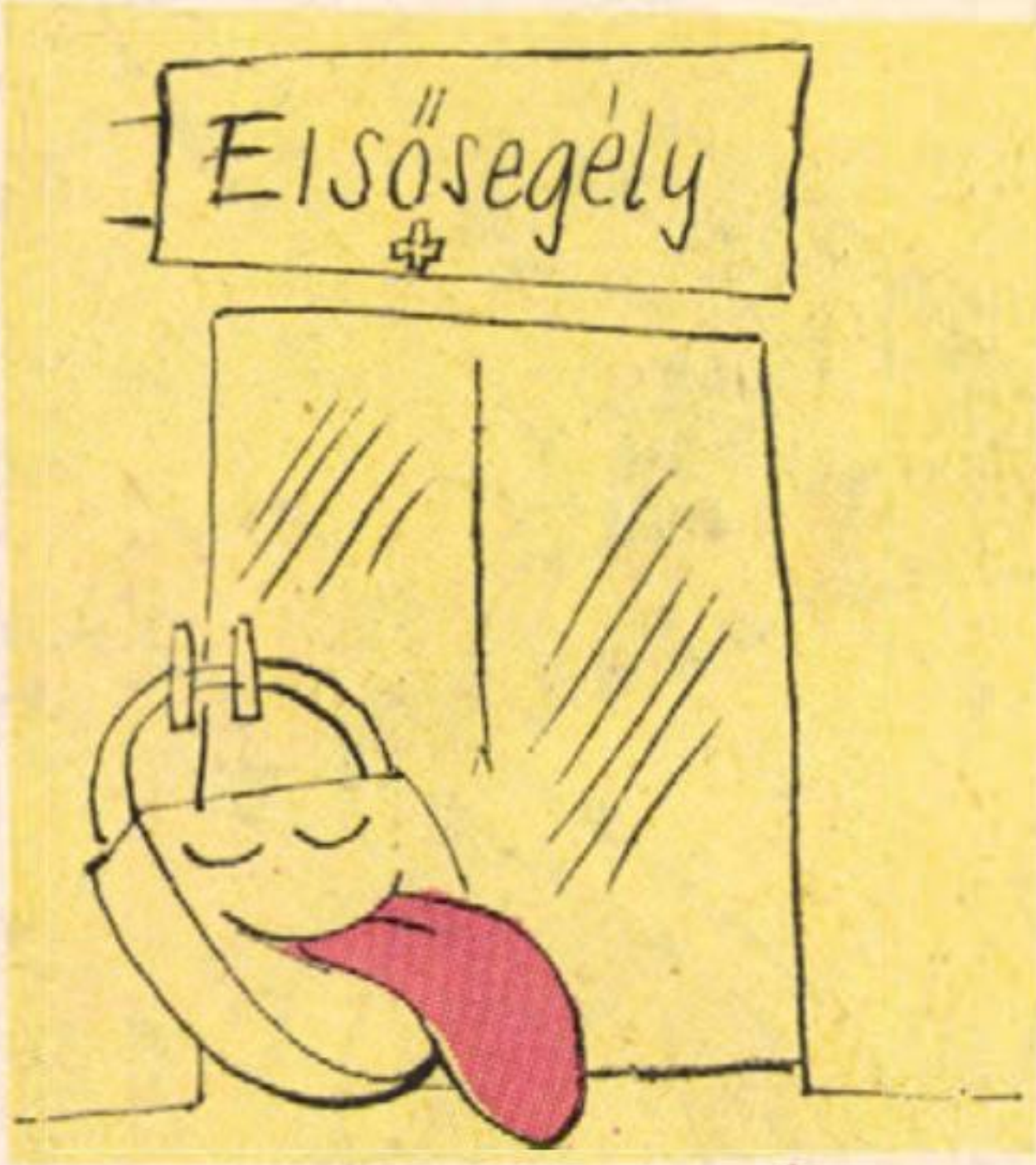

SPÓROLÓS AUTOMATA

A pécsi pályaudvaron 1975. augusztus 31-én el akartam helyezni a csomagomat a csomagmegőrző automatában, de ehhez kétforintosra lett volna szükségem. Mivel éppen nem volt aprópénzem, a pénzváltó automatához fordultam bizalommal. Legnagyobb meglepetésemre az automata becsapott. Az egy darab fémtizesemért visszakaptam 4 darab 2 forintost. Ezen kicsit meglepődtem, de nem veszítettem el a reményt, elkezdtem keresni azt a Valakit, aki karbantartja az automatát. A forgalmi irodán megérdeklődtem, hogy ki a karbantartója az automatának. A válasz: „Itt senki, majd holnap jelentjük, hogy rossz.” Néhány perc alatt még legalább négyen jártak úgy, mint én. A forgalmi irodán még azzal is vigasztaltak: „Nem ön az egyetlen, ez már tegnap óta így megy. Volt, aki csak négy forintot kapott vissza.”

Nem értem, hogyan lehet felügyelet nélkül üzemeltetni valamit, ráadásul, ha az nem megbízhatóan működik? Akik felszerelték és karbantartják ezt az automatát, vajon nyugodtan utaznának-e egy olyan vonaton, amelyet egy hasonlóan „biztonságos” mozdony vinne? És ha már üzemeltetik azt a berendezést, miért nincs senki, akihez a panasszal fordulni lehetne?

Igaz, egy „spórolós” pénzváltó automata nem is rossz dolog, elvégre takarékossági év van. De kinek?

Szentirmay Lászlóné
Budapest XIII., Radnóti u. 21/b

SIVÁR LAKÓTELEP

Szeretettel megkérnénk, kedves Ludas, nézz körül egy kicsit minálunk, a III. kerületben, a Corvin utca és a Duna közötti részen, a Lajos utca, Magyar Lajos utca, Perc utca környékén.

A 43. sz. Építőipari Vállalat jóvoltából, gyönyörű tízemeletes lakóházakat húztak itt fel tüneményes gyorsasággal.

A beköltözések már tavaly augusztusban megkezdődtek és ez év tavaszára be is fejeződtek. Most itt élünk szép, új lakásainkban, csak az ablakon nem szeretünk kinézni. Körülöttünk, a cementszegélyekkel elkerített, majdani gyepágyak helyén kődarabok, rozsdás edények, szemét és piszok. A házak előtt parkoló kocsik egymás hegyén-hátán szoronganak, mert a parkolóhelyeken is rozsdás csövek, mázsás kövek hevernek. A ház elé játszani elengedett kisgyerekek üvegcserepek és szemét között túrkálnak.

A néhány hete megnyílt szép, új ABC-áruházunk, illetve a vele szemben levő büfé körül szintén portenger, szemét, hulladék.

A Lajos utcai házsor és az Árpád fejedelem útja közötti részre kb. 2 hónapja földet kezdtek hordani. Boldogan néztük az előkészületeket, hogy talán most elkezdődik valami tereprendezés-féle, de nem történt semmi. Azóta az elterített földön kinőtt a dudva, a gyom.

Szeretnénk megtudni, mik azok az „objektív” nehézségek, melyek miatt ez a lakótelep kulturált, tiszta, környezet helyett, egy szemétdombon terül el.

Bogos Jenőné
1036 Bp. III., Lajos u. 111. VII. 41.

AUTÓK A SÉTAUTAKON

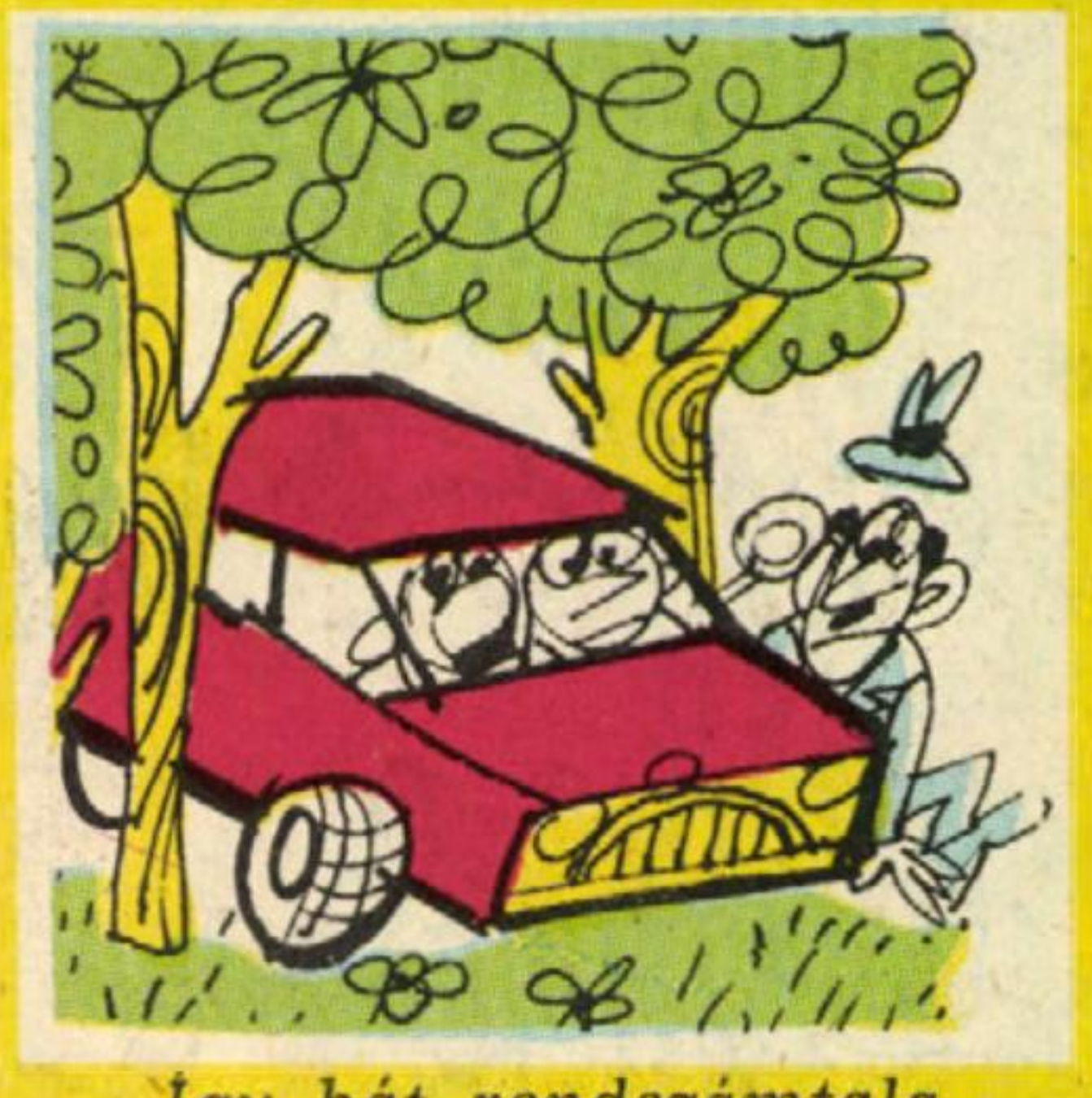

Sétálok a budai hegyekben a jelzett és nem jelzett sétautakon (turistautakon). Járok a néptelen erdőben, mert ez a hobbym.

Egyszer csak motorzajt hallok, és jön szembe velem, vagy a hátam mögött egy autó, később a fák közül egy másik, odébb a keresztúton a harmadik.

Néhány kirándulásom alkalmával felírtam ezeknek az autóknak a rendszámait, hogy konkrétan tudjam megköszönni szolgálatukat. Később azonban meguntam a firkálást, mert annyian voltak.

Így hát rendszámtalanul köszönöm kedves mindnyájuknak, hogy fáradságot és kocsit nem kímélve fölkeresik a magányba tévedt embert, hogy ne kelljen neki még ott sem nélkülöznie a benzingőzt, a kipufogó-gázt és a motorzajt.

Köszönöm úgyszintén a KRESZ-nek, hogy holmi tiltó táblákkal nem akadályozza meg a hegybe járó autósok áldozatos munkáját.

Köszönöm továbbá az illetékes hatóságnak (vagy szervnek), hogy eltüntette az erdei utakról a cölöpöket, amelyek gyakorlatilag akadályozták az autósoknak ezt az önzetlen tevékenységét.

Javasolom végül, hogy ezeket az autósokat tüntessék ki a „Helyszíni bírság” legmagasabb fokával.

S. L.

NYELVÚJÍTÁS

Tisztelettel adózom minden olyan törekvésnek, amely igyekszik megtisztítani a magyar nyelvet az idegen szavaktól. De . . . A napokban a kezembe akadt egy furcsa elnevezésű táplálék: **burgonyasodralék.**

A gyengébbek kedvéért azért zárójelben ott szerénykedik a hagyományos elnevezés: **nudli.**

Gyermekeim azóta többször halálra nevették magukat a következő kérdésen: „kértek mákos burgonyasodralékot?”

Hogy az íze milyen? Hát olyan mint a neve.

D. Gy.
1112 Budapest,
Kérő u. 10.

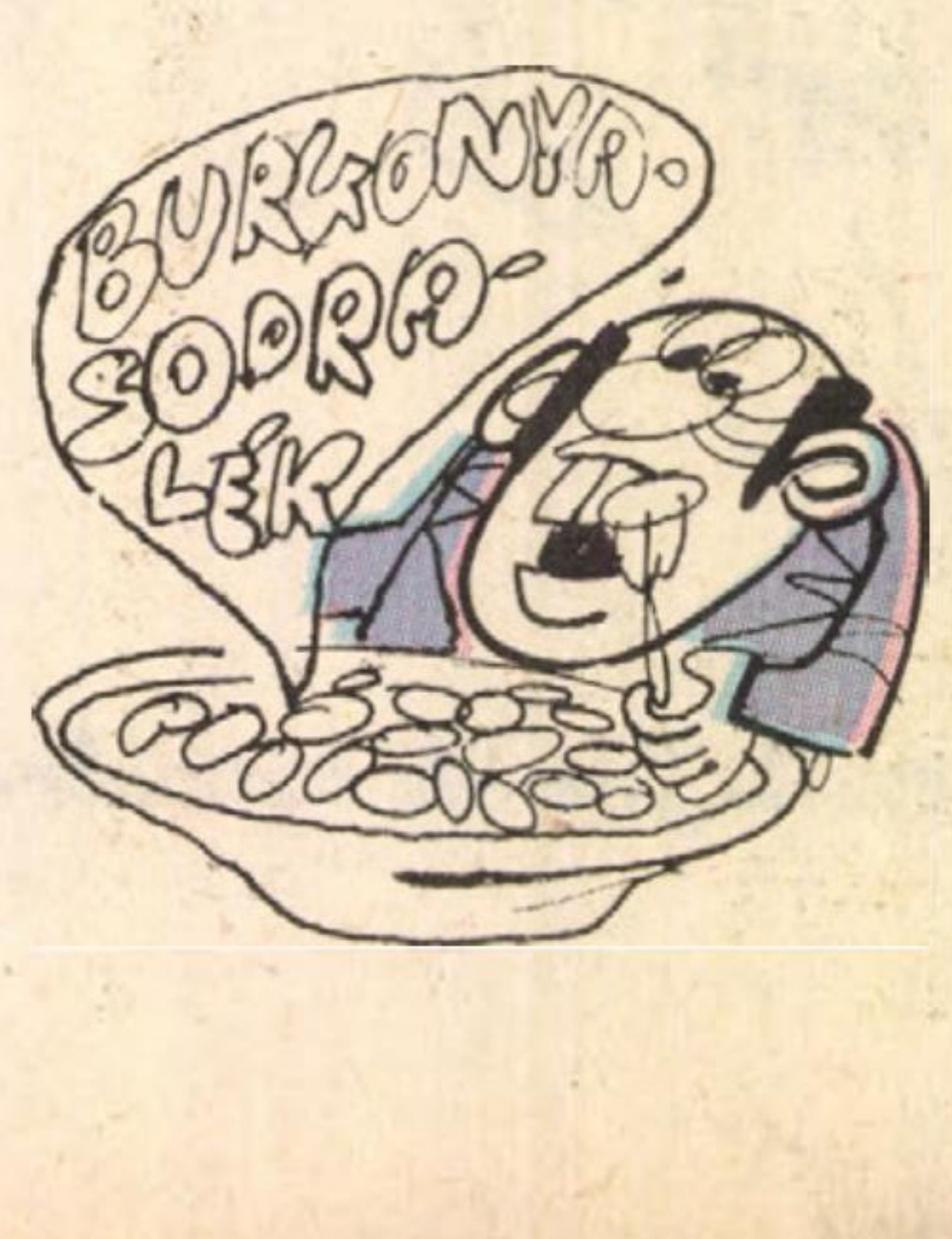

LÁNCSZAGGATÓK

A járdaszigeteknél felállított védőkorlátokat enyhe ívben összekötő fekete-fehér láncszemekre pillantva, megboldogult nagybátyám istállója jut eszembe. Egy napon az istállóban levő ökrök elszakították láncukat és jókora felfordulást rendeztek a helyiségben. A döntés gyors és határozott volt: erősebb láncokat szereltek a régiek helyére.

A történetet azért tartottam szükségesnek közkinccsé adni, mert azt látom, hogy a járdaszigeti védőláncok felszerelői elkeseredett, de meddő harcot vívnak a láncszaggatók kicsiny, de erős táborával. Ezeket a láncokat eleinte fémből készítették és elszakításukra csak rutinosabb egyének vállalkoztak. Ezek után áttértek a műanyag láncokra, amelyeket még gyakorlatlanabb láncszaggatók is könnyedén tépnek szét. Félő, hogy legközelebb papírfüzérrel kísérleteznek, amelynek az elszakítása semmilyen sikerélményt nem jelent az elkövetőnek.

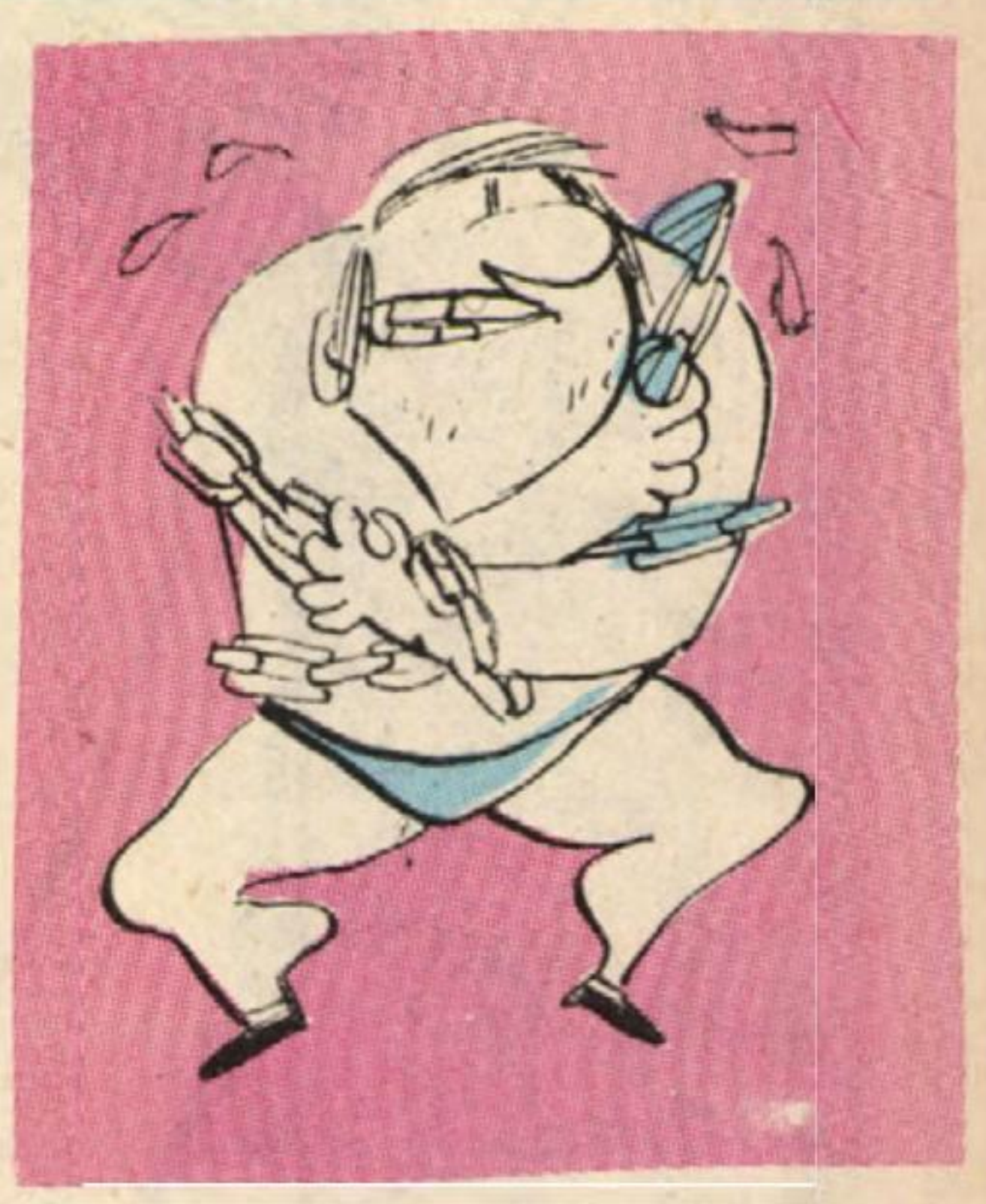

Ha az illetékesek be szeretnék fejezni a folytonos pótlást és szerelést, akkor erősebb láncokkal kellene megpróbálkozni! A gordiuszi csomó ezzel meg lenne oldva, a láncok betöltenék eredeti rendeltetésüket, a láncszaggatók pedig legfeljebb a cirkuszban tennének kísérletet „művészetük” mutogatására. Mert jelenleg ennek a „művészetnek” a nyomait úton-útfélen láthatjuk, és látni fogjuk mindaddig, amíg a láncok nem lesznek erősebbek, mint a láncszaggatók.

Dr. Bokor Imre
Budapest

A LEGOLCSÓBB MEGOLDÁS

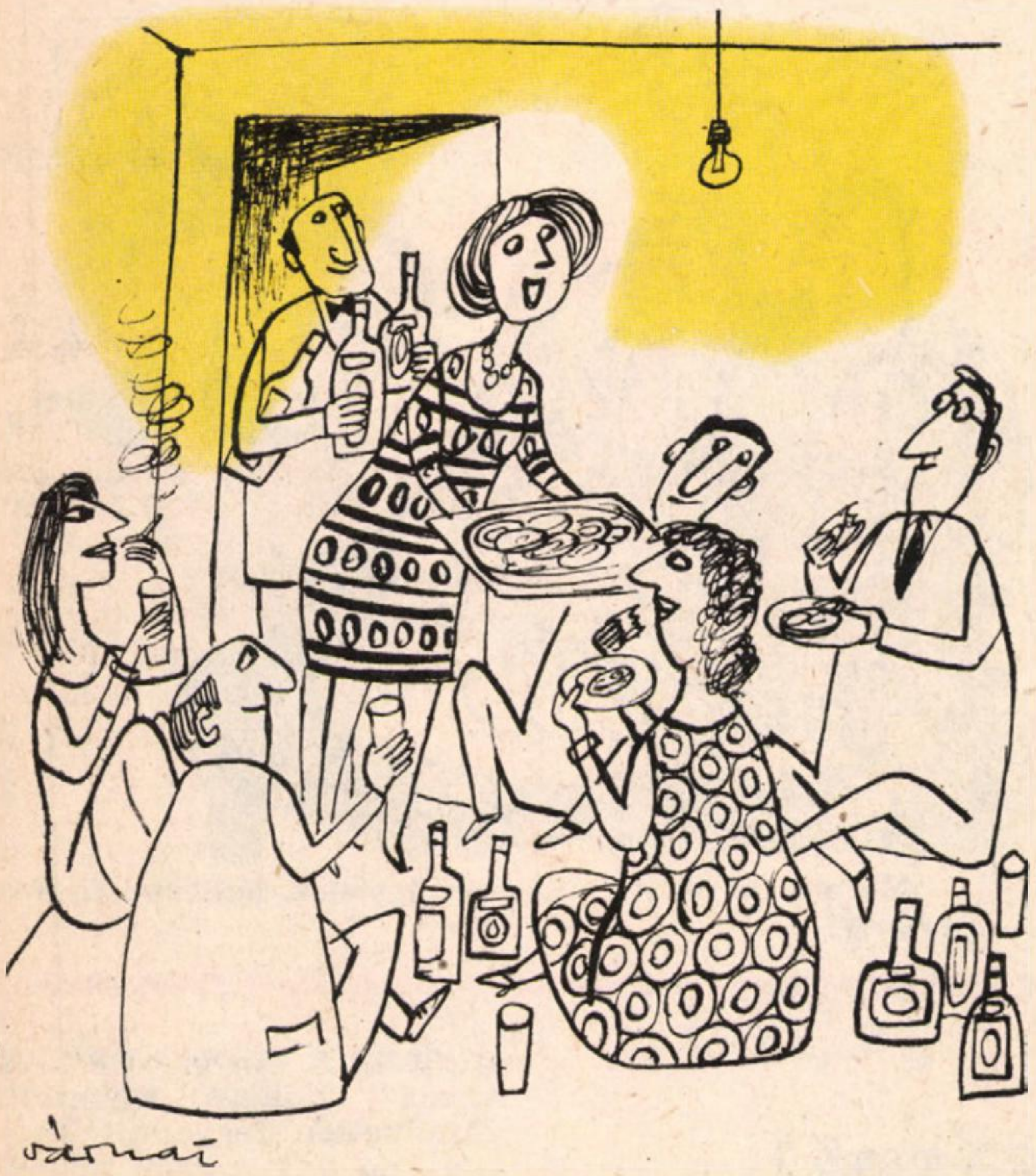

– Tudjátok, én modern bútort szeretnék, a férjem ragaszkodik a stílbútorhoz, ezért egyelőre így rendezkedtünk be . . .

HAJÓTÖRÖTTEK

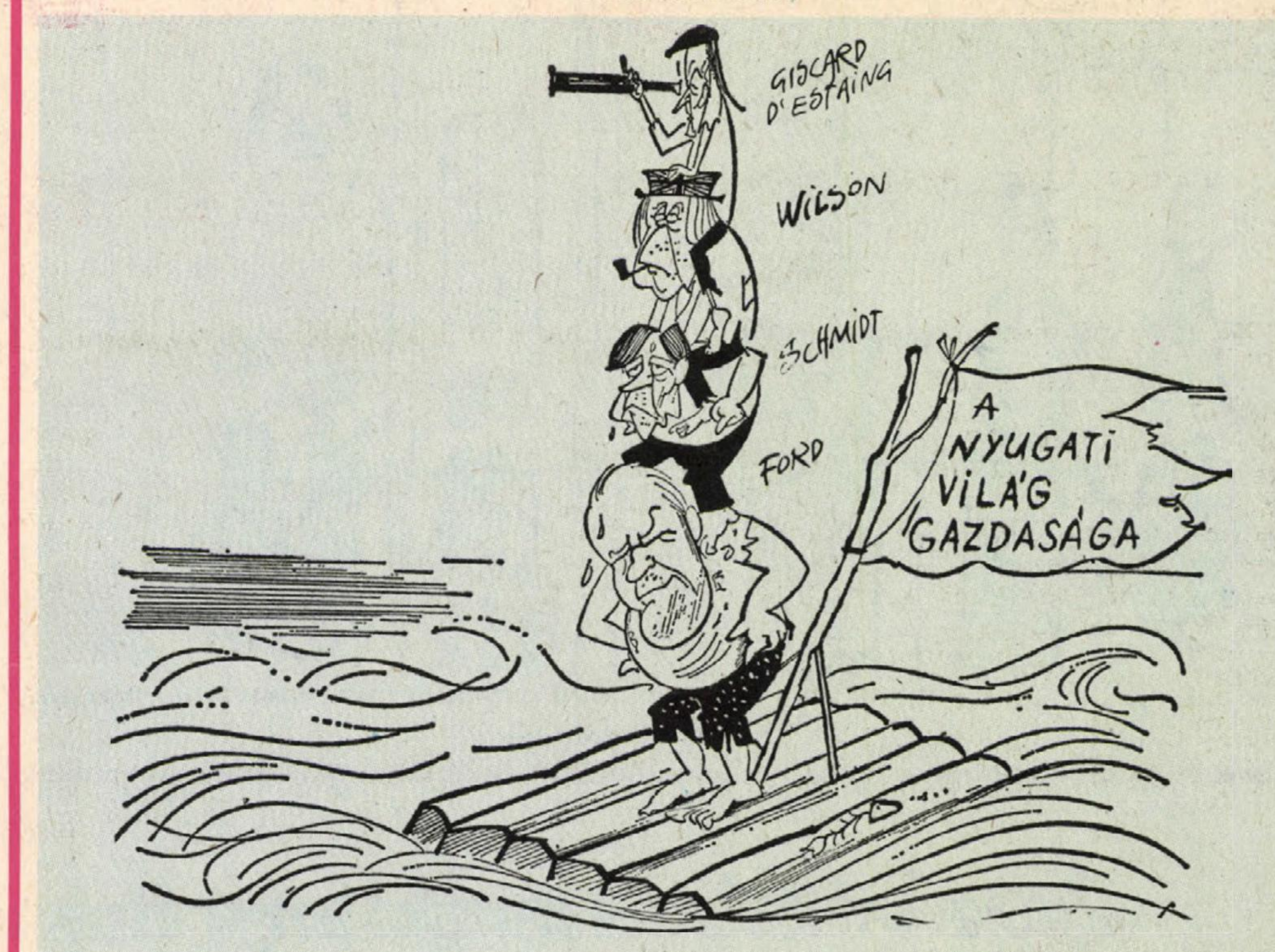

(„Deutsche Zeitung", NSZK)

Diplomácia

Sabác Boriskát azóta ismerem, amióta házasságra lépett Sabác Elemérrel, a kitűnő tollú külpolitikussal. Boriska — mint annyi más asszony — néhány év alatt felnőtt a férjéhez, s ma már nem csacsi kislány. Aki két percig beszélget vele, máris tapasztalhatja, hogy mit ér ez az asszony!

— Képzeld csak — mondja tegnap Boriska nekem, mert gyakran találkozunk a Közérben este —, a házunkban az elmúlt héten nagyon megélénkültek a családi események! Ahtungné például, az a kis dundi, aki velünk szemben lakik, háztartási csínyt követett el!

— Megevett egy üveg lekvárt? — kérdem.

— Ne bolondozz! — mondja Boriska mérgesen. — Ez komoly dolog. Ha van államcsíny, akkor épp úgy beszélhetünk háztartási csínyről is, én legalábbis annak nevezem, ami Ahtungéknál bekövetkezett!

— Mi történt Ahtungéknál? — kérdem izgatottan.

— Fordulat a háztartásban — magyarázza Boriska. — Lujzi megkaparintotta a férje betétkönyvét, aki csökönyösen autóra gyűjtött és ő diktálja most a tervet. A befizetett autó-előleget felmondta és lakberendezőkkel tárgyal. A férjét be sem engedi a tárgyalásokra!

— Jó kis puccs lehetett — csettintettem a nyelvemmel.

— Nem puccs volt, hanem államcsíny — javított ki Boriska —, nagy különbség! Vértelen hatalomátvétel. Véres puccs a második emeleten volt, Valkóéknál, a múlt héten. Komoly konyhai harcok voltak a késő esti órákban, az asszony egy vaslábossal verte fejbe az urát! Három öltéssel varrták össze a fejbőrét.

— És? — kérdem mohón. — Az ura kapitulált?

— Nem sokat tudok — feleli Boriska —, a helyzet ott egyelőre áttekinthetetlen. Valkóné kijárási tilalmat rendelt el a gyerekeknek és megtagadta a nyilatkozatot a Nők Lapjától is, akik felkeresték őt a puccs után. A helyzet nagyon feszült és nekem az a véleményem, de igazán csak a saját véleményem — tette hozzá nyomatékosan Boriska —, hogy Valkóné helyzete korántsem stabil. Minden előkészület nélkül hajtotta végre az akciót, nem számolva a családtagok véleményével. A két gyermekük ugyanis nagyon apás — fűzte hozzá —, és aligha törődnek bele az új irányításba!

— Ahtungné helyzete jobb?

— Lujzi helyzete nagyon stabil — bólintott Boriska. — Lujzi teljesen parlamentaris alapon tárgyal a családdal, és nagyon okosan. Maga mellé állította a lányát egy új kiskosztümmel, sőt a nagymamát is, aki úgyis rettegett a gépkocsitól. Ezzel szemben Valkóné csak terrorral tartja fenn a rendet a lakásban és az ilyen hatalom nagyon labilis.

— Nagyszerűen látod a dolgokat! — dicsértem meg Boriskát — Nálatok mi a helyzet?

Boriska eltűnődött a kérdésen.

— Egyelőre korai lenne még erről nyilatkoznom — mondta aztán kitérve az egyenes válasz elől. — Vannak elképzeléseim. Elemért ismered, nem könnyű ember. Konok és minden változástól fél, már előre. Ha elképzeléseim beérnek, a hadseregre fogok támaszkodni.

— Hogy értsem ezt? — kérdem nyugtalanul.

— A fiunk jelenleg katona, tudhatnád! — mondja Boriska. — A jövő hónapban itthon lesz néhány napig, akkor elővesszük az apját.

Boriska lehalkította a hangját, hogy érezzem, amit mondani fog, az rendkívül bizalmas természetű:

— Elemért a közeljövőben Stockholmba küldik, tudósítani, valami kongresszusról. Tudod jól, hogy én mennyire irtózom minden erőszaktól! Nos, távollétében fogjuk végrehajtani a családban a változásokat, mire hazajön, kész helyzet elé állítjuk!

Hát nem kincs egy ilyen diplomata-feleség?

Somogyi Pál

MEGKEZDŐDÖTT A TANÍTÁS

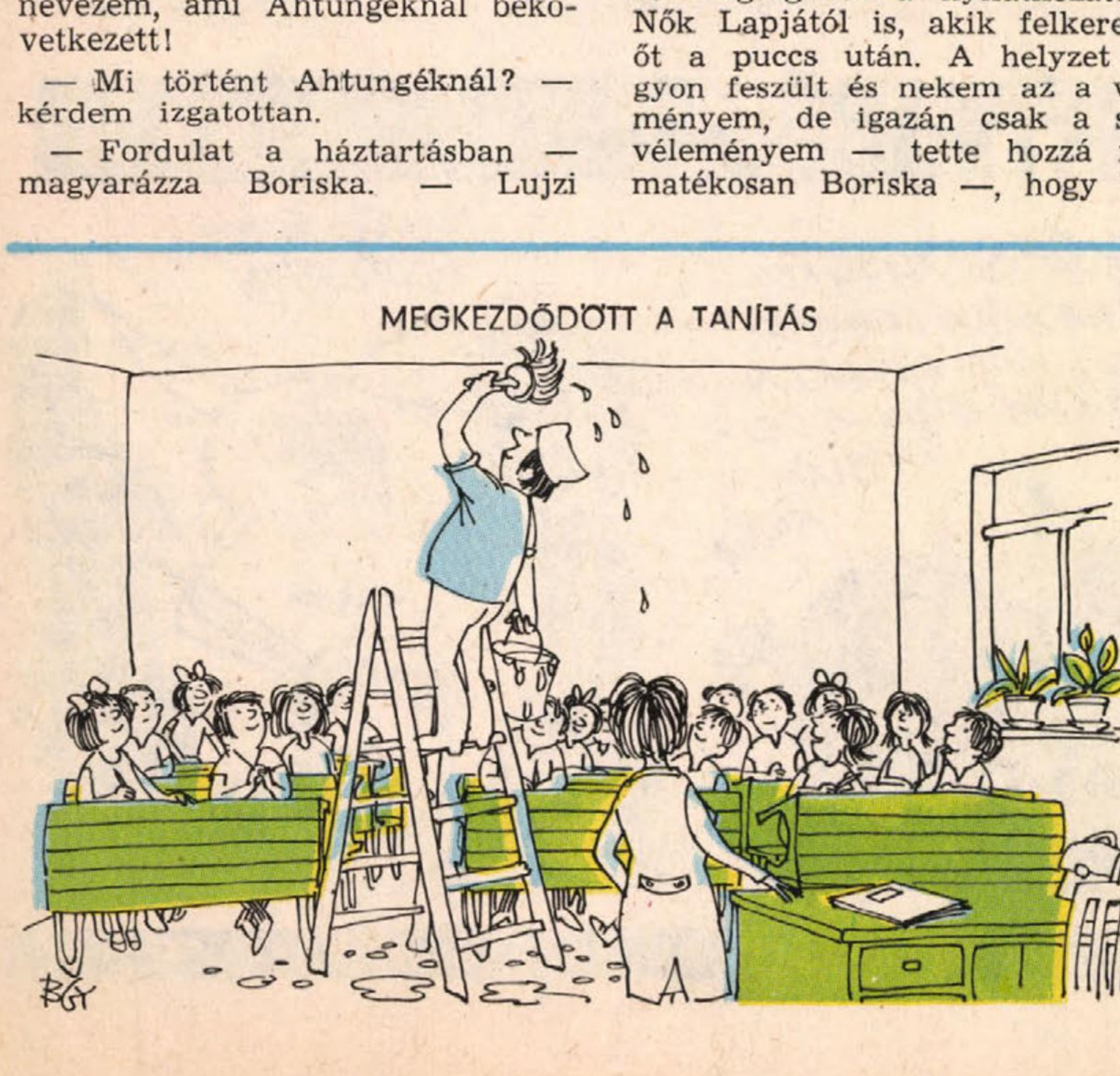

MŰSZAKI HIBA

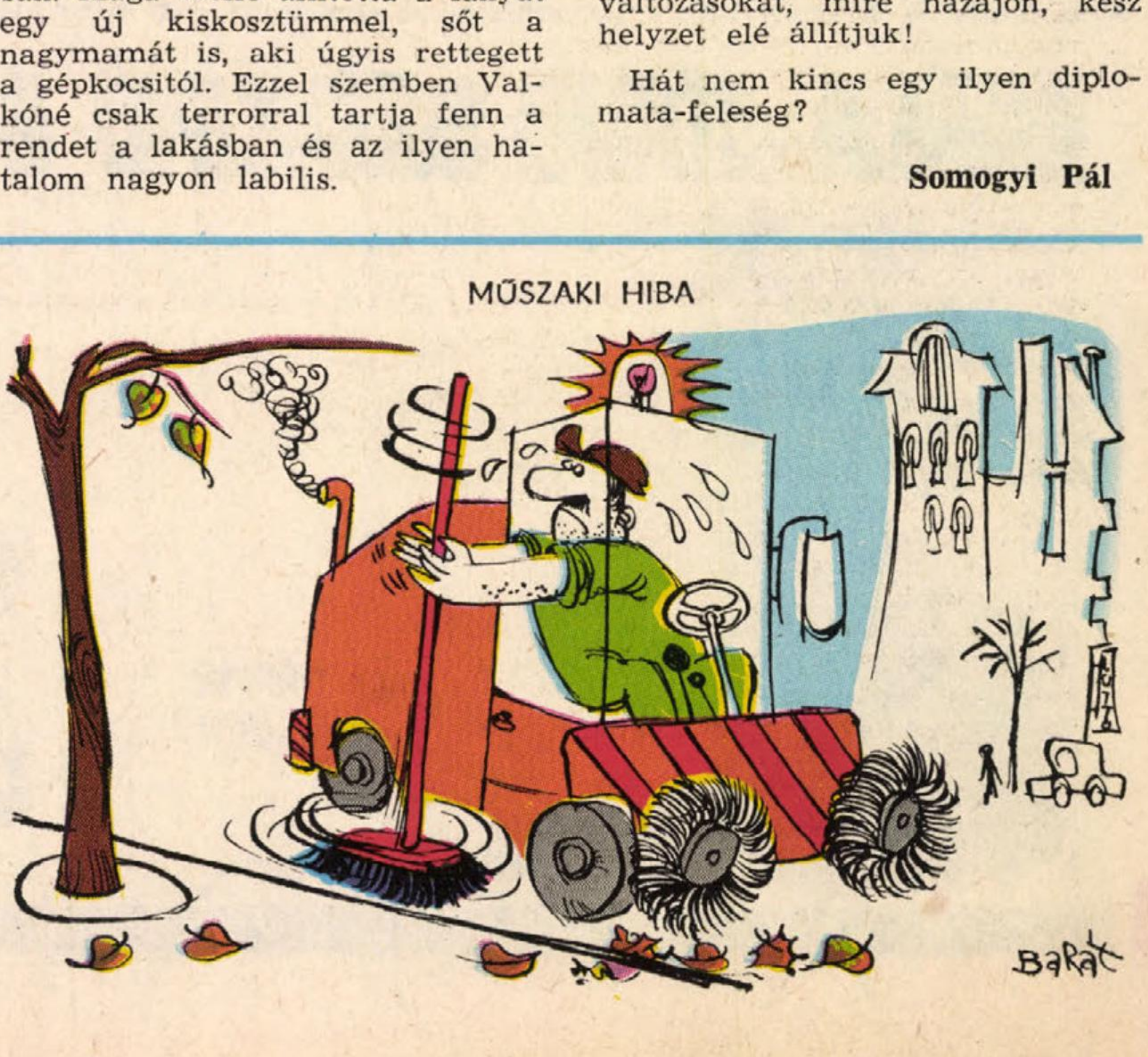

IRIGYSÉG

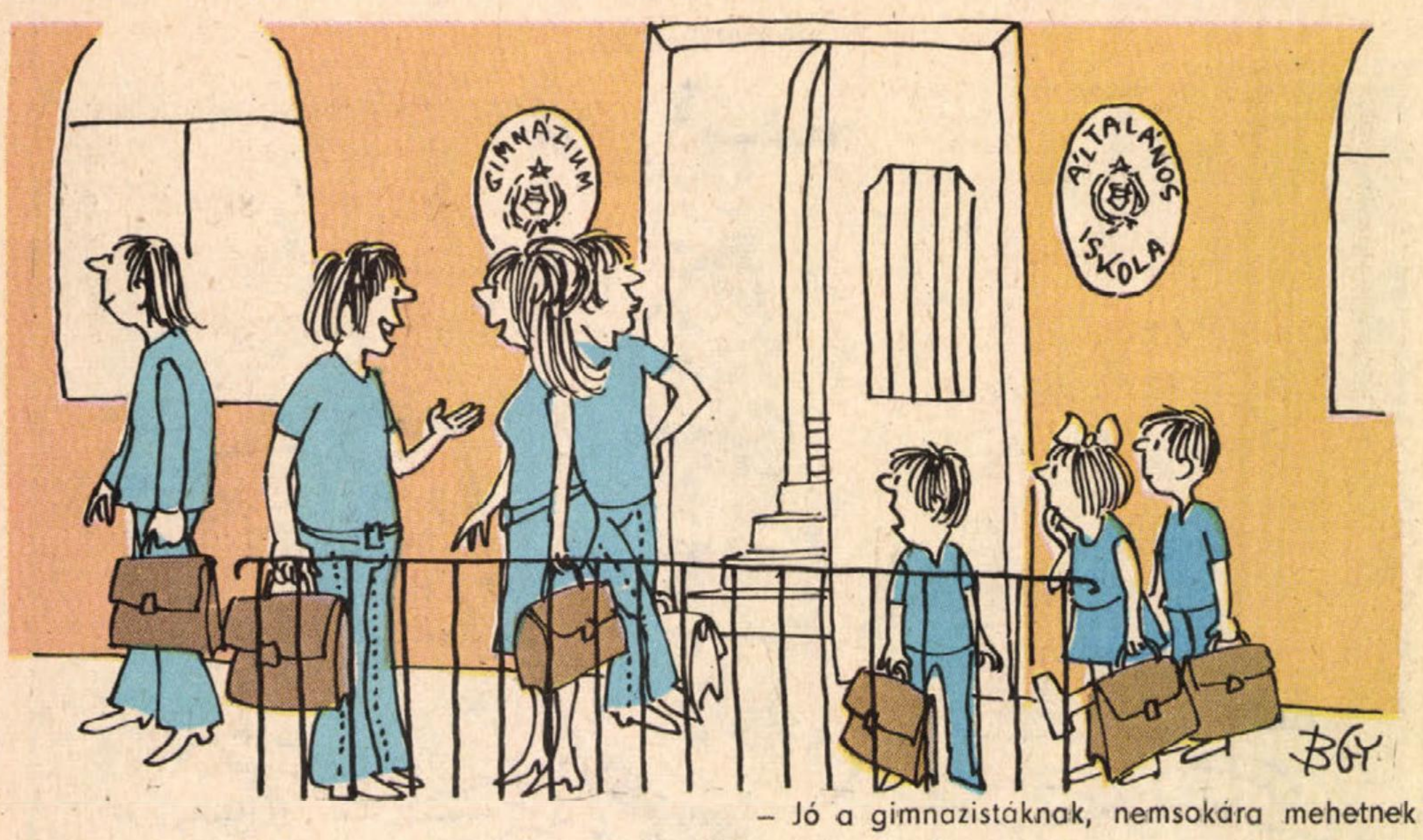

– Jó a gimnazistáknak, nemsokára mehetnek kukoricát törni!

SZÍVÉLYES FOGADTATÁS

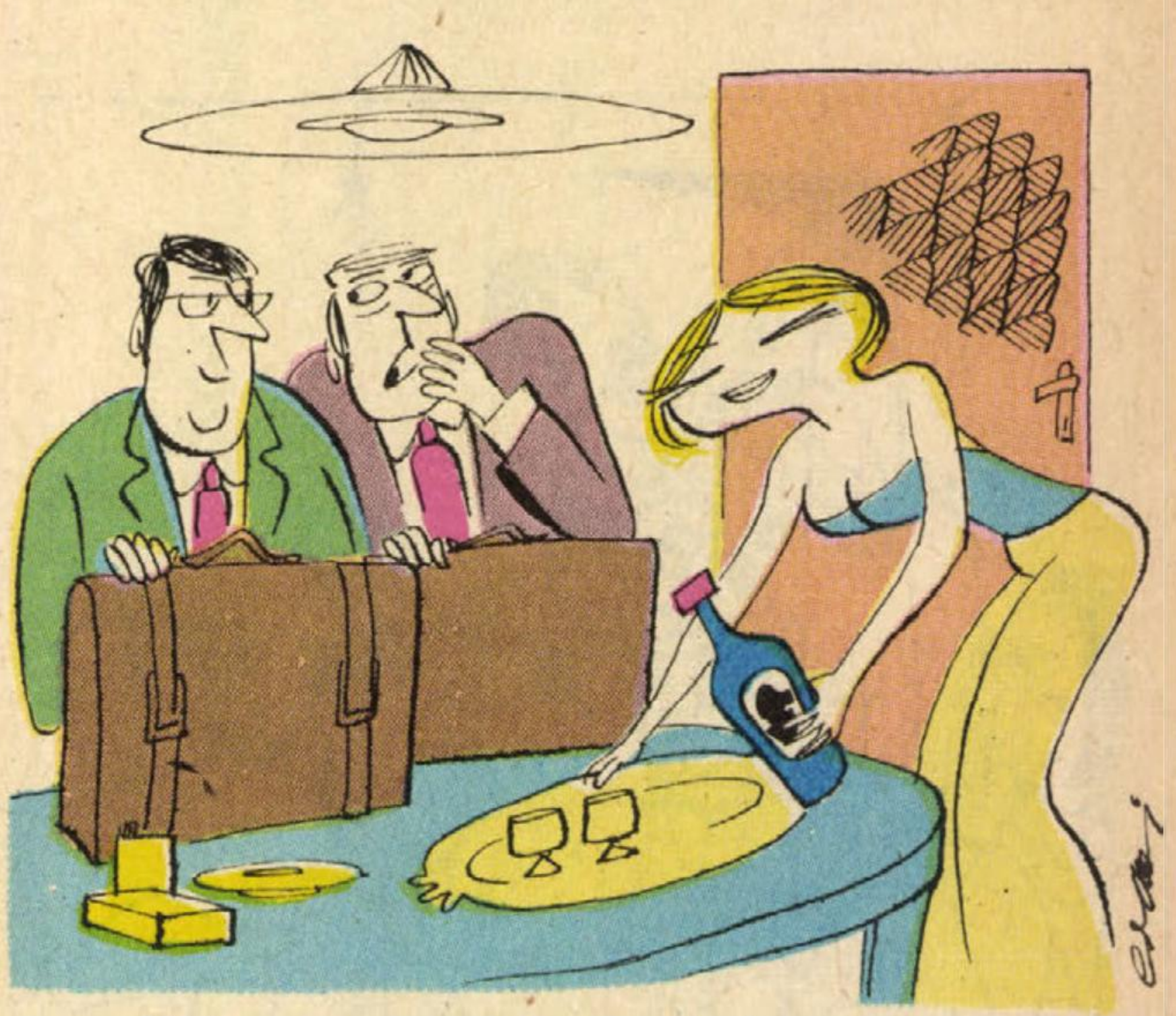

– Mi lesz, ha megtudják: nem ügyfelek, hanem revizorok vagyunk?!

Levélváltás a munkahelyi cinkosságról

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

Mindenekelőtt bevallom, hogy apránként 2015 forint értékű anyagot kivittem az üzemből. Amikor a csoportvezetőm felelősségre vont, nem tagadtam, ő pedig írást kért tőlem. Azóta megköveteli, hogy segítsek családi háza építésében. Legutóbb például a kerítését csináltatta meg velem és a kovácsoltvas kaput. Ezek szakmámba vágó munkák. Feláldoztam értük minden délutáni szabad időmet és a szabad szombatjaimat is. Igaz, hogy gyakran félnapokra elengedett az üzemből, a fusi munka elvégzésére. Több szaktársamat is dolgoztatta az építésnél. Ki-ki szakmája szerint falat rakott, ácsolt, vagy vakolt kívül, belül, stb. Ellenszolgáltatásként valamivel emelte az órabéremet, de a maszek munkáért kevesebbet fizet, mint amennyit az üzemben kapok. Mit tegyek? Nem akarom ezt tovább folytatni, de ha nem csinálom, lebuktat a 2015 forint miatt.

Kedves olvasónk!

Ne féljen a csoportvezetője fenyegetésétől, nem fogja „lebuktatni". Azt ajánlom azonban, hogy ön „buktassa" le őt. Mert az, hogy ön kivitte (túl finoman fogalmaz, valójában eltulajdonította, ellopta stb.) az üzemből a 2015 forint értékű anyagot, jóval kisebb bűn annál, amit a csoportvezetője elkövet azzal, hogy huzamosabb időn át *eltűrte és jegyezte*, mikor mit vitt el és egyszer csak előállt, hogy adjon írást a 2015 forint lopásról.

A csoportvezető kötelessége lett volna, hogy már az első esetben figyelmeztesse önt és ne „gyűjtse" a bizonyítékokat. Cinkostársi viszonyba lépett önnel, nemhogy megakadályozta volna a folyamatos lopást, hanem, mint leveléből kitűnik, céltudatosan megzsarolta önt.

Ez büntetőjogi szempontból súlyosabb cselekedetnek minősül, mint az ön által eltulajdonított 2015 forint értékű anyag, bár a társadalmi tulajdon megkárosítását még kicsiben sem szabad megtűrni. A csoportvezető tettét súlyosbítja: önt munkaidőben is elengedte, az ő sajátos saját ház-akciójának sikere érdekében, amivel durván megsértette a munkafegyelem (legelemibb követelményeit. Tetézi a csoportvezető visszaélését az, hogy rossz példát mutatott a dolgozóknak, holott éppen neki kellett volna jó példával elöljárnia. Mi lehet az ön csoportvezetőjéről a véleménye a többieknek, azoknak, akiket — háromszobás családi házának alapozásához, falazásához, vakolásához, asztalosmunkák elvégzéséhez — éppen úgy igénybe vett, mint önt? És azoknak a dolgozóknak, akiket nem vett igénybe, de véletlenül mindent tudnak?

Ha ön valóban meg szeretne szabadulni ettől a kellemetlen cinkosságtól, akkor keresse fel az igazgatóját és mondjon el neki őszintén mindent: az ön 2015 forint értékű üzemi lopását, a csoportvezetője viselt dolgait egyaránt. Mindketten fegyelmit kapnak, de önt sújtják kisebb büntetéssel. A csoportvezető jóval súlyosabb büntetést fog kapni és esetleg bűnvádi eljárást indítanak ellene: A zsarolásért különösen, bár ezt alaposan meg fogják gondolni. Ugyanis: „nagy a munkaerőhiány", „nem lehet mindenből ügyet csinálni", „máshol is előfordul, de hallgatnak róla" — érvelnek így is, úgy is. És amilyen furcsa az élet, enyhítő körülménynek vehetik a fegyelmin azt is, hogy a csoportvezető éppen a munkaerőhiány miatt vette igénybe a saját építkezéséhez a vállalat dolgozóit.

Egy csoportvezető ismerősömnek megemlítettem az ön ügyét. Így foglalta össze a véleményt: „Az én csoportvezető szaktársam megérdemli, hogy lebuktassák. Ilyen esetekben csereviszonyt kell létesíteni. Én küldöm az embereimet egy más vállalatnál dolgozó szaktársam magánépítkezéséhez, ő pedig az ő embereit küldi hozzám. Így minden stimmel! Nem igaz?"

De igaz. Erre nem is gondoltam.

Földes György

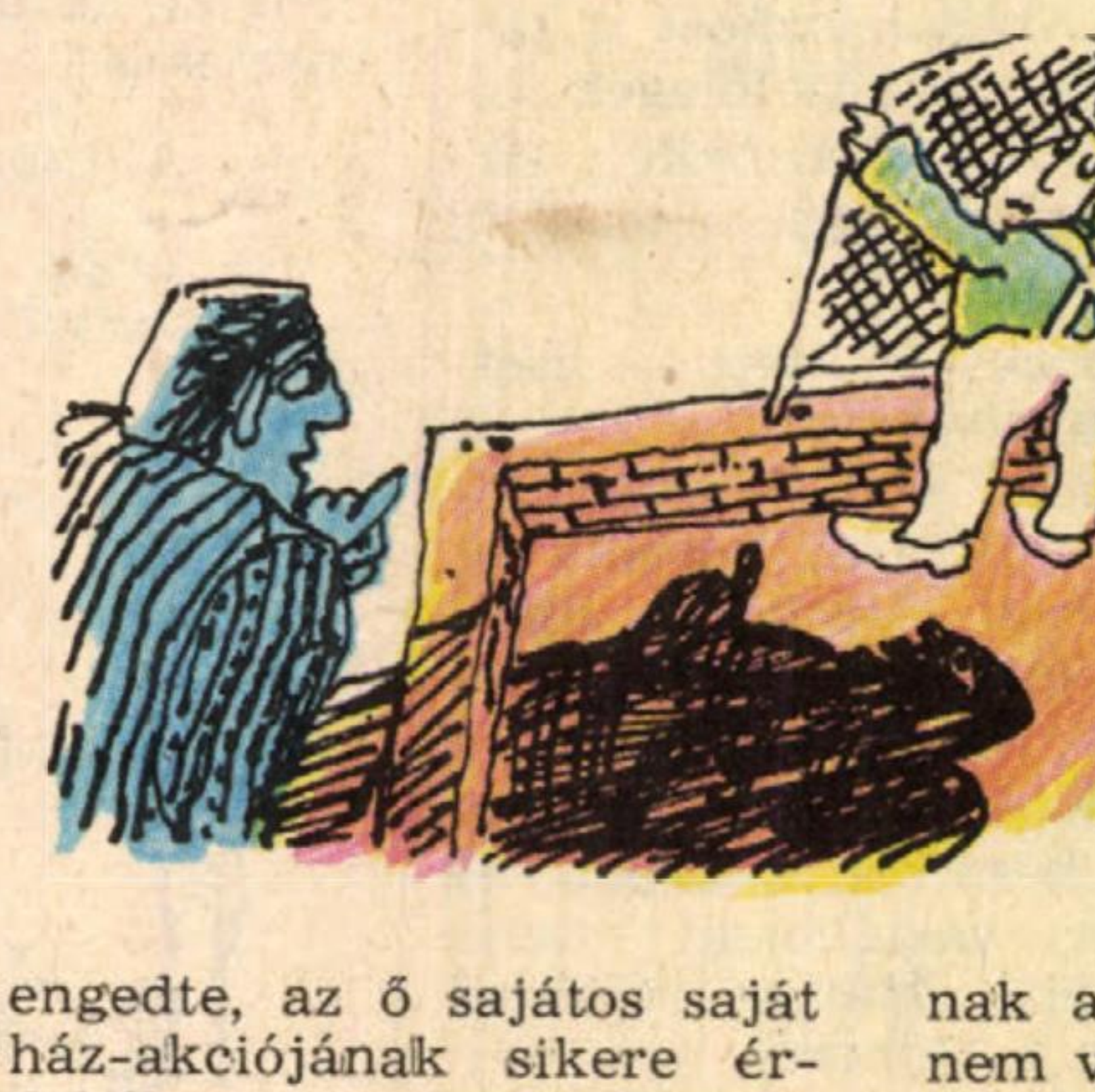

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

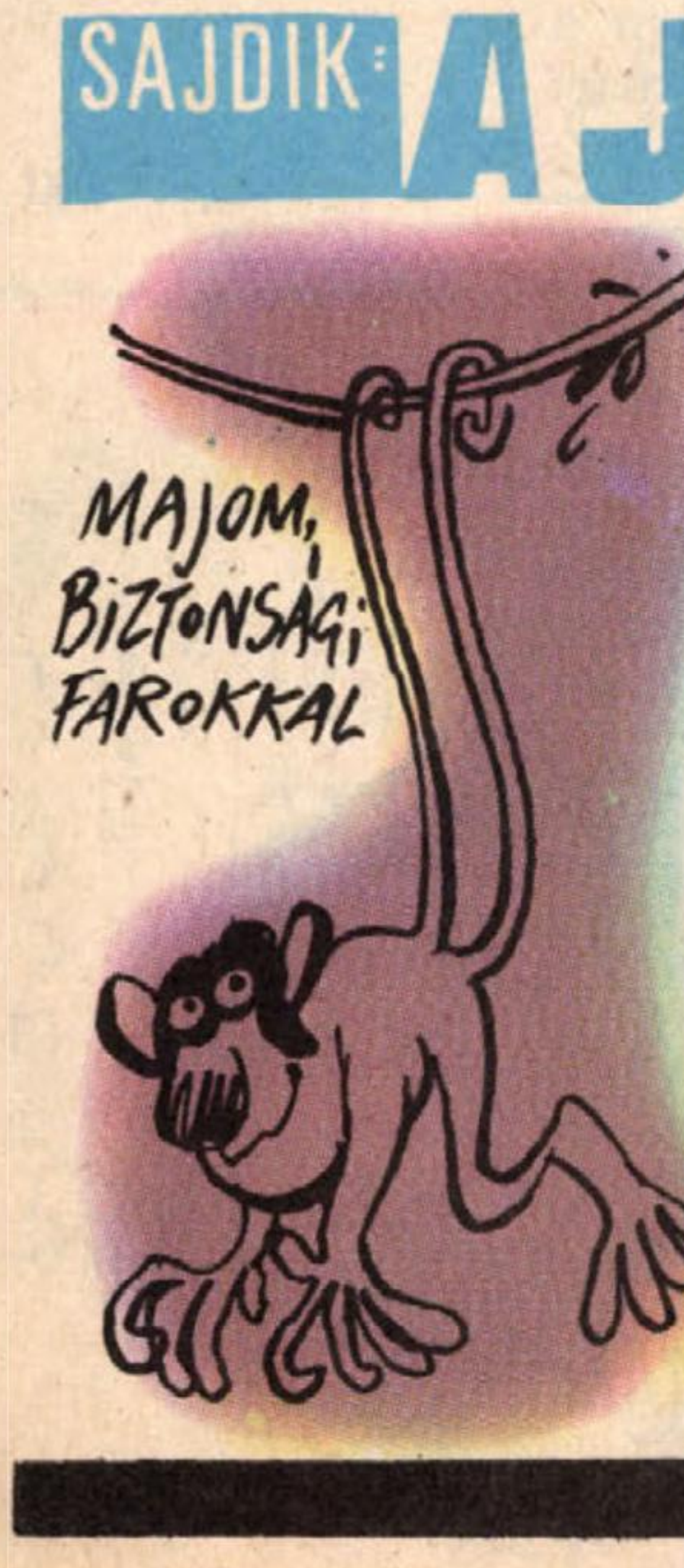

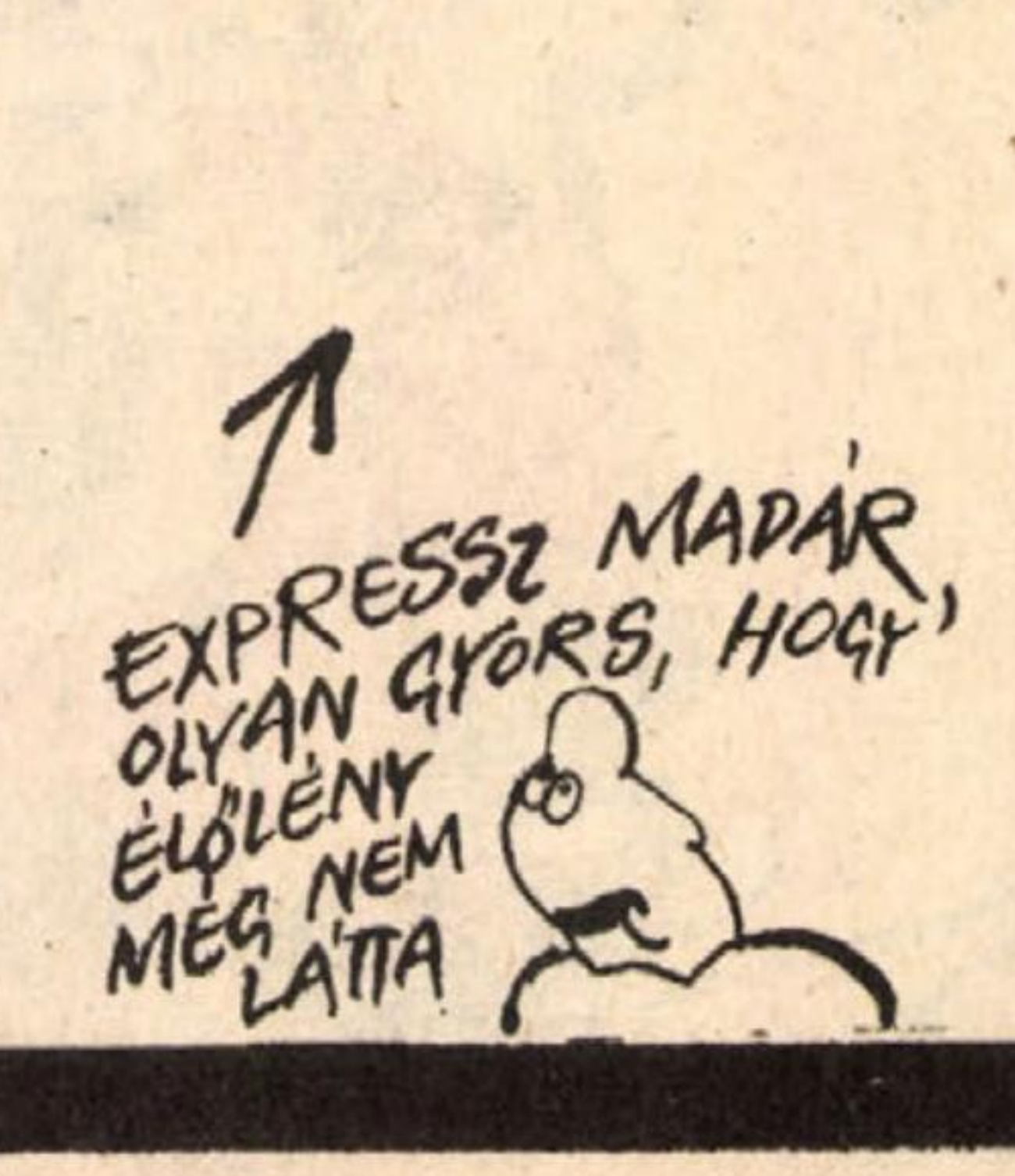
EXPRESSZ MADÁR OLYAN GYORS, HOGY ÉLŐLÉNY MÉG NEM LÁTTA

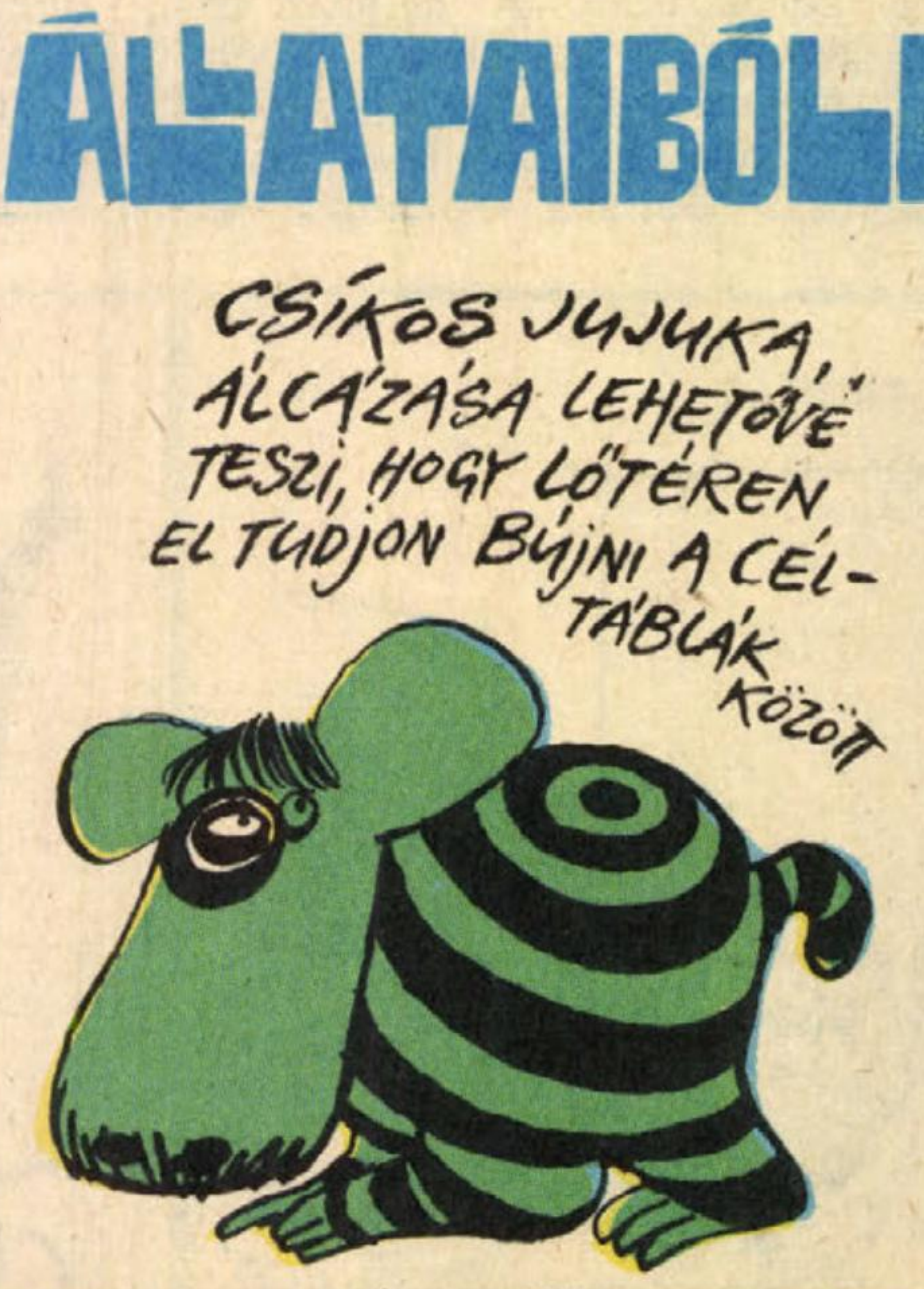
CSÍKOS JUJUKA, ÁLCÁZÁSA LEHETŐVÉ TESZI, HOGY LŐTÉREN EL TUDJON BÚJNI A CÉLTÁBLÁK KÖZÖTT

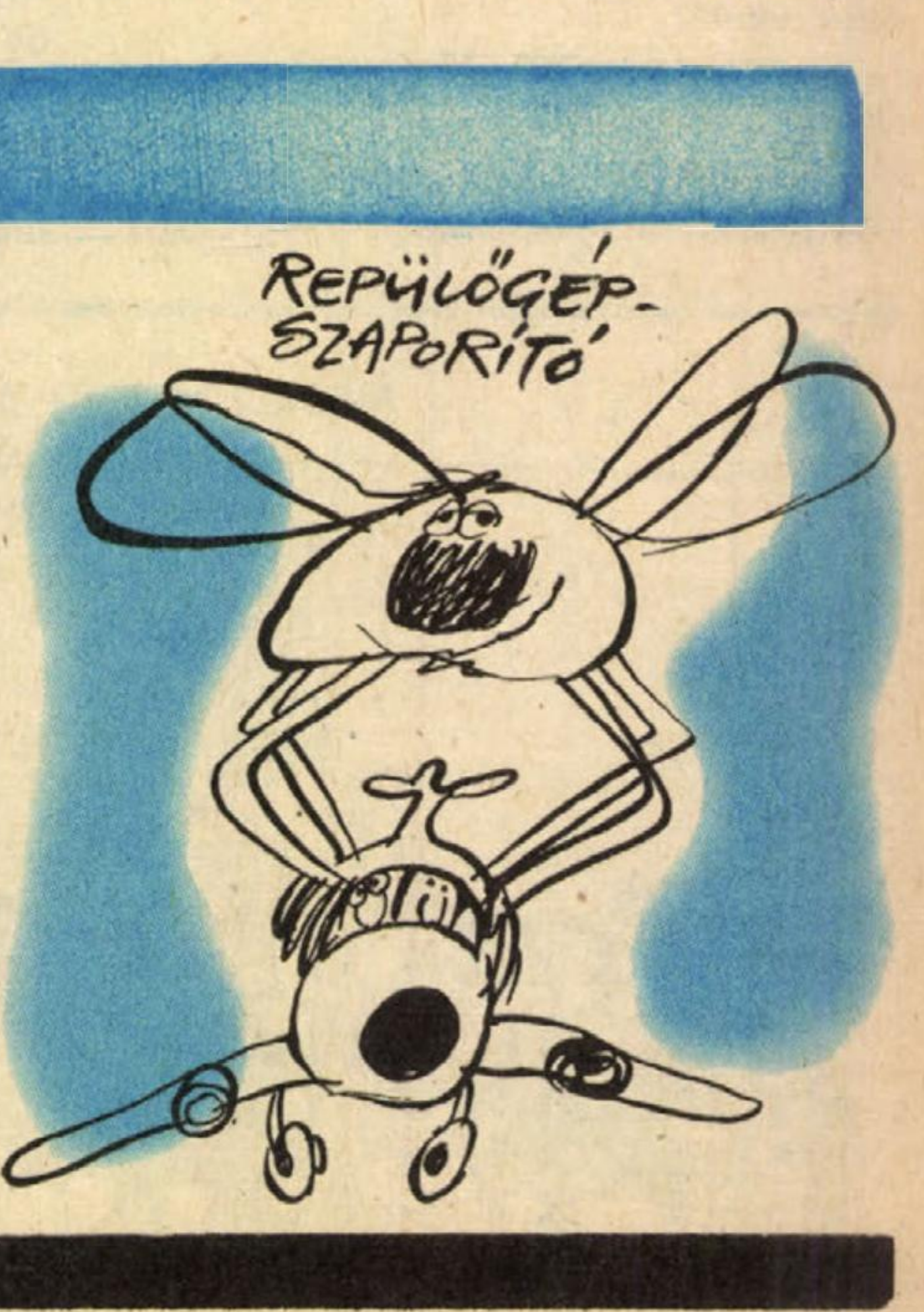

TÚLTERHELÉS

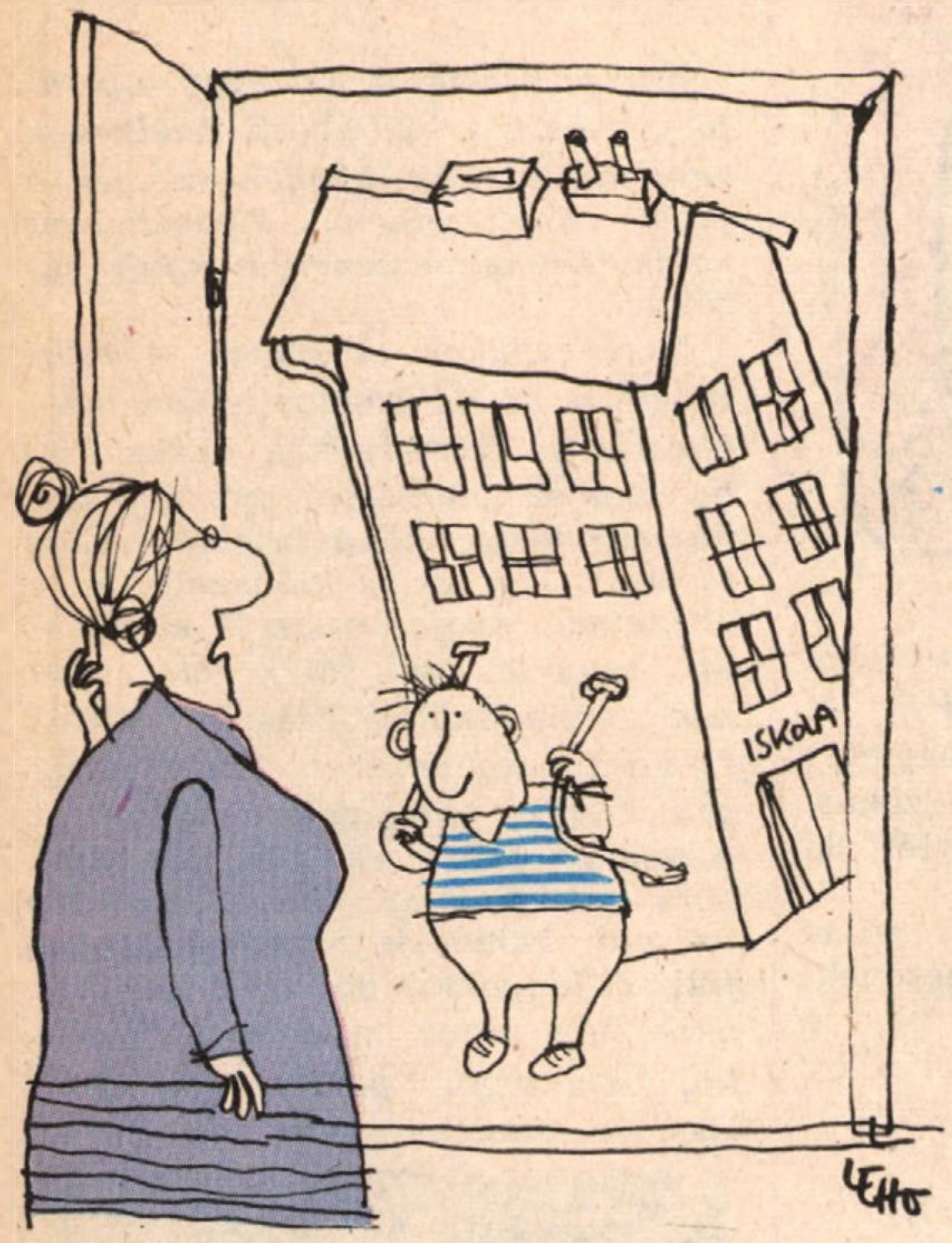
ISKOLA
LEHO

– Ennyi házi feladat van holnapra?

ABSZOLÚT ÜZLETEMBER

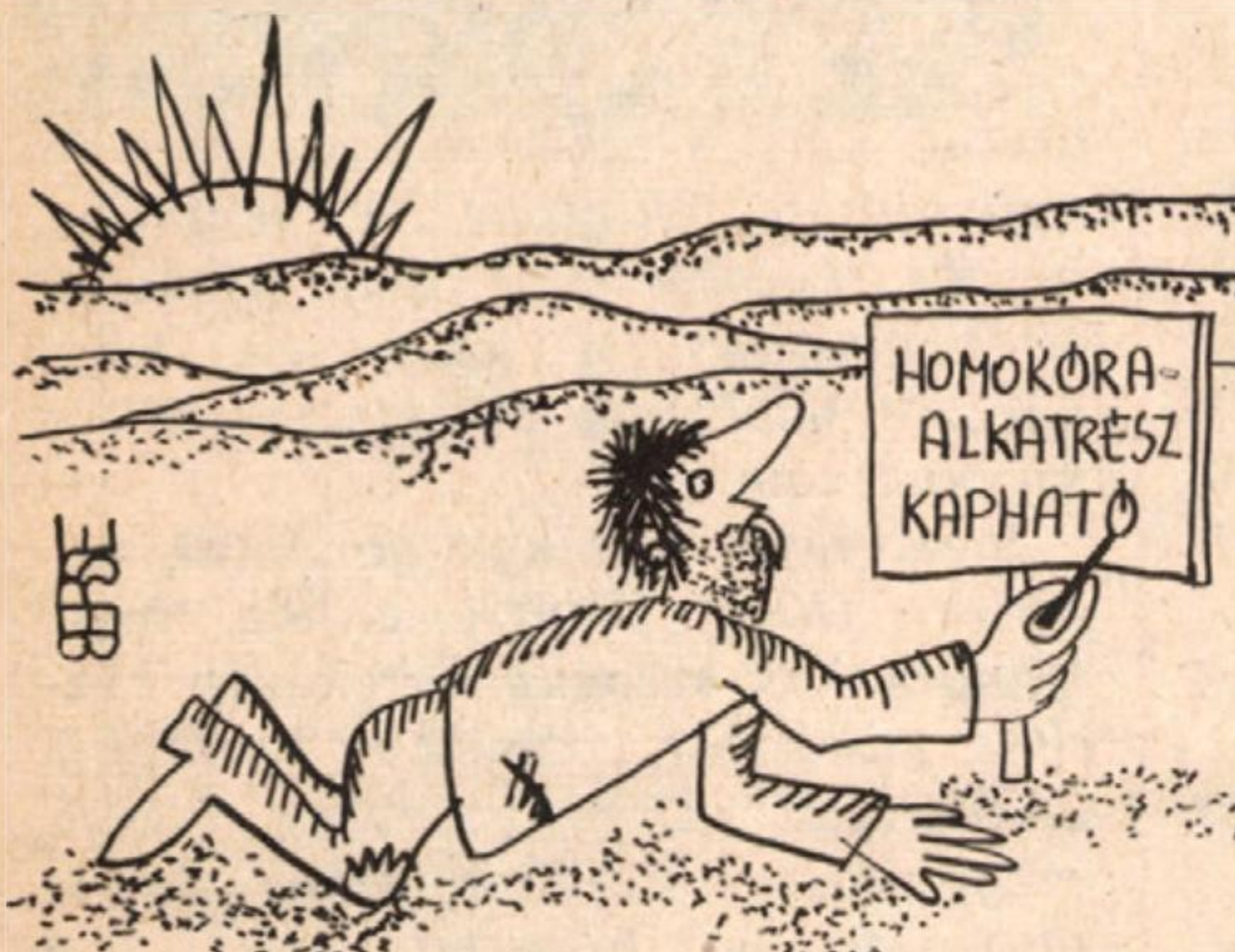
HOMOKÓRA-
ALKATRÉSZ
KAPHATÓ

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajza.

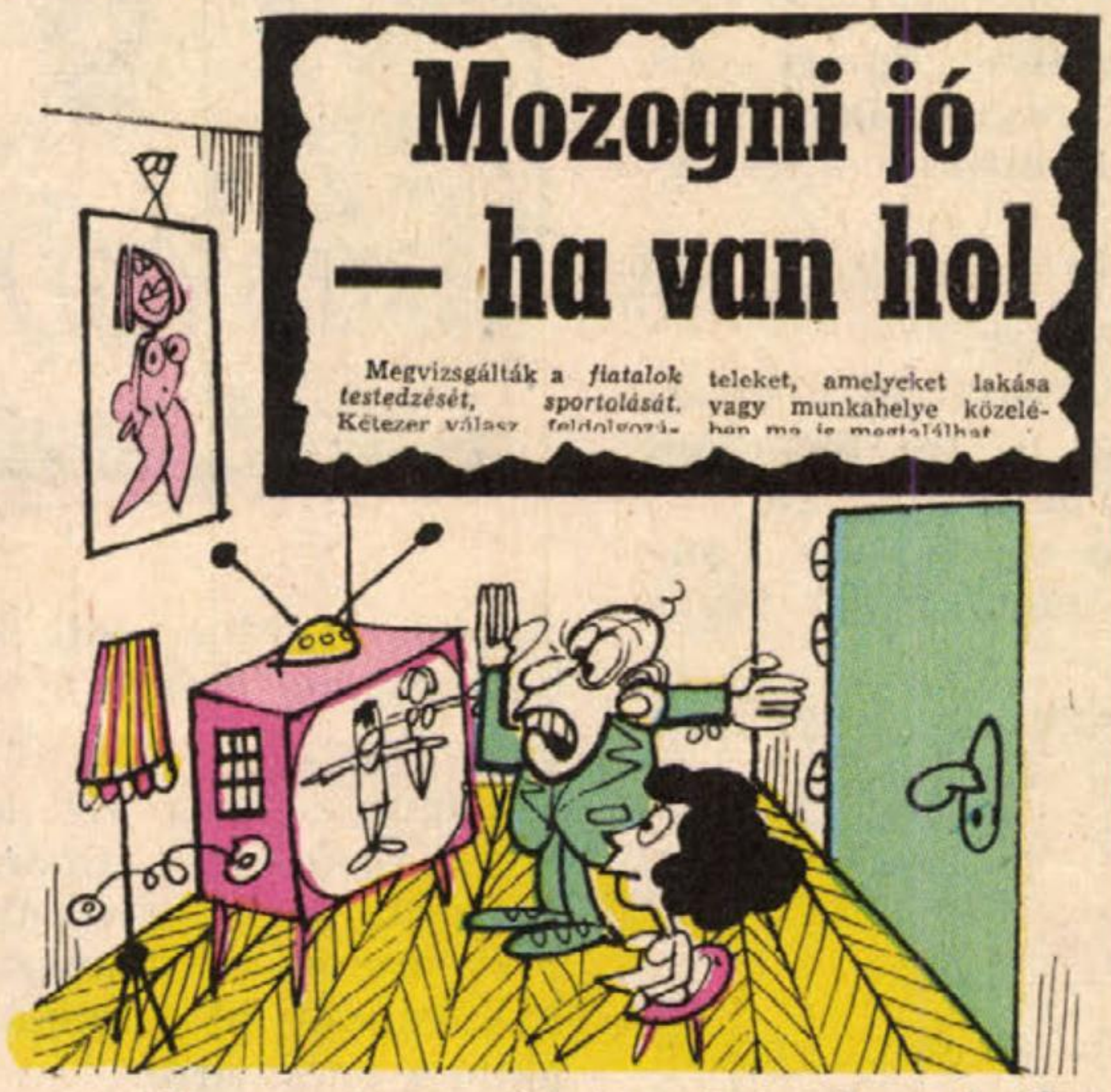
Mozogni jó
— ha van hol
Megvizsgálták a fiatalok testedzését, sportolását. Kétezer válasz feldolgozá-
teleket, amelyeket lakása vagy munkahelye közelé-

– Mi az, hogy tárjuk szét a karunkat? Nem tudják a tévénél, hogy mekkora szobákat építenek egy modern lakásban?

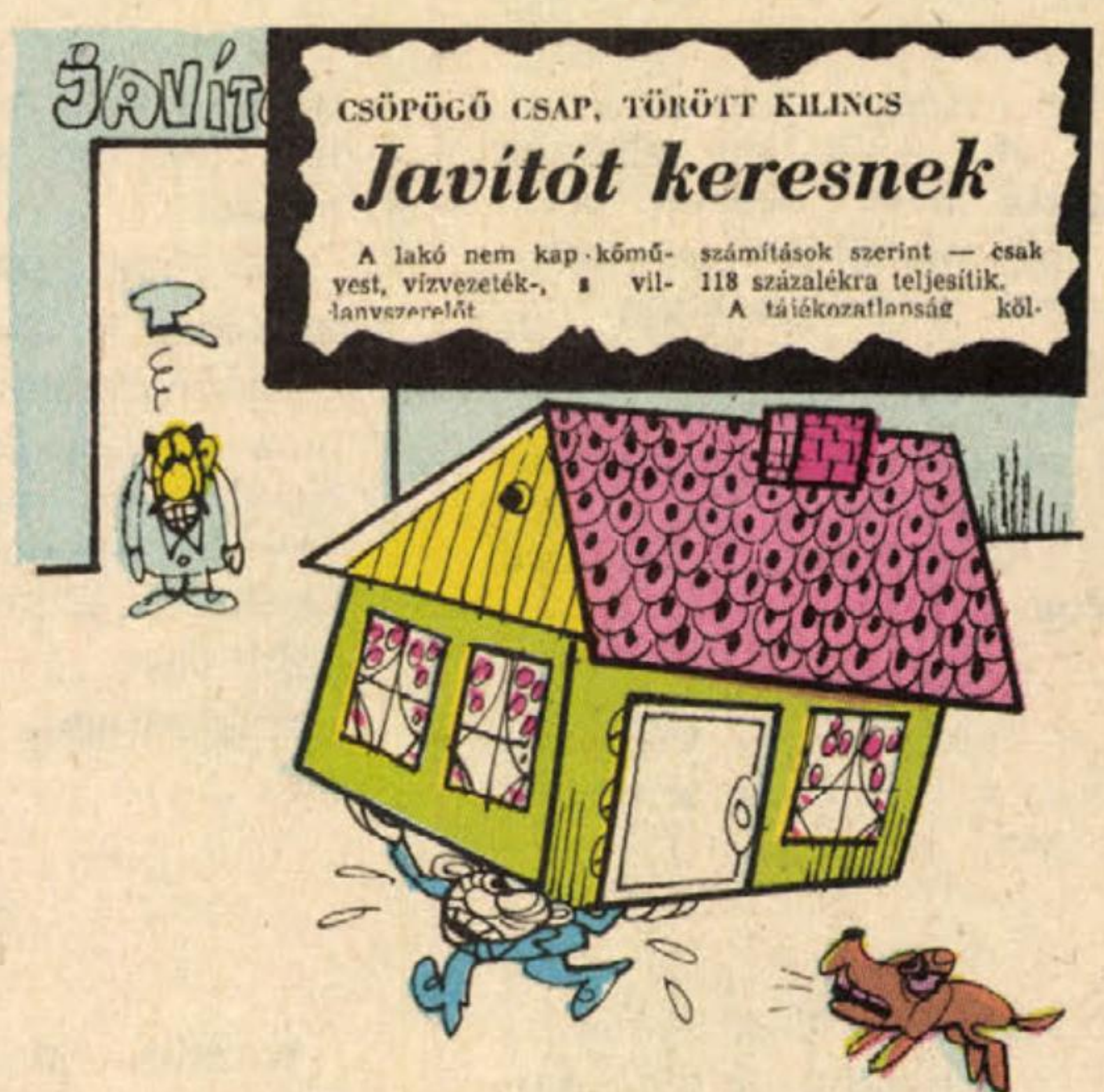
JAVÍT
CSÖPÖGŐ CSAP, TÖRÖTT KILINCS
Javítót keresnek
A lakó nem kap kőművest, vízvezeték-, s villanyszerelőt
számítások szerint — csak 118 százalékra teljesítik.
A tájékozatlanság köl-

– Közöltem, hogy nem tudom kinyitni, erre azt mondták: hozzam be...

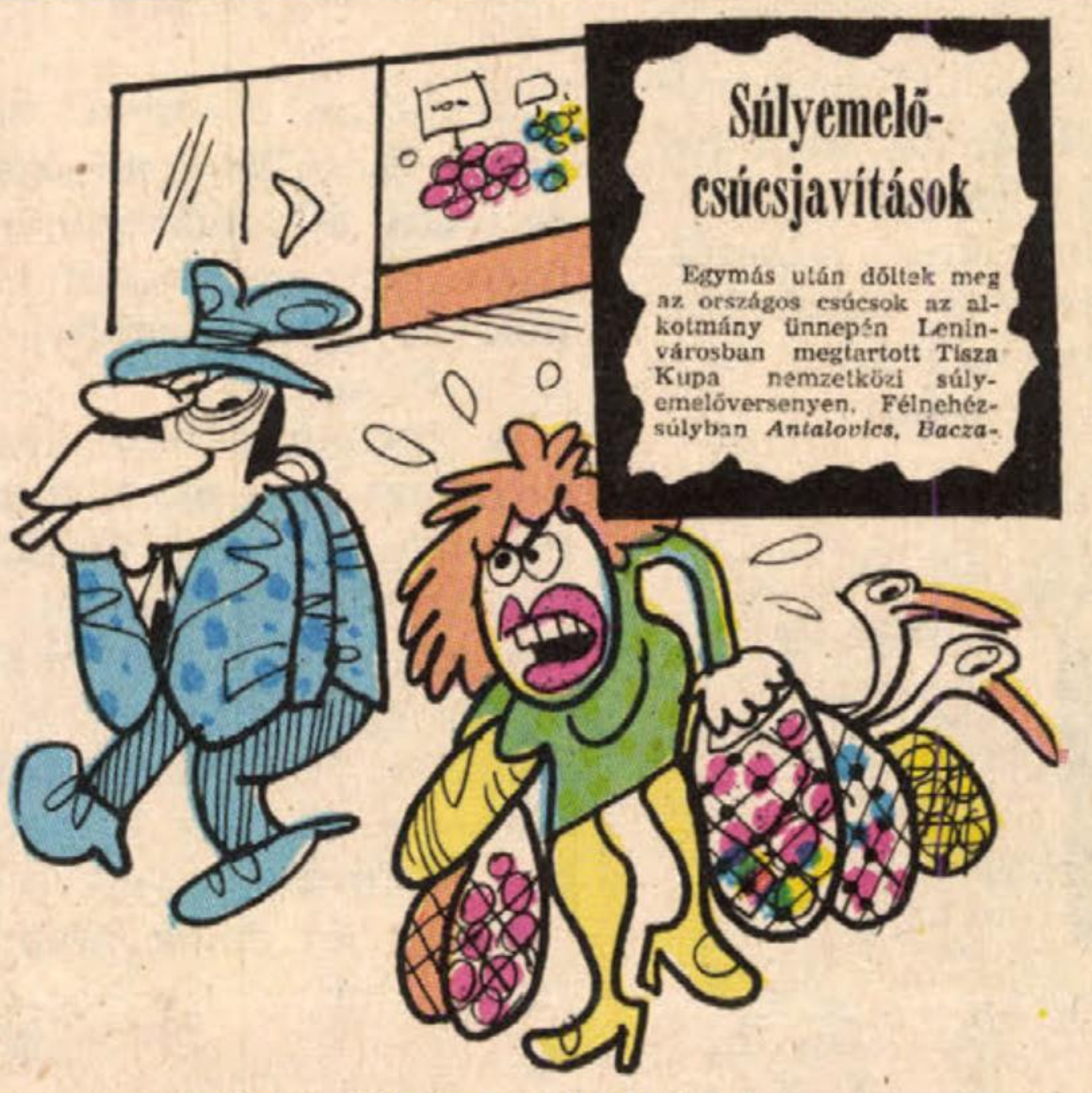
Súlyemelő-
csúcsjavítások
Egymás után dőltek meg az országos csúcsok az alkotmány ünnepén Leninvárosban megtartott Tisza Kupa nemzetközi súlyemelőversenyen. Félnehézsúlyban Antalovics, Bacza-

– ... és vedd tudomásul, hogy engem nem érdekel a csúcsjavítás!

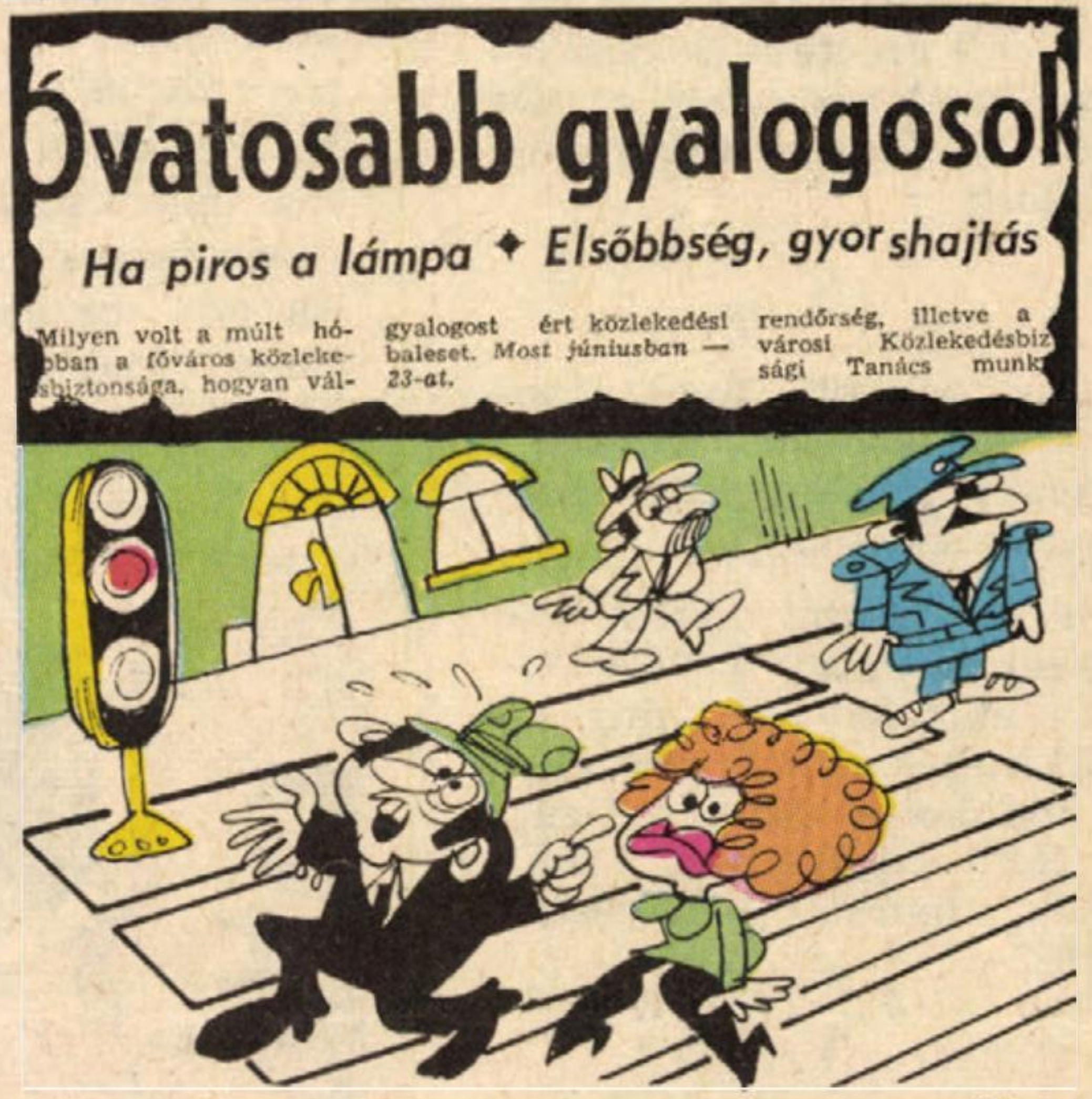
Óvatosabb gyalogosok
Ha piros a lámpa ✦ Elsőbbség, gyorshajtás
Milyen volt a múlt hónapban a főváros közlekedésbiztonsága, hogyan vál-
gyalogost ért közlekedési baleset. Most júniusban — 23-at.
rendőrség, illetve a városi Közlekedésbiztonsági Tanács munk

– Csak óvatosan, ki ne szúrjon a rendőr!

ANEKDOTÁK

Alfred de Musset, francia költőt, egy színművének a premierjén elfogta Scribe, s váratlanul azt kérdezte tőle:

— Mondja kedves Musset, micsoda a maga titka, hogy ilyen jó darabokat ír?

— És az öné? — kérdezte a költő Scribet.

— Az enyém — válaszolta Scribe — az, hogy mulattatom a közönséget.

Musset egy pillanatig gondolkodott, majd így felelt:

— Az én titkom pedig az, hogy önmagamat mulattatom...

*

***G**ottfried Keller svájci költő egy ifjú titán első verseskötetét megkapta tiszteletpéldányként. Kísérő levélben a szerző illő szerénységgel arra kérte a mestert, mondjon verseiről bírálatot.*

Keller kezébe vette a könyvet, átlapozta, elolvasott jónéhány verset, azután visszaküldte a kötetet a szerzőnek a következő levél kíséretével:

„Az Ön műve, uram, azok közé a könyvek közé tartozik, melyeket az ember mindig örömmel tesz le."

*

Peter Altenberg osztrák író rosszul érezte magát és orvoshoz ment.

— Mit szokott inni? — kérdezte az orvos.

— Oportói bort.

— Sokat?

— Naponta egy üveggel.

— Dohányzik?

— Naponta tíz szivart szívok.

— Abba kell hagynia úgy az ivást, mint a dohányzást — tanácsolta az orvos.

Altenberg szó nélkül vette zöld kabátját, és távozni készült.

— Uram — szólt utána az orvos, mert nem ismerte az írót —, kérem, az orvosi tanácsért... öt forintot kapok.

— De én egyáltalán nem fogadom meg a tanácsát — mondta az író, és otthagyta az orvost...

Révész Tibor gyűjtése

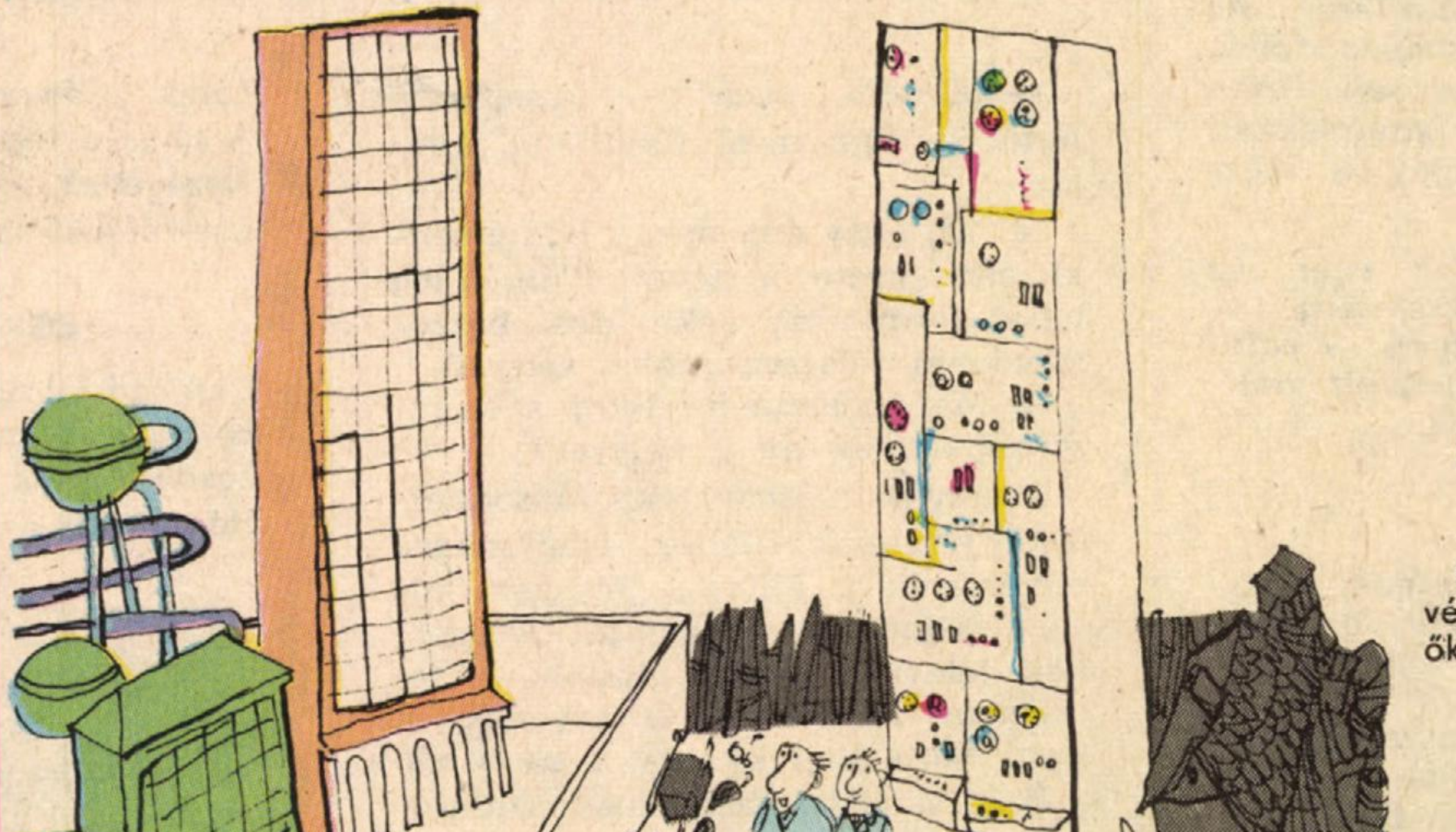

ÚJ BERUHÁZÁS

– Na, ezzel a számítógéppel végre lefőztük őket!

TÖKÉLETES IDEGENVEZETŐ

– Meine Damen und Herren! Ezen a vidéken hajtotta végre hősi tetteit nagy nemzeti hősünk: Búvár Kund!

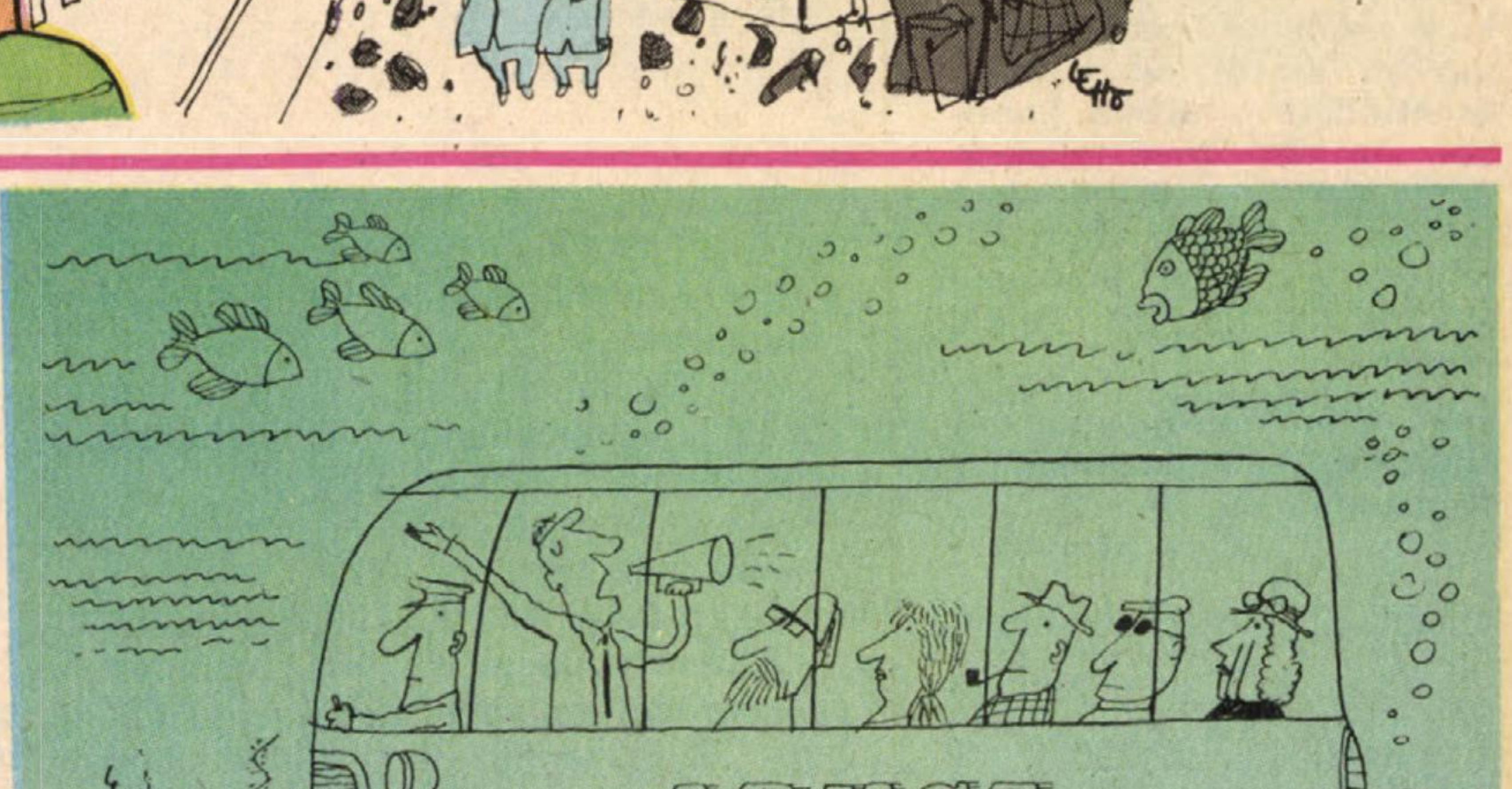
IBUSZ
TOTGY.

TRIBUN

Dr. Roger Banniser — aki 1954-ben elsőnek futotta négy percen belül az egymérföldet — autóbaleset következtében háromszoros bokatörést szenvedett. A napi testmozgásról mégsem akar lemondani és ezért speciális edzést írt elő magának. Biciklin kocog.

— Rossz nézni — mondta a felesége. — Féllábán gipsz, a másikkal a pedált tapossa.

*

Cindy Nicholas, tizenhét éves ontarioi diáklány megjavította a La Manche világcsúcsát, 9 óra 33 perc alatt úszott át Franciaországból Angliába.

— Jól éreztem magam — mondta Dover fehér sziklái alatt. — Csak a hínár idegesített.

*

Joe Mallett, angol labdarúgóedző Görögországból az Egyesült Államokba szerződött.

— A görög játékosok többet keresnek a mérkőzések eladásával, mint a mérkőzések megnyerésével — indokolta elhatározását. — Nem edzőre van szükségük, hanem pénzbeszedőre.

*

Brian Oldfield hivatásos atléta. Ő a súlylökés igazi világrekordere. Az ilyesmihez bizonyos feltételek is szükségesek. Brian rendelkezik a feltételekkel: két méter magas és száznegyven kiló.

— Amikor az isten az embert megteremtette — mondja szerényen — valami ilyesmire gondolt, amilyen én vagyok.

*

Egy angol bajnoki mecscsen történt, hogy az egyik csapat védőjátékosa óriási öngólt lőtt. Ráfutott egy éles beadásra, kétségbeesett mozdulat, a labda bombaként vágódott a hálóba. Néhány perc múlva mindez szóról szóra megismétlődött a másik kapunál. Az első öngól elkövetője ebben a pillanatban rohanni kezdett. Végigfutott a pályán és boldogan átölelte a második öngól szerzőjét

— Köszönöm pajtás — kiáltotta. — Visszaadtad az önbizalmamat!

(p. p.)

EGY TÉVÉNÉZŐ MEGJEGYZÉSEI

❶

A televízió családtag. Éppen ezért nem is lepődtem meg, amikor Kudlik Júlia így szólt hozzám a képernyőről:

„Szabadságomról visszatérve, köszöntöm a kedves nézőket!"

Bizonyisten meghatott ez a bizalmas közlés, és én is megmondtam Kudlik Júliának: merre jártam?

— Én meg épp most jövök Lantoséktől. Ettem náluk egy isteni bablevest...

Családtagok között ne legyen titok...

❷

Nézzük odahaza a tévét, éppen valami unalmas műsort sugároznak. Egyszer csak ménkű nagy sistergés: a képernyő elfeketedik. Uramisten, mi történt? Csak nem romlott el a készülék?

— Csinálj már valamit! — mondja izgatottan a feleségem, akit eddig nem érdekelt a műsor.

Megteszek minden tőlem telhetőt: ide-oda csavargatom a gombokat, majd oldalba vágom a dobozt, hátha attól észre tér, de hiába.

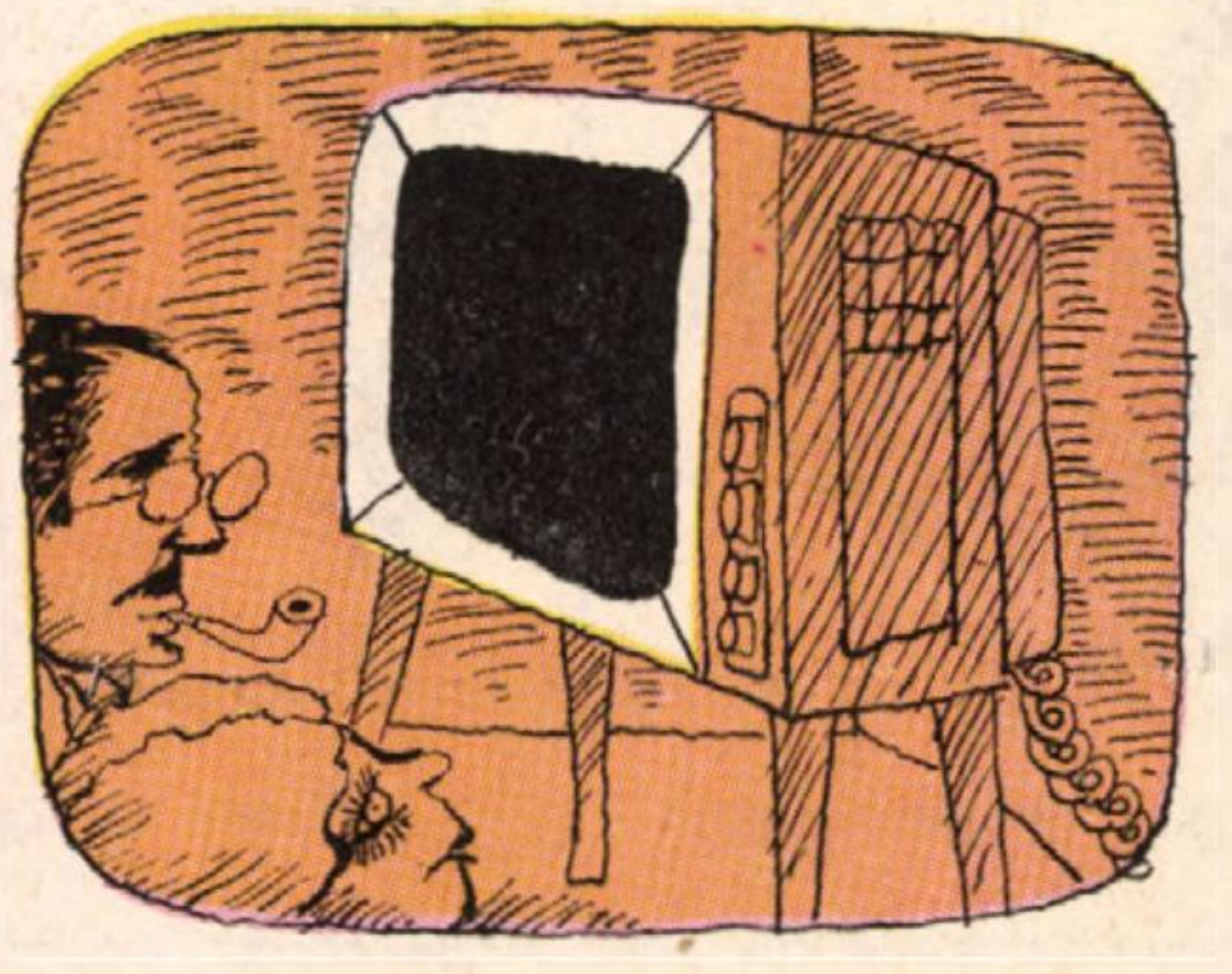

— Micsoda pech! — kesereg a fiam. — Épp most romlik el, amikor...

Mi az, hogy épp most? Eddig senki sem nézte a tévét. Tüntetőleg hátat fordítottak neki. Most bezzeg mindenki felajzva nézi a semmit.

— Meg kellene kérdezni a szomszédot: náluk mi a helyzet?

Izgalmas másodercek. Másodpercek? Óráknak tűnnek. Nagysokára megjelenik a felirat: „Műszaki hiba." Mindenki felsóhajt. Mégsem kell televízió nélkül élnünk. A feleségem hátatfordít a tévének, a fiam tüntetőleg kimegy a szobából.

Hála a jóistennek, ismét szidhatjuk a műsort.

❸

A „Riporter kerestetik" című műsorban nehéz feladat elé állították a nézőket.

Mi csak a riporter, vagyis a kérdező teljesítményét figyelhettük, függetlenül a riportalanytól.

Ha a riporter-jelölt — tegyük fel — nő volt, nem azt kellett néznünk, hogy nő, hanem azt, hogy riporter. Kérem szépen én megpróbáltam. Megpróbáltam úgy nézni Hortobágyi Évát, mint egy férfit. Nem ment. Megpróbáltam elképzelni bajusszal. Nem ment az istennek se. Még nehezebb dolgom volt, amikor elkezdte a riportját, mert nekem nem a riportalany munkáját kellett értékelnem, hanem a riporterét.

TV
(TRÉFÁS VESÉZÉS)

Amikor a válaszokat kellett volna hallgatnom, befogtam a fülem, és elképzeltem a szép és tehetséges Hortobágyi Évát kis kecskeszakállal, függetlenül a riportalanytól, de ebbe majdnem beleőrültem.

Javasolom a televíziónak: adjanak valami díjat annak a nézőnek, akinek ez sikerül.

Nekem nem sikerült.

❹

Bevallom őszintén: zavarban vagyok. Én állandóan kapok valamit és nem áll módomban viszonozni. Szeretném viszonozni azt, amit kapok, de a fizetésemből — sajnos — nem futja.

A tévéhíradóban ugyanis állandóan azt hallom: kaptunk egy modern óvodát, egy új ABC-áruházat, egy új SZTK-rendelőt. Mi, a főváros lakói. Most azt hallottam, hogy kapok egy új felüljárót. Hogyan fogom én ezt revanzsálni? Tudom már. Veszek egy mutatós nyakkendőt a Fővárosi Tanácsnak.

Mert jó dolog kapni, de még jobb: adni.

Mikes György

HÍRADÓ

Tárlat. „Témám csak a tojás!
A tojás a legszebb!"
Nézegették, kakas csípje,
Egy-két tyúknak tetszett.

EGY KIS HAZAI

Elszakadt? Vagy talán vissza?
Egy vágy hozza, más vágy viszi?
Zokog Anyám tyúkján és hogy
Hömpölyög a Mississippi.

(ete)

KEGYELEM A VESZTESNEK!

Kérve kérem a televízió operatőrjeit, akik a különböző vetélkedők kameráit kezelik, kegyelmezzenek a játék veszteseinek. Kegyelmezve nekik, kegyelmezzenek nekünk nézőknek.

Mert, amikor elhangzik a zsüri ítélete és az elektromos táblán megjelenik a végeredmény, akkor hiába minden vigasztaló szó, ékesszavú elismerés, könyvjutalom, vagy biztatás. Még az is hiábavaló, ha a zsürielnök nyájasan arról elmélkedik, hogy „ez csak játék volt", aminek „mindannyian hasznát láttuk", és ezért „nincsenek is tulajdonképpen kiesők, nincsenek vesztesek és nincsenek győztesek". Mindez mondom hiábavalóság, ha közben az operatőr kamerája ráúszik a szegény fiúkra, lányokra, bácsikra, nénikre, akik nem érték el a továbbjutáshoz szükséges pontszámot. Mert azok a szegény kiesettek beesett arccal, üveges szemmel, zavartan és csalódottan tekintenek a semmibe, hetyke mosolyt próbálnak mímelni, amiben annyi a keserűség, hogy nekünk nézőknek összefacsarodik a szívünk tőle.

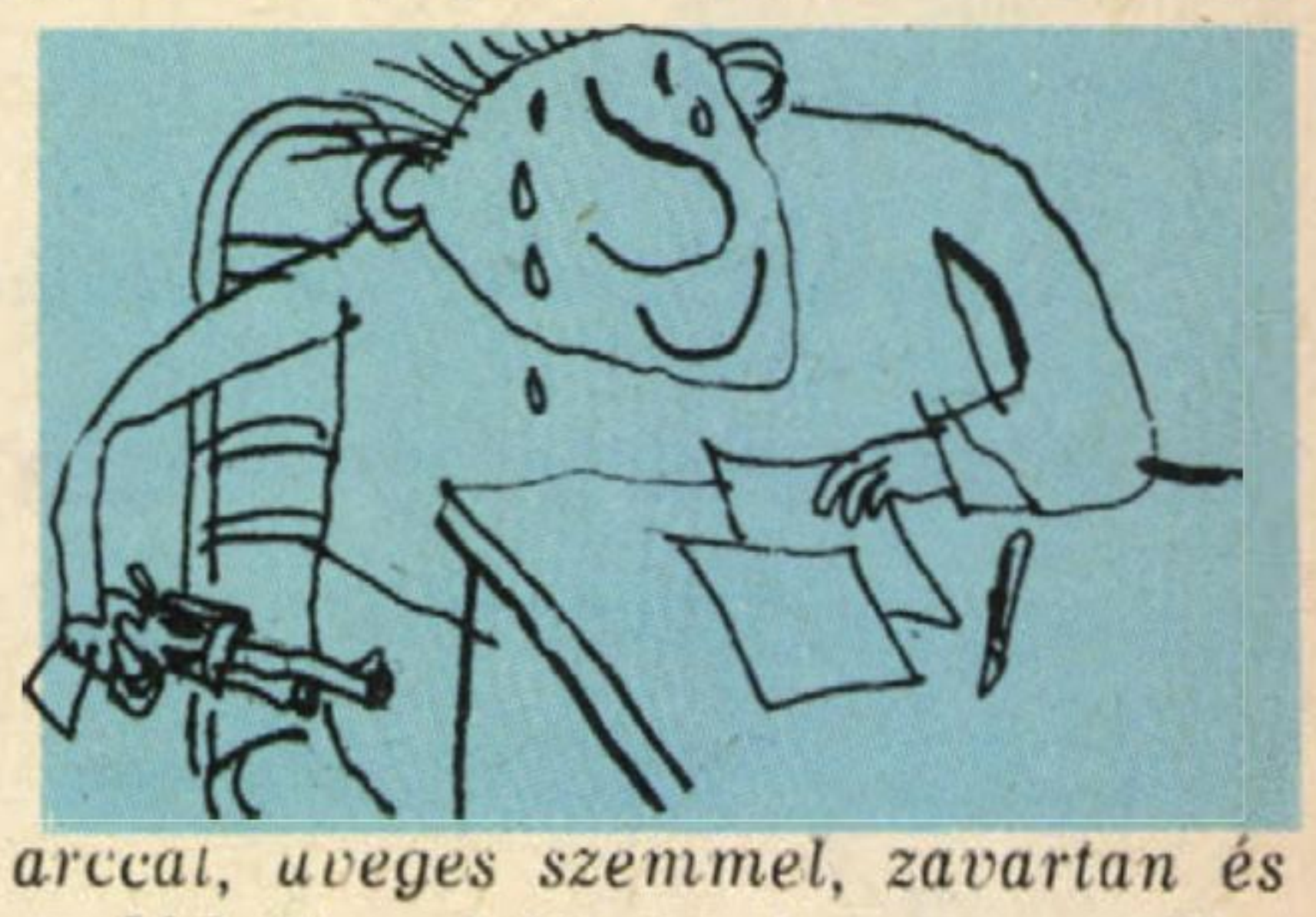

Igen, ránk tessenek gondolni, nézőkre! Hogy jövünk ahhoz, hogy végignézzük szegény derekasan küzdött, felkészült, okosszavú barátaink lelkitusáját? Legszívesebben megsimogatnánk a hajukat, drága fiaink, lányaink, ne búsuljatok, az élet megy tovább, lesz még szőlő, lágy kenyérrel, fő az egészség, nem az iskolának, hanem az életnek tanulunk, a boldogságot önmagunkban kell keresnünk, satöbbi. De némának kell maradnunk, nekünk nincs szavunk, mi arra vagyunk ítélve, hogy kövessük a kamera útját és a vesztesekkel együtt fenékig űrítsük a megpróbáltatás méregpoharát. Így aztán valamiképp cinkosok leszünk az ítélkezésben, mintha mi is tagjai lennénk a kegyetlen (de máskülönben igazságos) zsürinek, statisztéria a kivégzéshez, a vetélkedő guillotinja alatt leselkedő trikotőzök.

Persze megtehetnénk — én néha meg is teszem —, hogy tapintatosan félrefordítjuk szemünket a szenvedőkről, de némelykor a kamera is becsukhatná fürkész szemét.

(novo)

FENYÍTÉS

— Bocsássunk meg neki, és kapcsoljuk be...

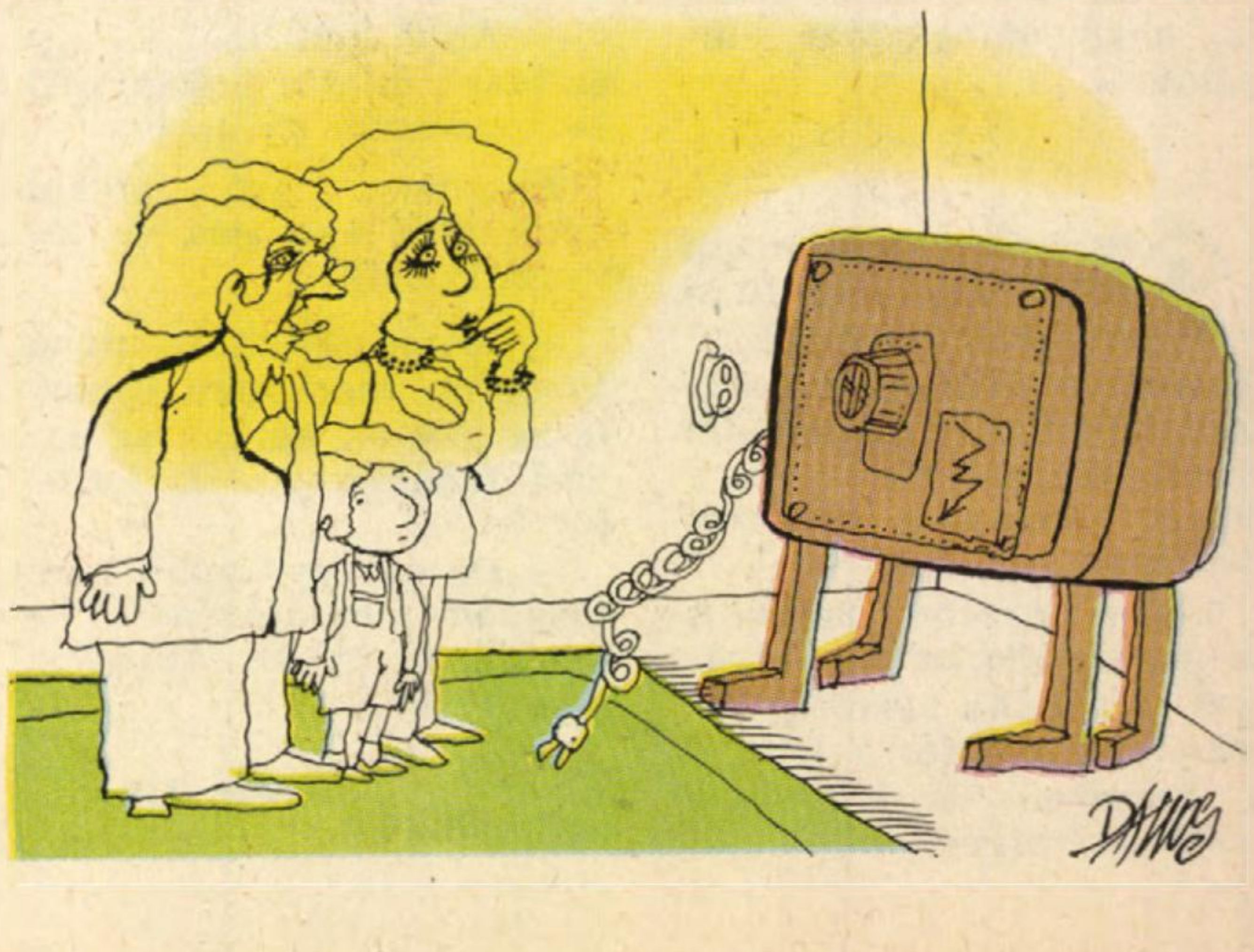

ÚJ LAKÓTELEPEN

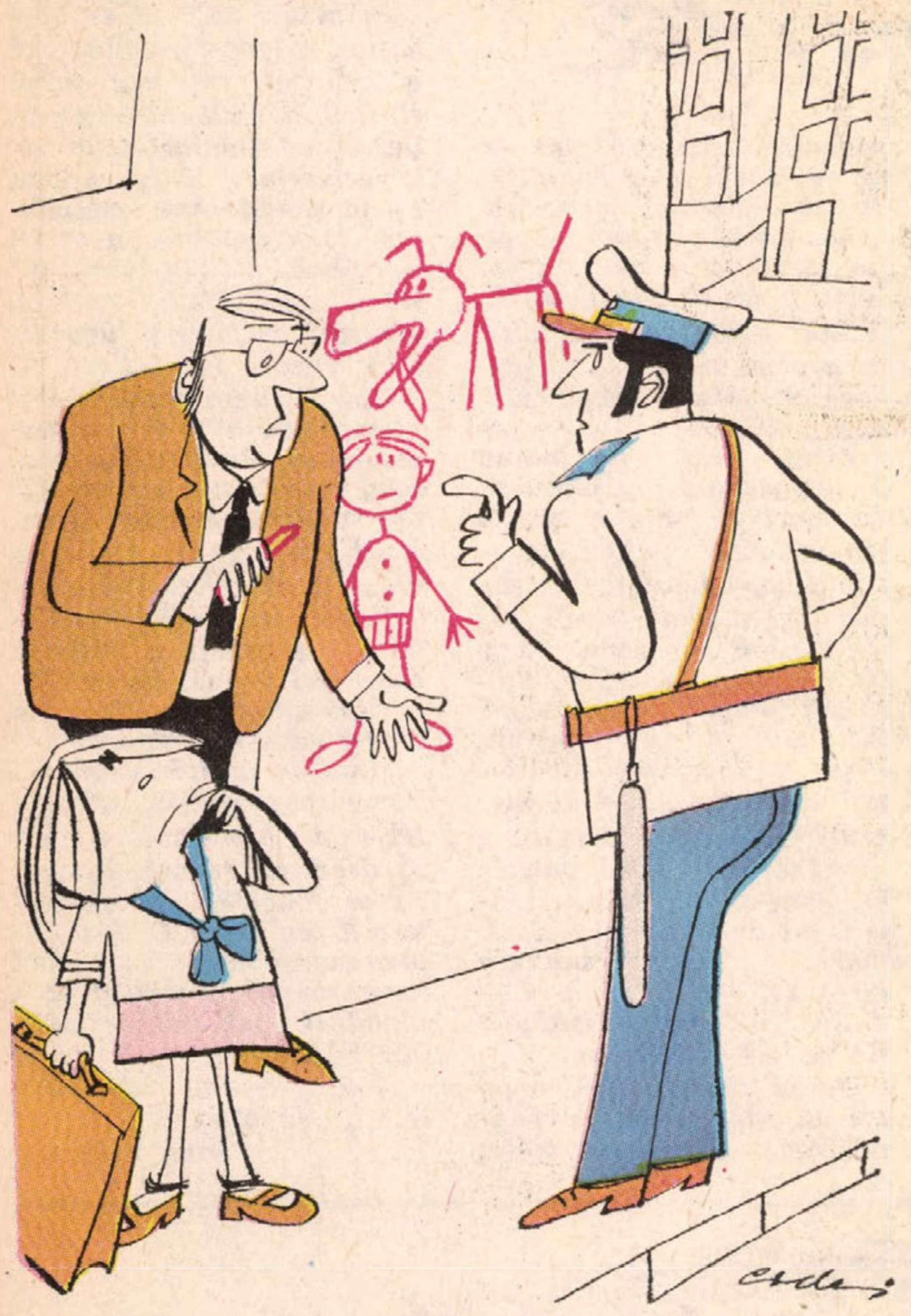

– Azért rajzoltam a falra, hogy a gyerek tudja, melyik házban lakik...

NAGYKÉPŰSÉG

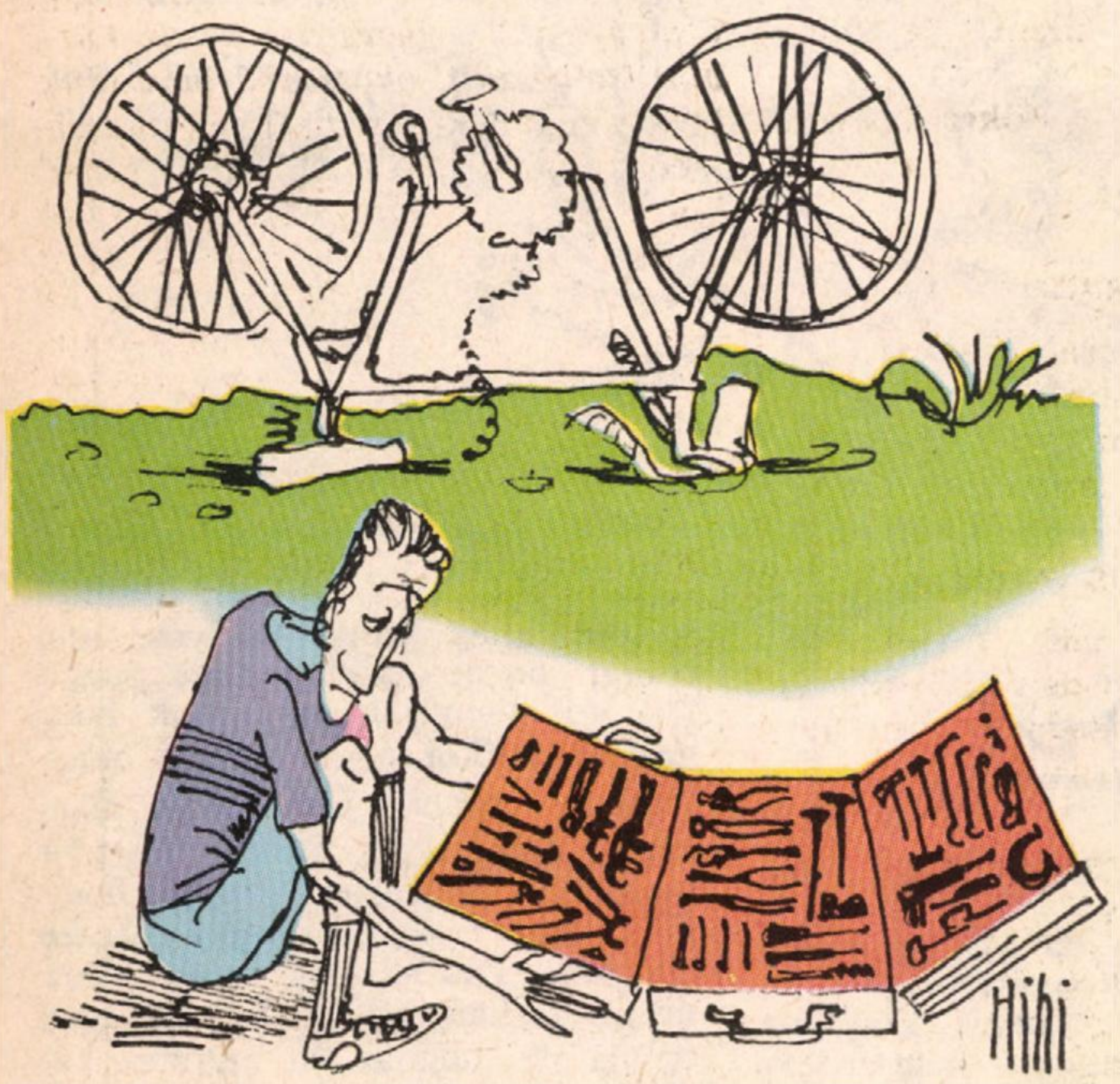

KIBICEK

A portán megtudták, hogy a nagy ügyet az első emelet tizennégyben tárgyalják. Guz Márton tizennyolc éves segédmunkás ügyét, aki Lejtpatakon kilenc késszúrással megölte menyasszonyát, a tizenhét éves Nádvágó Matildot. Féltékenységből.

Feltipegtek a lépcsőn. Idős hölgyeknek lehetett volna nevezni őket, ha manapság léteznének még idős hölgyek. Minden esetre sok fekete csipkét viseltek fehér zsabóval. Negyven éve ezüstgombos sétapálcát is viseltek volna, de akkor még nem volt szükségük ezüstgombos sétapálcára, azóta meg kiment a divatból.

— Odanézz!

— Látom !

A vádlott már ott ült az őr mellett, a lócán. Sötétkék öltöny volt rajta, kihajtott fehér gallér. Üres arccal bámult a semmibe.

Megálltak az ablakmélyedésben, hátat fordítottak a napfoltokkal csíkozott folyosónak, elővették a kis tükröt, úgy figyelték a vádlottat. Feldobva, premierhangulatban, aranyos anyókák.

— Öregebbnek látszik tizennyolc évesnél.

— A bűn teszi. Matuska Szilveszter is öregebbnek látszott.

— Azám. A düsseldorfi rém is.

— Na látod.

A hangjuk friss volt s a szemük élénk. Mintha megfiatalodtak volna a szárnyas ablakon beömlő őszi fényben.

— A kezét nézd.

— Azt nézem.

— Milyen sima.

— Ezek a leggorombábbak. Az ilyen simakezűek.

— Mit gondolsz, melyikkel?

— Hát a jobbal. Szívbe csak jobbal lehet.

— Miért? Ha mögé került, ballal is csinálhatta.

— Akkor is ügyesebb jobbkézzel.

Furcsa kis félmozdulatokat tettek, avatott színházi emberek módjára próbálgatták a sztár gesztusait. Különös, édes izgalom ömlött el rajtuk. Mintha az esküvőjükre készülődtek volna, aranyos anyókák.

— Féltékenységből, mi? A te urad képes lett volna?

— Hová gondolsz? Szegény Vilmosom sosem volt segédmunkás.

— Egy segédmunkás az nagyobb, mint egy inas?

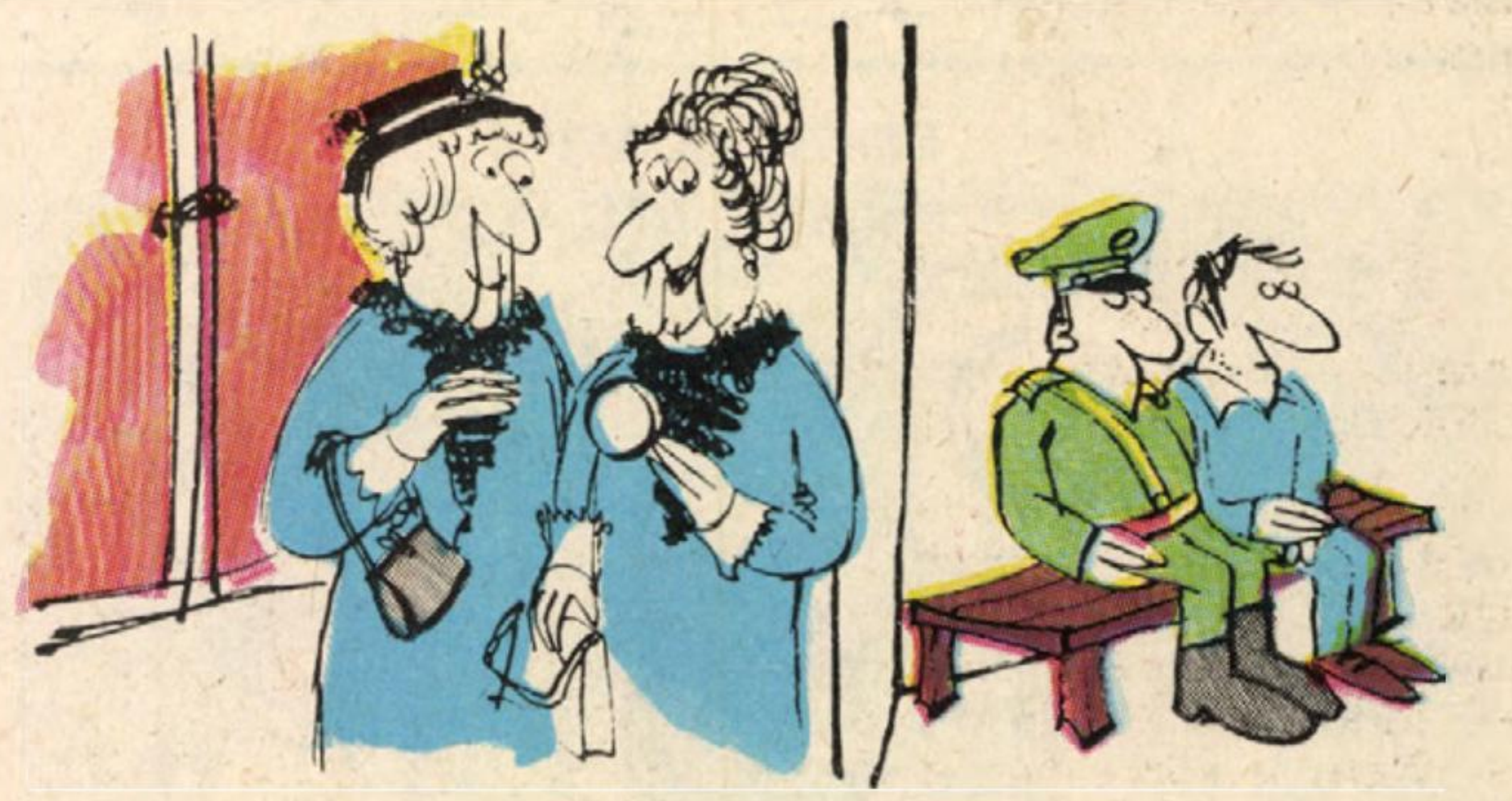

— Nem, az egészen más. Egy segédmunkás akkor dolgozik, amikor az igazi munkás pihen.

— Mit gondolsz, felakasztják?

— Remélem.

— Azt mondják utána öngyilkosságot kísérelt meg.

— Súlyosbító körülmény. Az anyaszentegyház sem helyesli.

— Az ilyennek nem is büntetés, ha felakasztják.

— Én naponta kétszer-háromszor is felkötném egy kicsit. Amikor már kezdi nagyon rosszul érezni magát, akkor megint leengedném. Hadd tudja meg, mi az.

Kuncogva, finom, mármár szerelmes borzongással nézegették a kékruhás embert, aranyos anyókák.

Most kinyílt a szomszéd terem ajtaja, egy altiszt jelent meg.

— A Dr. Bendegúz-féle devizaügy résztvevőit kérjük.

A kékruhás ember felállt és nyomában az őrrel besétált a szomszéd terembe. A két kibic dermedten nézte, néhány másodpercig meg sem tudtak szólalni. Aztán felháborodva kezdtek kiabálni.

— Be vagyunk csapva!

— Felháborító!

— Kikérjük magunknak!

— A legnagyobb disznóság!

De most a hangjuk is, meg az arcuk is nagyon öreg volt már, Lenn, a kapuban megálltak egy pillanatra.

— Mit főzöl?

— Krumplifőzeléket paprikás szelettel.

— Én egy kis zöldbabot. Úgysem ehetünk már sokáig frisset.

Aztán eltipegtek a sápadt, őszi napfényben. Az egyik törékeny, feketecsipkés kis gyilkos jobbra, a másik törékeny, feketecsipkés kis gyilkos balra.

Peterdi Pál

ESŐS ÉVSZAK

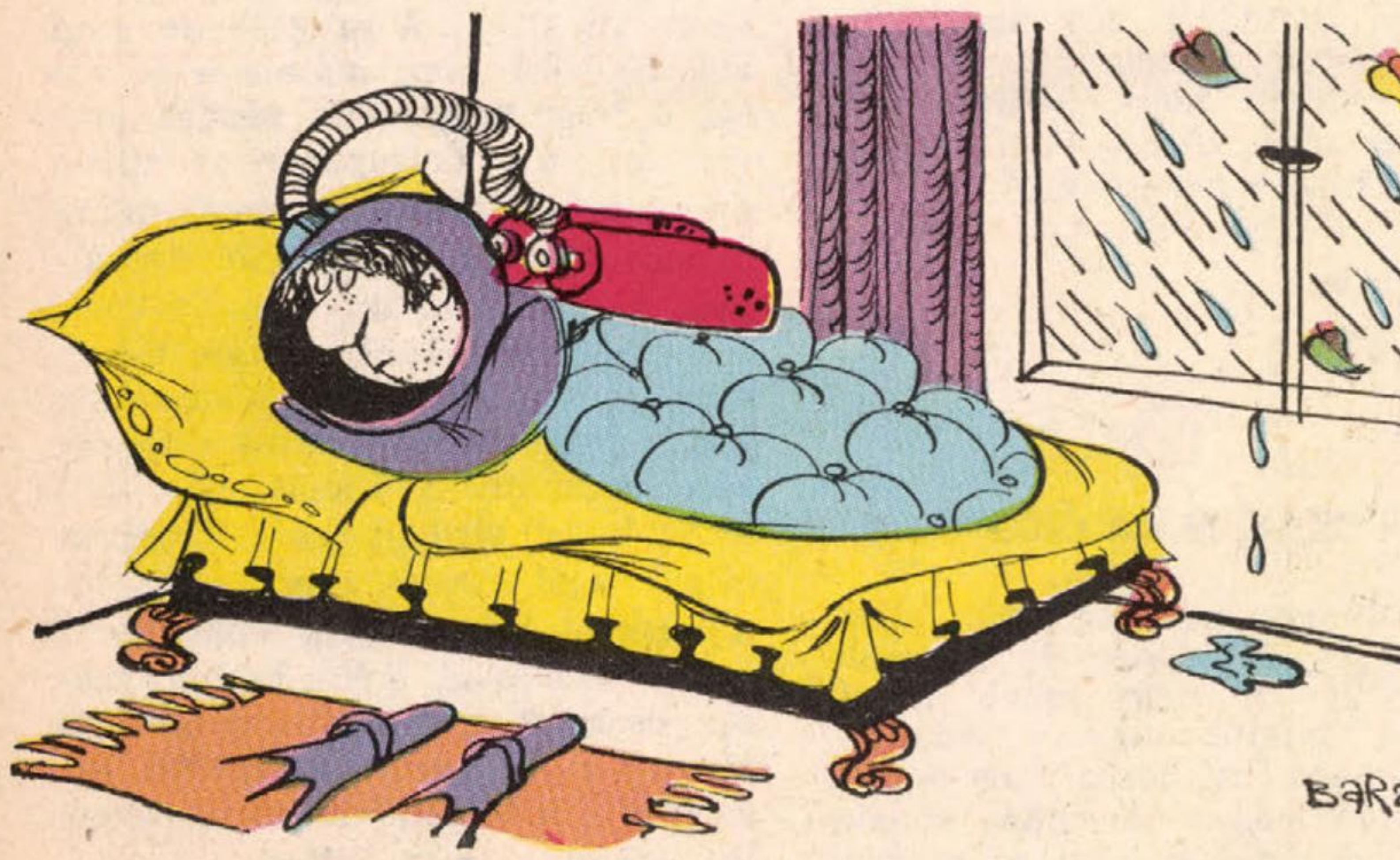

NÁSZÉJSZAKA

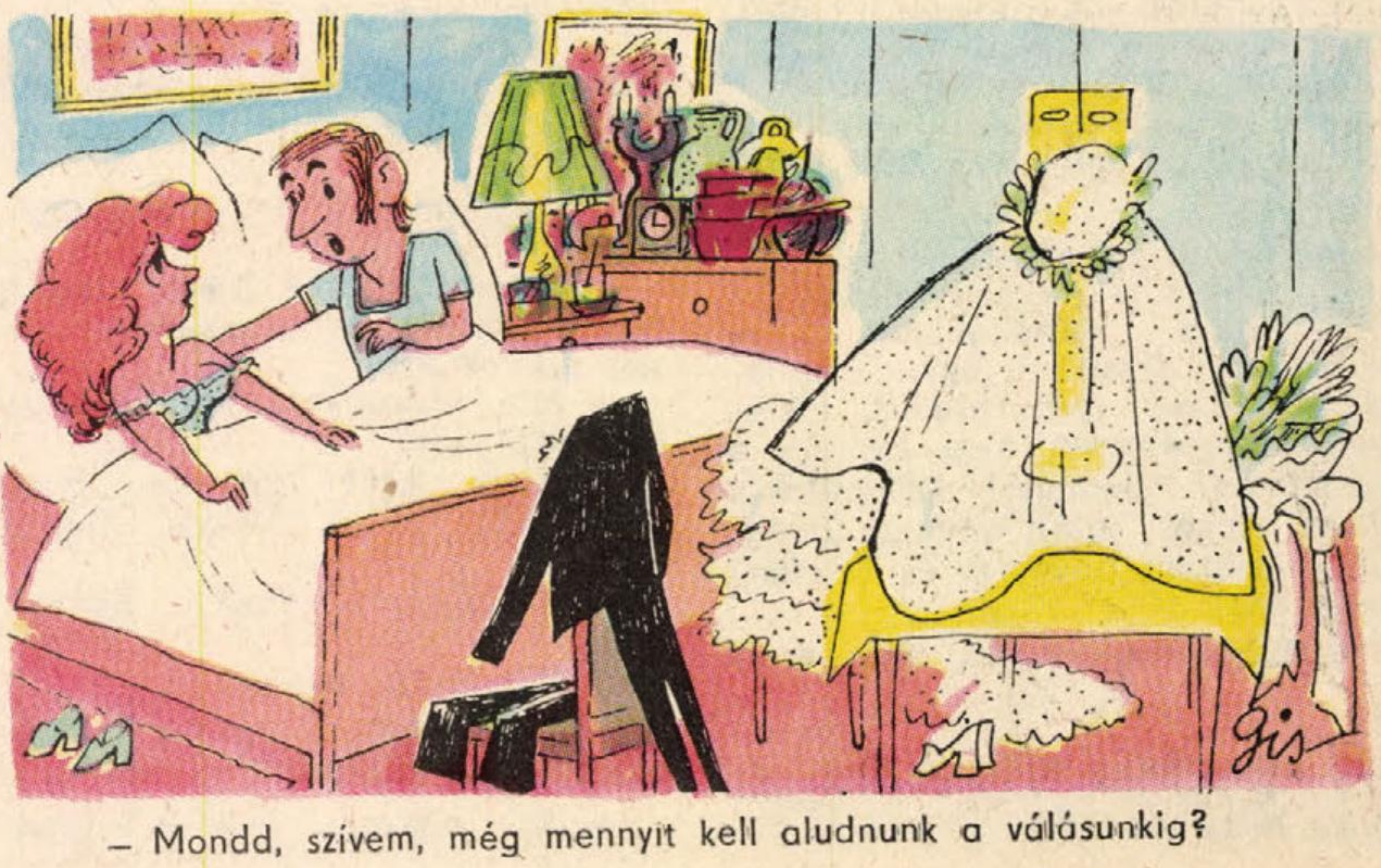

– Mondd, szívem, még mennyit kell aludnunk a válásunkig?

KALÓZTÖRTÉNET

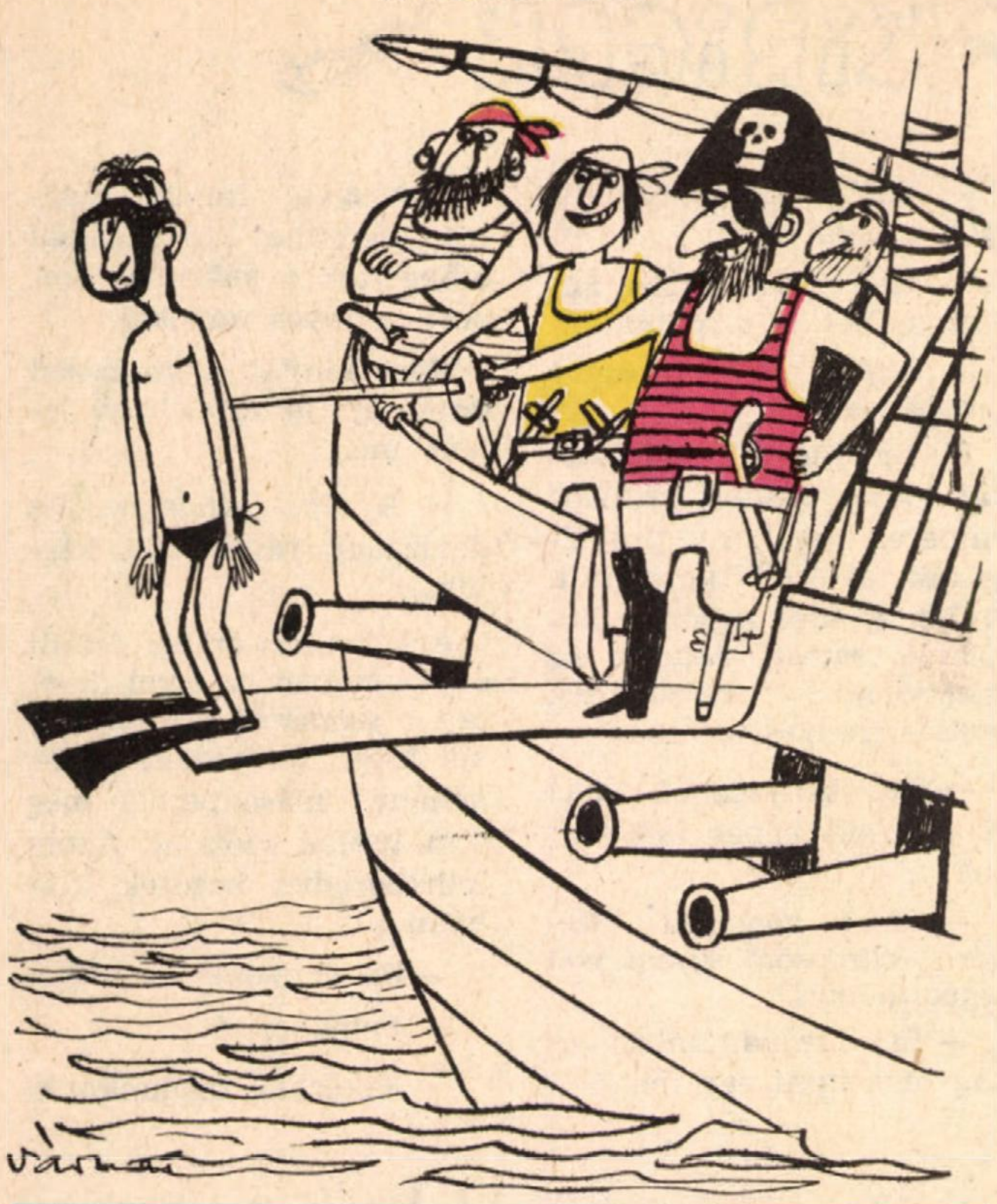

SPANYOLVIASZ

„Egyik szocialista brigádé volt az ötlet" — mondta a riport bevezetőjeként az Esti Krónika 1975. aug. 26-i adásának kommentátora — „hogy ezentúl az új lakást hibátlanul adják át, ne maradjon a lakó kezében a csap, a kilincs", a ráragasztott fogason a csempe, a polcra terített papíron a ráragadt polc felső rétege s a kulcson az ajtó tokostól.

Ezután megszólalt a szóbanforgó szocialista brigád vezetője s elmondotta, hogy csakugyan ilyen lakásokat szeretnének átadni, s egy egész napos tanácskozáson mindezt el is határozták, rámutatva a különböző kivitelezők által elkövetett mulasztásokra, a kisebb-nagyobb felelőtlenségekre. (Megjegyzem, hogy a felelősökre sem ártott volna.)

Én, aki csak igaz lelkesedéssel tudok minden hasonló felajánlást üdvözölni — hallottam ugyanis néhányat már korábban is — tanúsíthatom, hogy mennyire időszerű már ezt az egész ügyet az eddiginél is komolyabban venni. Hiszen, ha nem marad a lakó kezében a csap, a kilincs, a szellőztetőablak stb. akkor zsebében maradhat az a pénz, melyet a fogyatkozások fölszámolását sürgető ide-oda dugdosnia muszáj, sőt megmarad a népgazdaság „zsebében" is, mert a csap, a zár, a szőnyegpadló pótlása pontosan ugyanannyiba kerül, mint az eredeti darab.

Elkeserít viszont, hogy valaki vagy valakik elvitatják tőlem az elsőbbséget. Azt az „ötletet" ugyanis, hogy a lakásokat hibátlanul kell átadni, — ki merem jelenteni — nem ez a jószándékú brigád találta ki, hanem én. Bizonyíthatja a gondnokunk is, akinek már beköltözésunkkor ugyanezt mondtam, a LAKÁSOKAT HIBÁTLANUL KELL ÁTADNI!

De ne vitatkozzunk, hogy kié az ötlet, lényeg a megvalósítás. S ehhez máris volna egy ajánlatom. Ugyancsak aug. 26-án láthattuk a tévé-híradóban azt a kiállítást, melyen fiatal építőipari szakemberek mutatták be jobbnál-jobb elképzeléseiket. Módszereket és találmányokat, melyekkel gazdaságosan, gyorsan és hibák nélkül lehet falazni, burkolni, illeszteni, zsaluzni, szigetelni, függeszteni, áramot vezetni stb.

Úgy hiszem nem veszi rossznéven a fent említett szocialista brigád, ha szerény javaslatommal megtétezem fölajánlásukat. Menjenek el erre a kiállításra... Sose lehet tudni!...

Egyik ötlet megtermékenyíti a másikat, s micsoda szenzáció lenne, ha az Esti Krónika bemondaná, a tévé-híradó megmutatná:

„Íme az új lakás, a milliomodik, amelyik szintén teljesen hibátlan!" s ezek az örömteli szavak Kovács János főbérlő, lakásszövetkezeti tag vagy OTP-öröklakástulajdonos szájából hangzanának el mégegyszer, mondjuk beköltözése után két hónapra.

Nos, kérem tisztelettel? ... Jó ötlet? ...

Szép Zoltán

DRÁGA VIGASZ

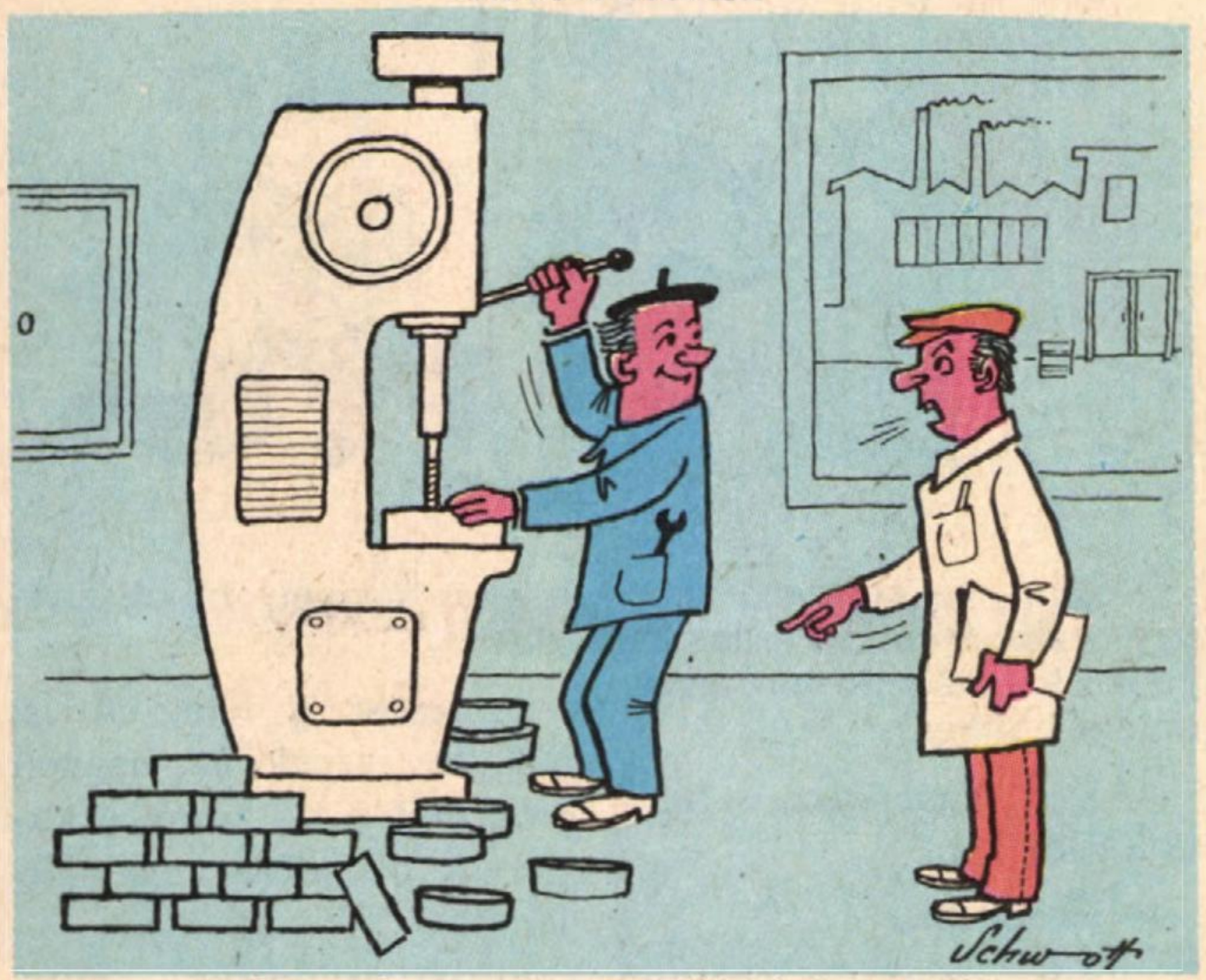

– Az egész napi munkájával lemaradt!
– Majd behozom túlórában!

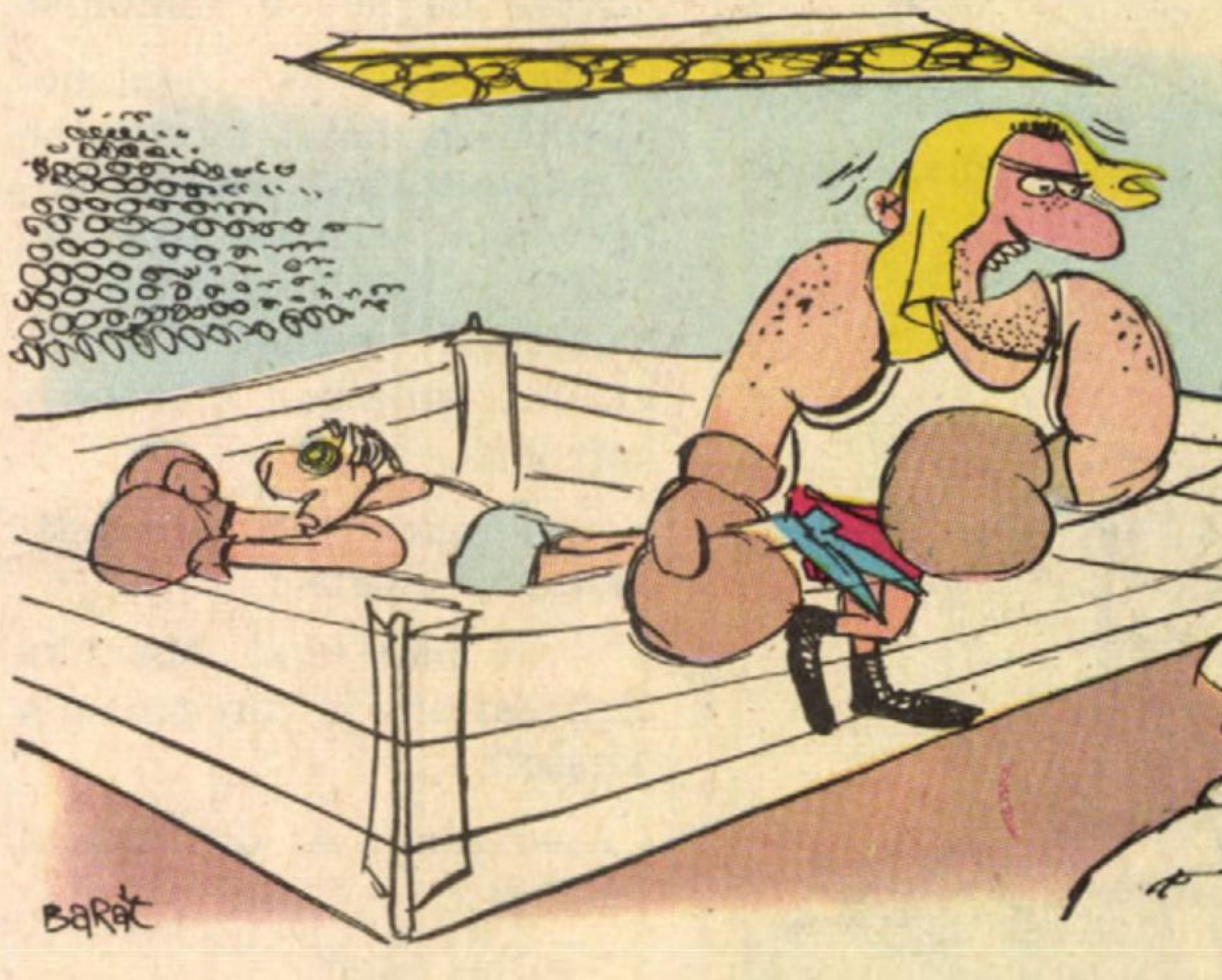

ÉRDEKLŐDÉS

– Utoljára kérdem, ki dobta be a törülközőt?

BARÁT ENDRE:

KÉT KIS ÜGY

①

ESERNYŐ

Nemrég vettem egy ernyőt külföldön, egy szép fekete esernyőt, melyet szépen össze lehetett csukni — de nem ám közönséges módon, hanem egészen kicsire, úgyhogy az egész szépen belefért az aktatáskámba. Kinyitni kissé nehezebb volt, de egy kis gyakorlattal mégiscsak sikerült. Ám nem sokáig örülhettem pompás, újfajta esernyőmnek. Egy telefonfülkében ottfeledtem. Tíz perc múlva már eszembe jutott, s máris loholtam vissza érte, de elkéstem — a szép kis ernyőnek már csak hűlt helye volt.

Mivel mindig erősen — bár sajnos, többnyire reménytelenül — bizakodtam mindennemű „ősi erényben", feladtam egyik napilapunkban egy apróhirdetést, melyben ünnepélyesen arra kértem a becsületes megtalálót: szolgáltassa vissza jogos tulajdonomat. Evégből közöltem nevemet és telefonszámomat.

Emberemlékezet óta nem esett annyi csapadék, mint éppen azon a napon, amikor a hirdetésem megjelent. Így azután amúgy is minimális esélyeim a semminél kevesebbre zsugorodtak. Annál nagyob és örömteljesebb volt a meglepetésem, amikor déltájban megszólalt a telefonom, s egy ismeretlen férfihang a következő kérdéssel jelentkezett:

— Halló, ön az, aki a telefonfülkében felejtette az esernyőjét?

— Én... Igen, én vagyok! Megtalálta?!

— Megtaláltam! — felelte egyszerűen.

— Köszönöm! Ön derék ember! Köszönöm önnek, köszönöm... — így áradoztam.

— Mit köszönget? — kérdezte erre szárazon.

— Hogy mit? Hát azt, hogy megtalálta és... Vissza akarja adni...

— Visszaadni? Eszem ágában sincs.

— Nem adja vissza?

— Majd hülye leszek... — mondta gorombán.

— Hát akkor... — hebegtem elgyengülten —, akkor miért telefonált?

Az ismeretlen hangja türelmetlenül és dühösen csengett:

— Mert nem tudom kinyitni! Érti? Maga biztosan meg tudja mondani, hogyan kell ezt az átkozott esernyőt ki...

A szava félbetört. Mérges voltam és csalódott. De hamarosan megbékéltem. Mégiscsak jól tette ez az ember, hogy felhívott. Ha nem is adja vissza az ernyőmet, azért okozott nekem egy kis örömet.

Káröröm et...

②

CSAK MÁMOROS

— Hát igen iszik az uram megissza ő is a magáét de sohasem részeg igazán nem lehet annak nevezni inkább úgy mondanám én rá hogy mámoros még akkor is ha tántorogva jön haza sohase durva édes nejem leittam magam megint rongyember vagyok mit tegyek de te azért szeretsz ugye hát mit mondjak erre csak nem szidom amikor olyan szépen bejelenti ha sohase tagadja le igaz látni rajta úgyis érezni lehet a leheletén de olyan ember hogy nem lehet rá haragudni persze igaz sok pénz lefolyik az én drága uram torkán az ő új öltönyre valója de meg az én annyira kívánt tavaszi kabátom ára is meg annyi minden hiába ezen már nem tudok segíteni mert az én jó uram megissza a magáét de nem rúg be soha csak mámoros és attól ő még nagyon is rendes marad tessék csak elgondolni kilenc év után is udvarol szépeket mond nekem hát ilyen embertől sajnáljam az italt inkább több takarítást vállalok inkább jobban töröm magam hogy mást ne is mondjak épp a múlt héten megint szépecskén beszívott s mégis úgy jött haza hogy virágot hozott nekem kilenc szál rózsát mert nem felejtette el hogy aznap volt kilencedik házassági évfordulónk tessék csak elgondolni háromszor is elesett a lépcsőn négykézláb ért az ajtóig a lelkem de azért egyetlen szálat el nem ejtett...

Az író „Delfin követi a hajót" c. most megjelent kötetéből. (Szépirodalmi Könyvkiadó.)

Megkérdeztük rajzolóinkat:

KIRE HARAGSZANAK A TÖRTÉNELEMBŐL?

Brenner György:

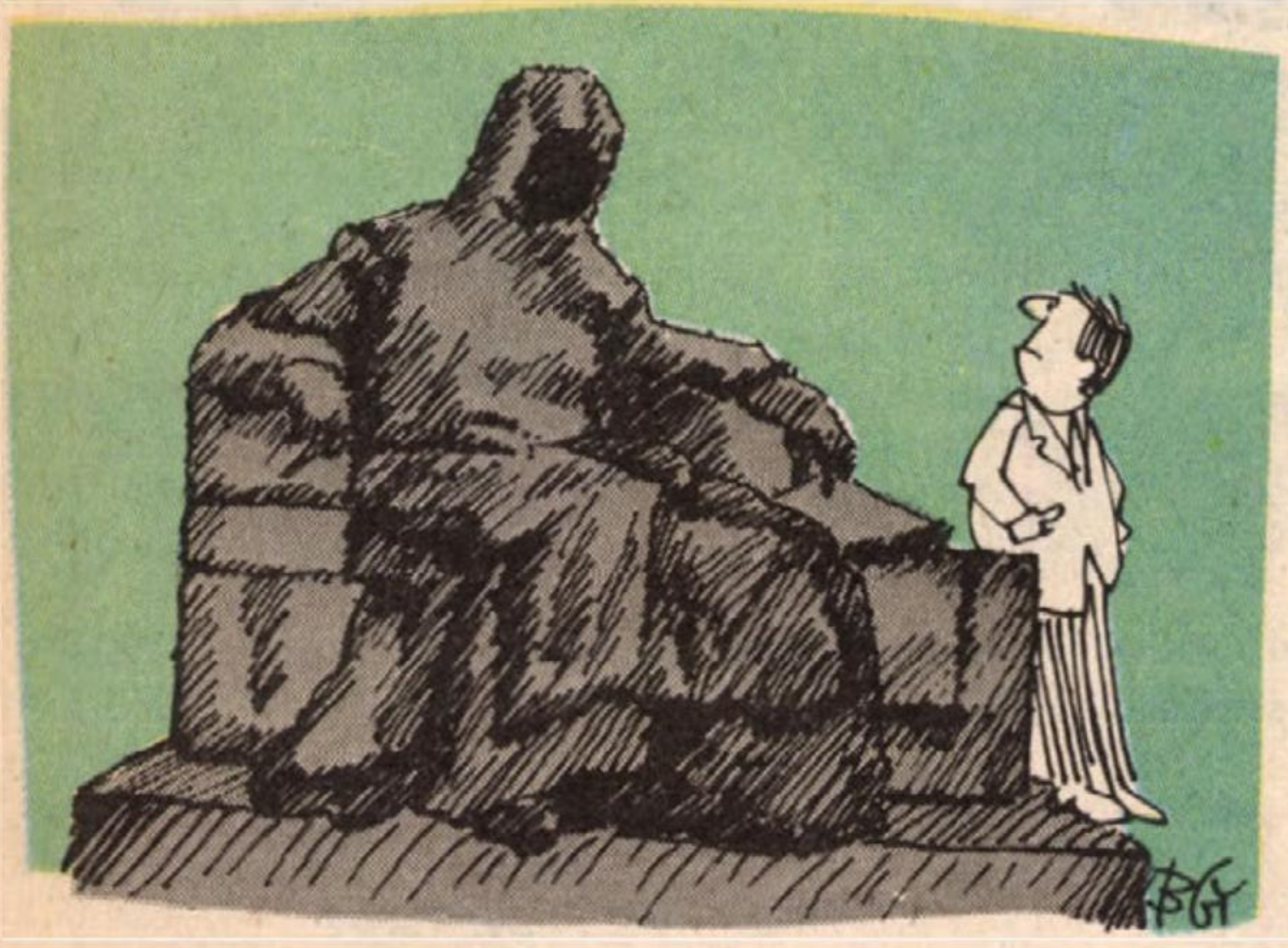

– Anonymusra. Miért nem tudta a nevét is leírni?

Fülöp György:

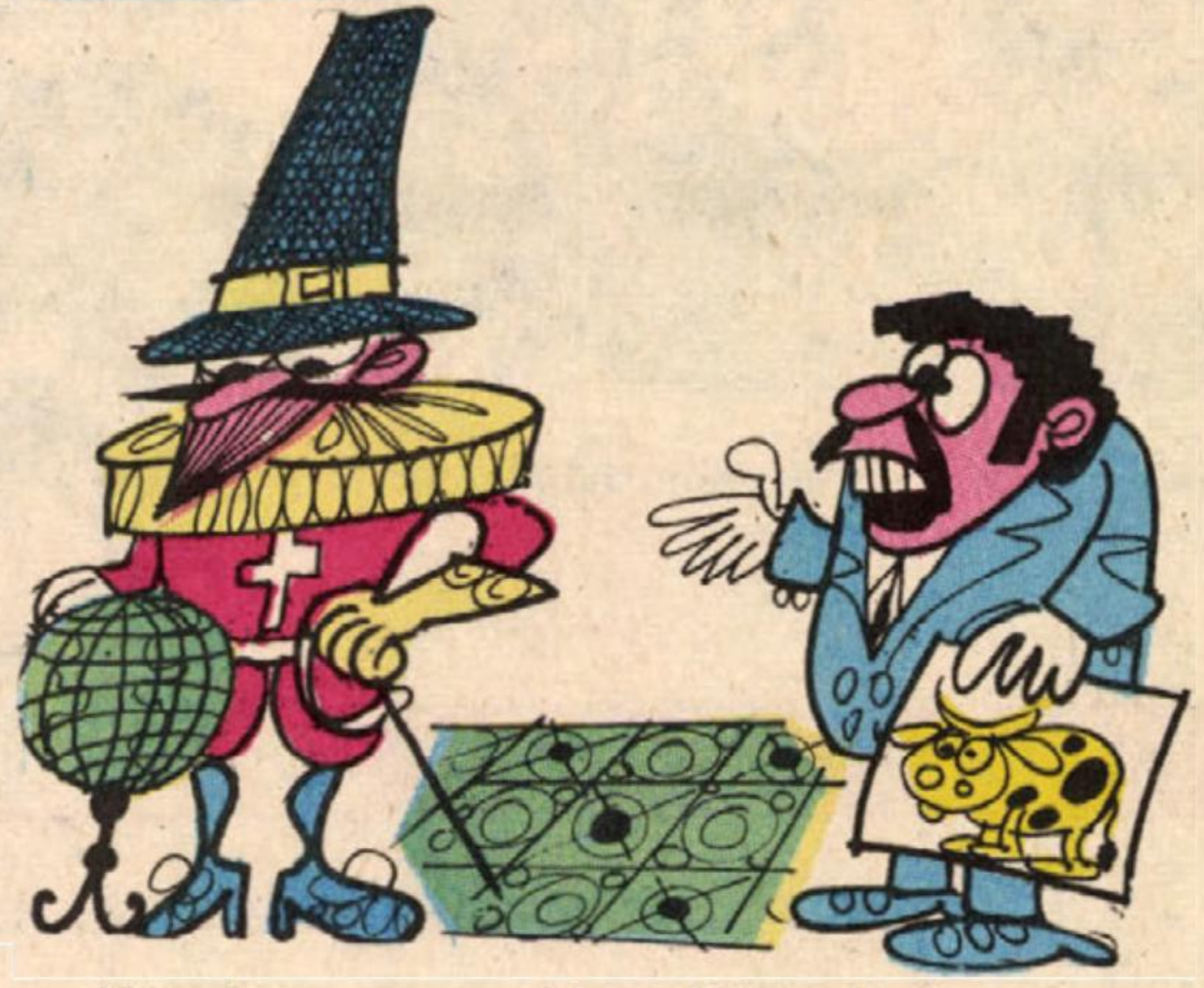

– Névrokonomra, a híres Fülöp királyra. Így aztán hiába igyekszem, hogy nevet szerezzek magamnak.

Várnai György:

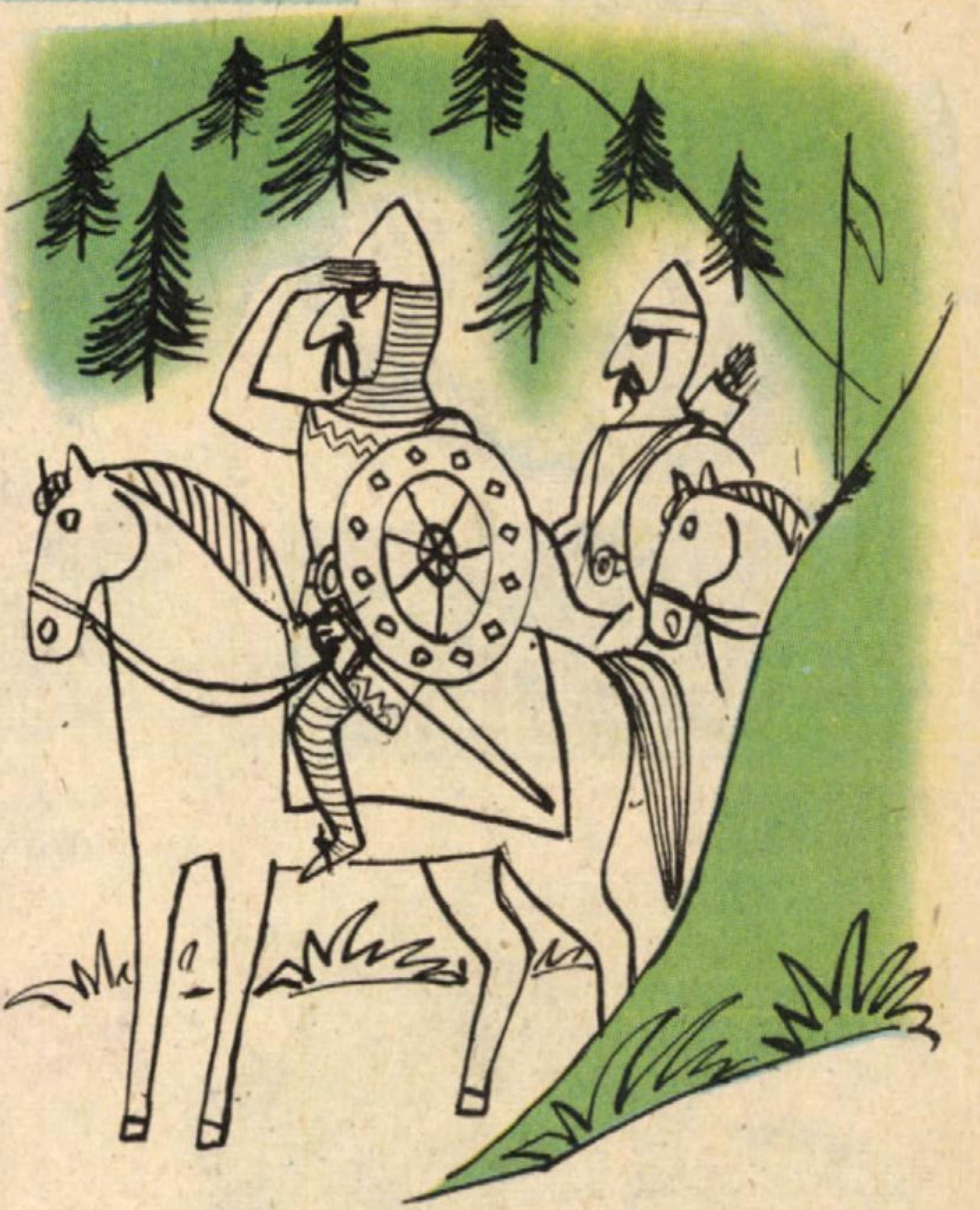

– Árpádra. Mehetett volna nyugodtabb helyre is.

Mészáros András:

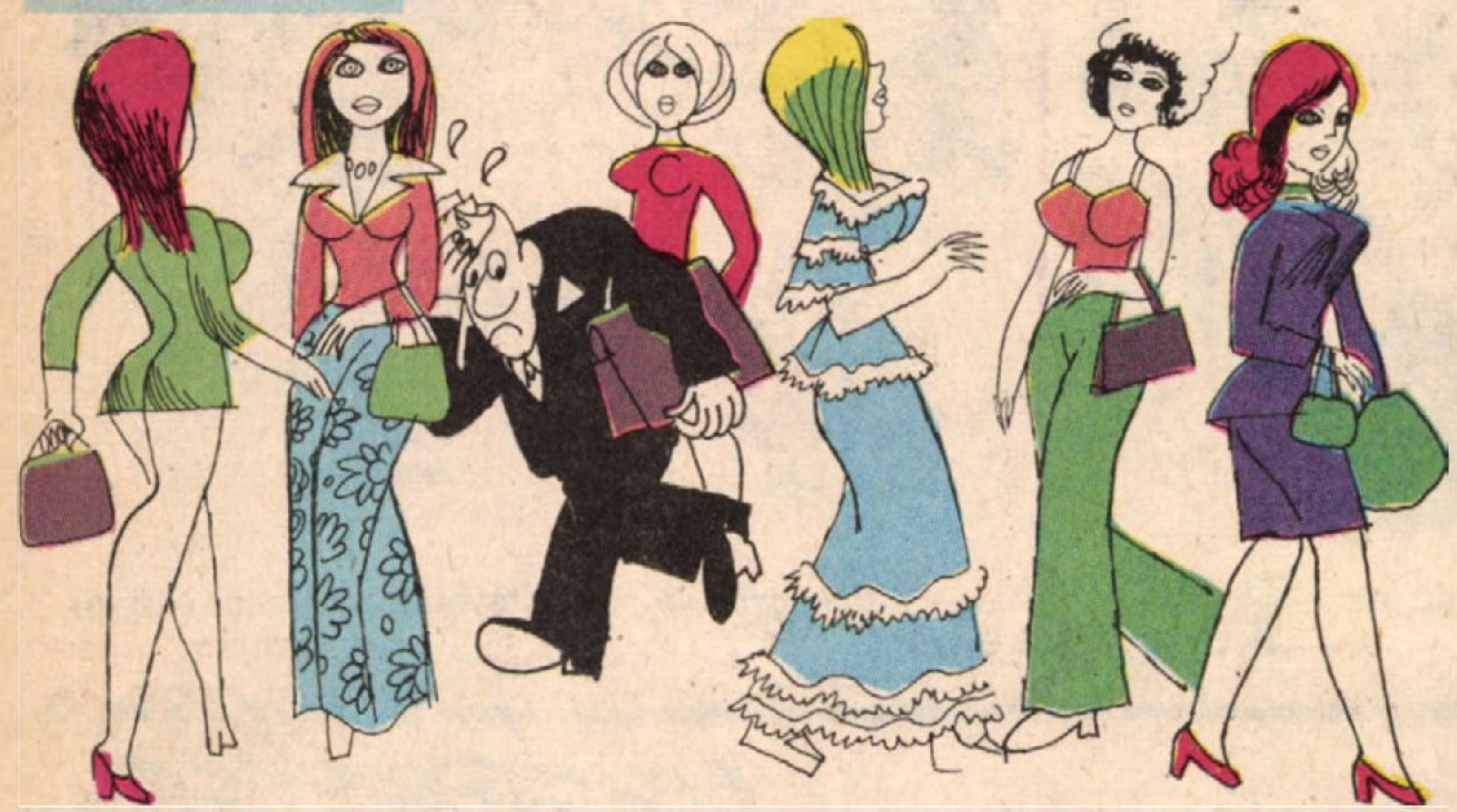

– Könyves Kálmánra, aki azt a babonát terjesztette, hogy nincsenek boszorkányok.

Balázs-Piri Balázs:

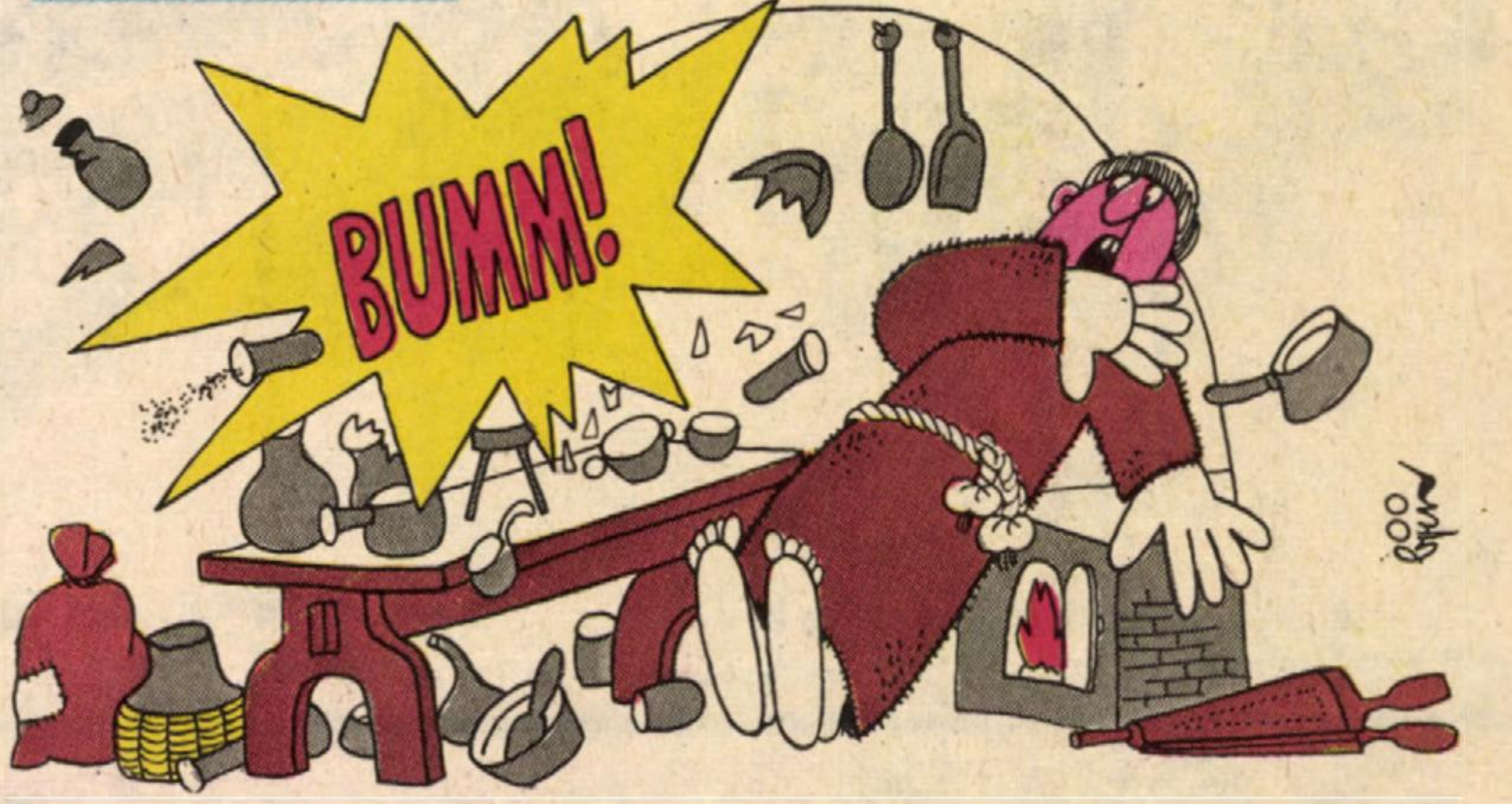

– Schwarz Bertoldra. Inkább az örök élet elixírjét találta volna fel a puskapor helyett . . .

Sajdik Ferenc:

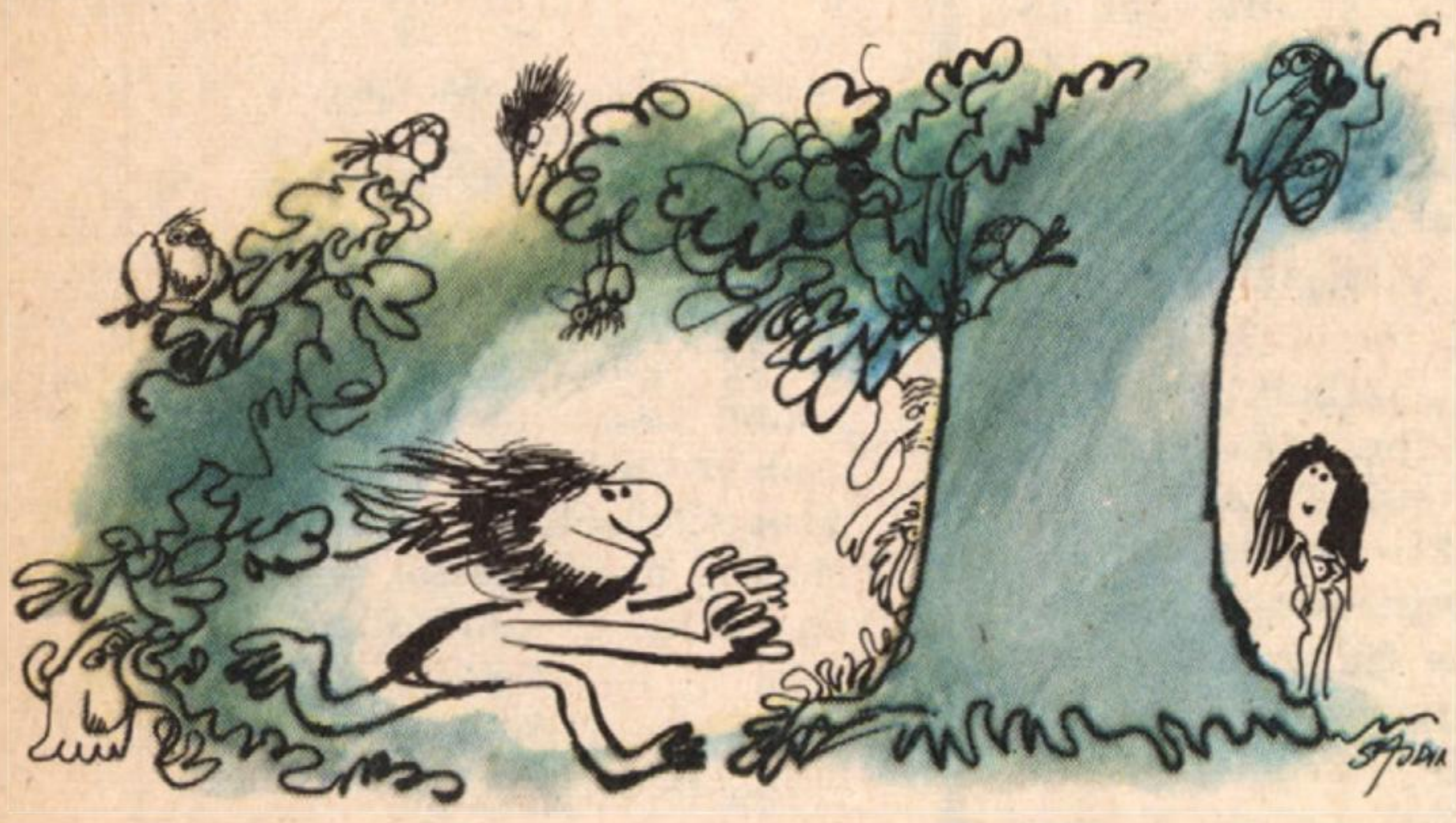

– Adámra. Miért nem maradt agglegény?

Szűr-Szabó József:

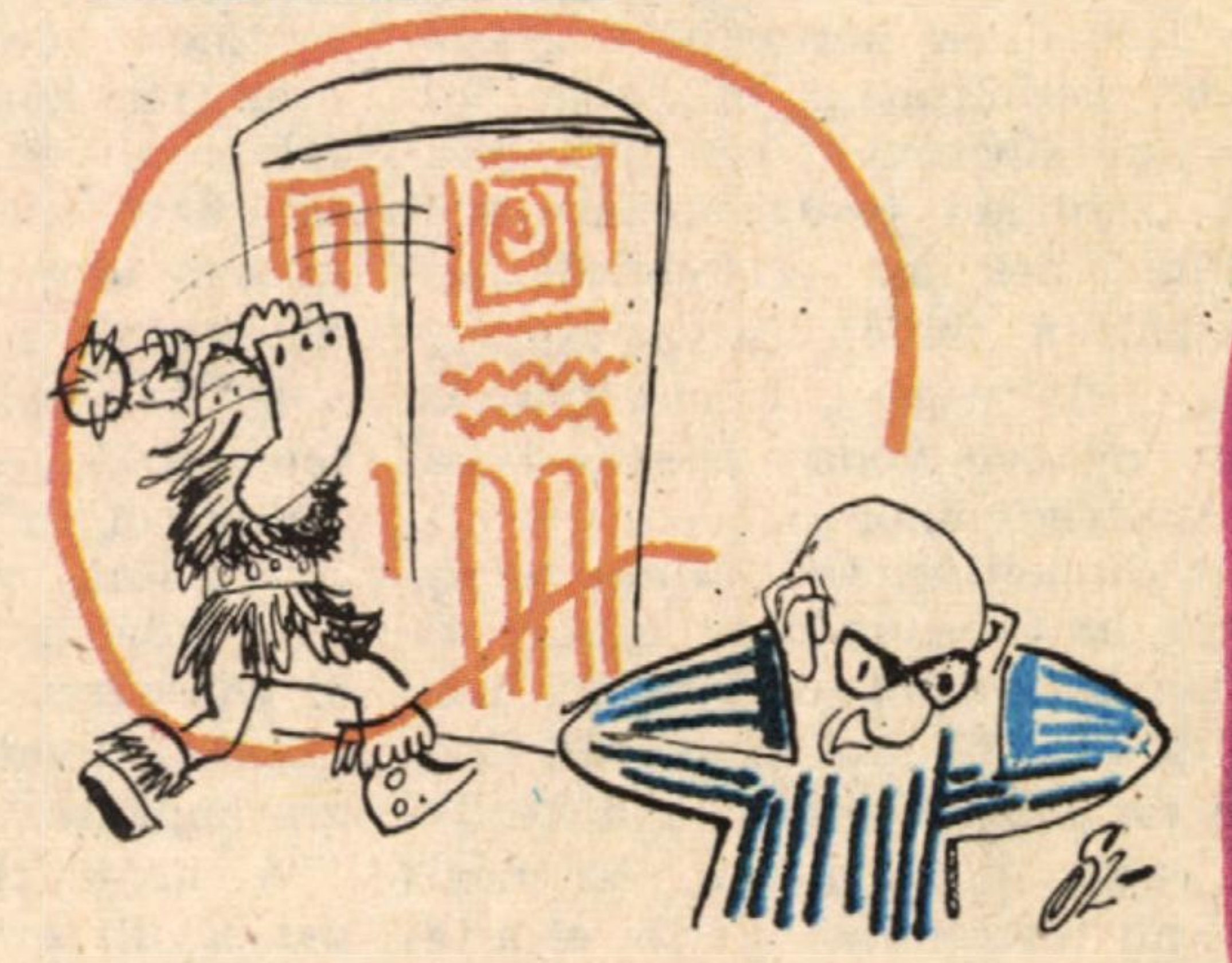

– Idegesít az ajtócsapdosás. Ilyenkor Botond jut az eszembe.

Hegedűs István:

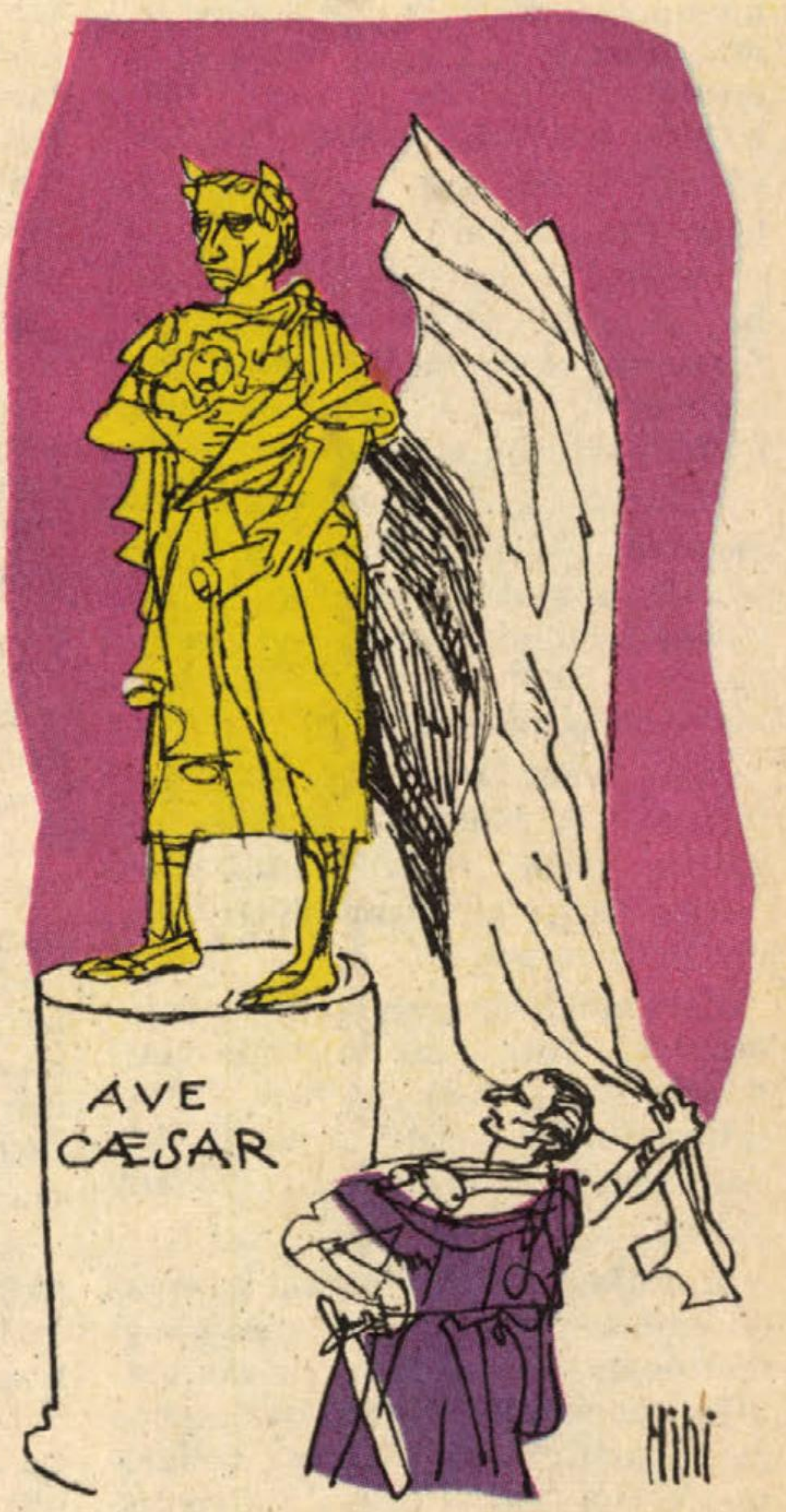
AVE
CÆSAR
Hihi

– Caesarra. Kitalálta a cezaromániát.

Dallos Jenő:

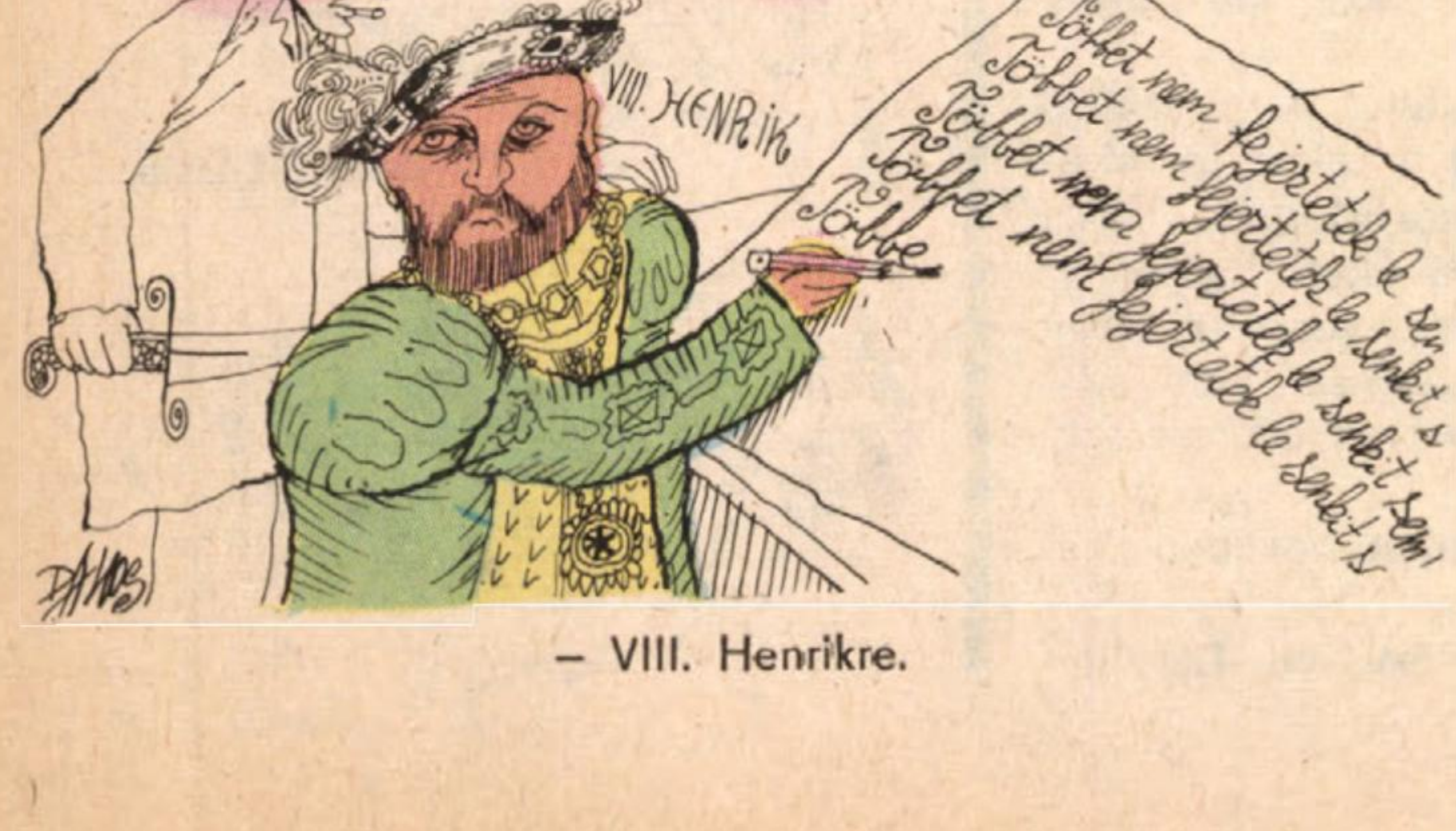
VIII. HENRIK
Többet nem fejeztetek le sen
Többet nem fejeztetek le senkit s
Többet nem fejeztetek le senkit sem!
Többet nem fejeztetek le senkit s
Többe

– VIII. Henrikre.

Erdei Sándor:

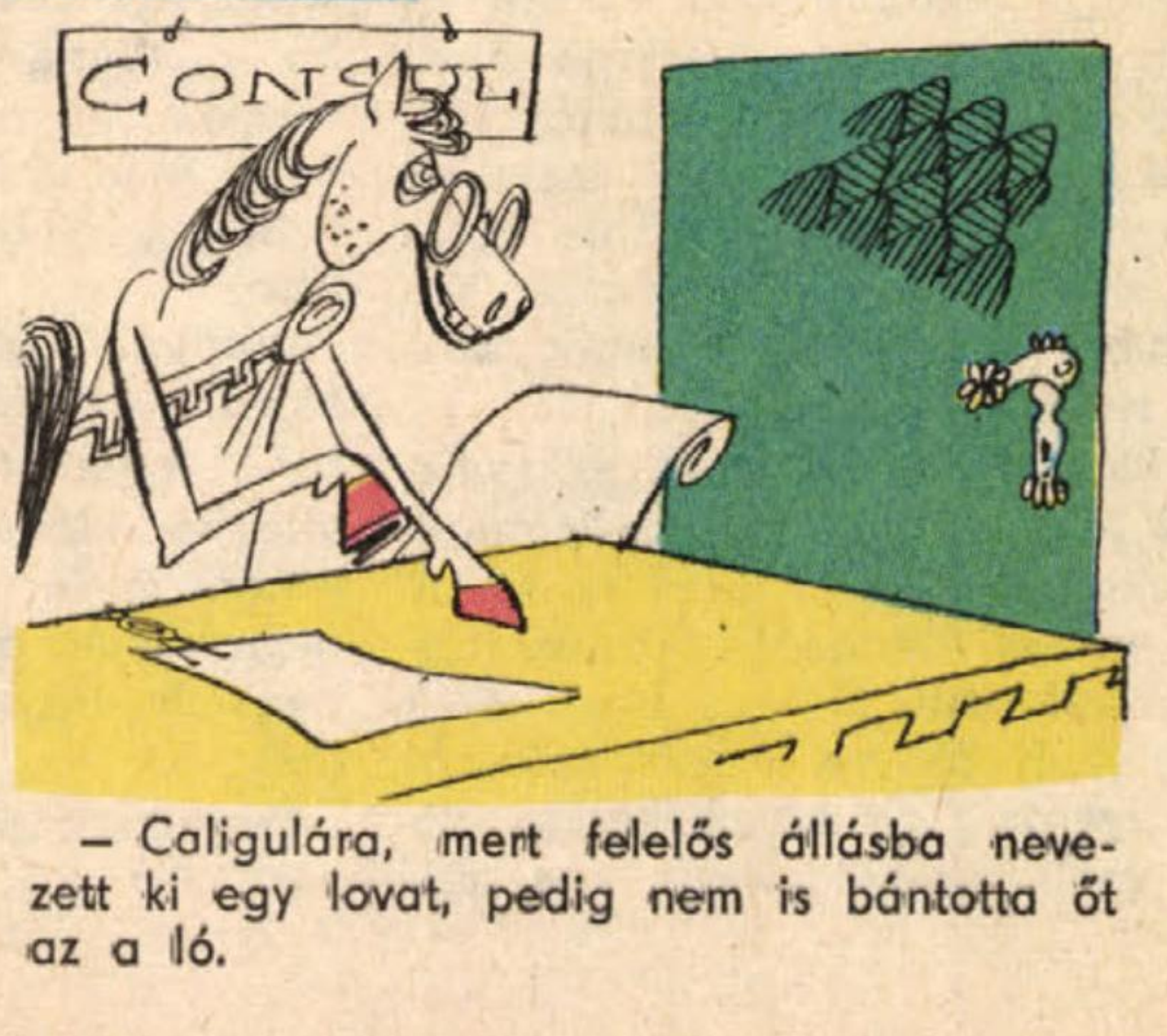

– Caligulára, mert felelős állásba nevezett ki egy lovat, pedig nem is bántotta őt az a ló.

LOMNICI ANZIKSZ

FELADÓ:
ENDRÖDI ISTVÁN

HEGYI TÚRÁN

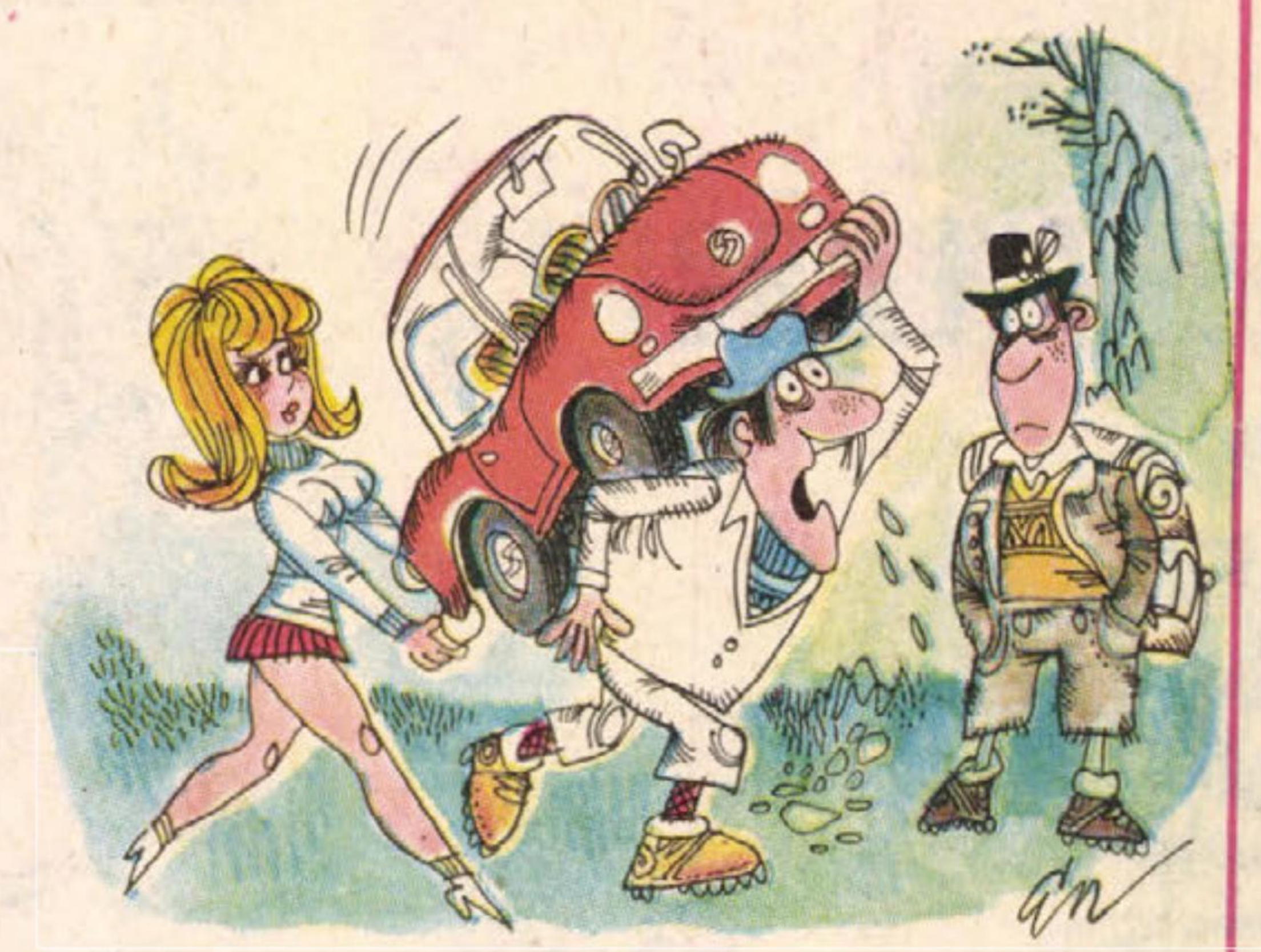

– Magunkkal hoztuk, mert lent mindenütt parkolási díjat kell fizetni ...

A LOMNICI LANOVKÁNÁL

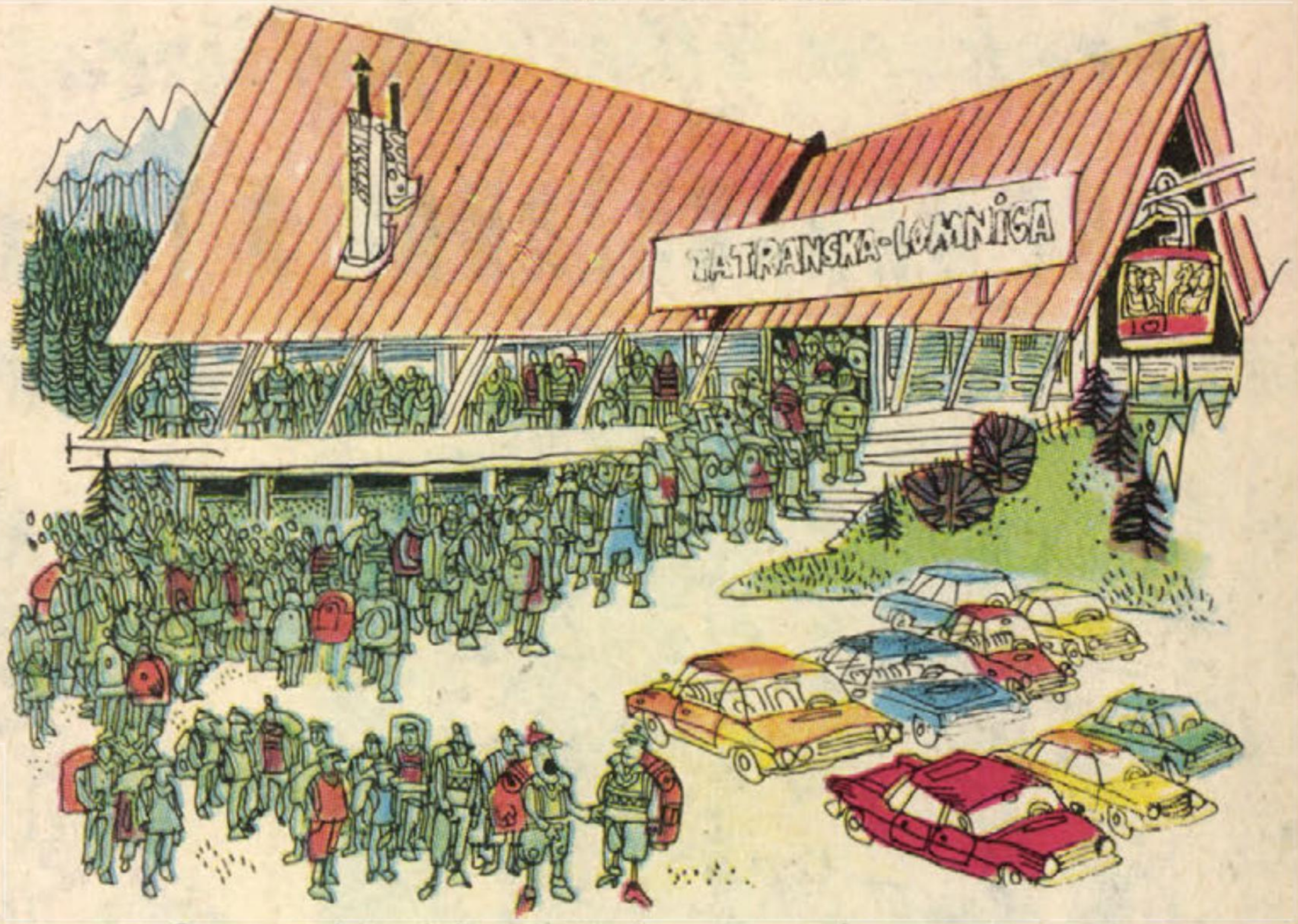

– Sose tudok feljutni a lomnici csúcsra, várakozás közben mindig lejár a szabadságom ...

A DIVATTURISTA

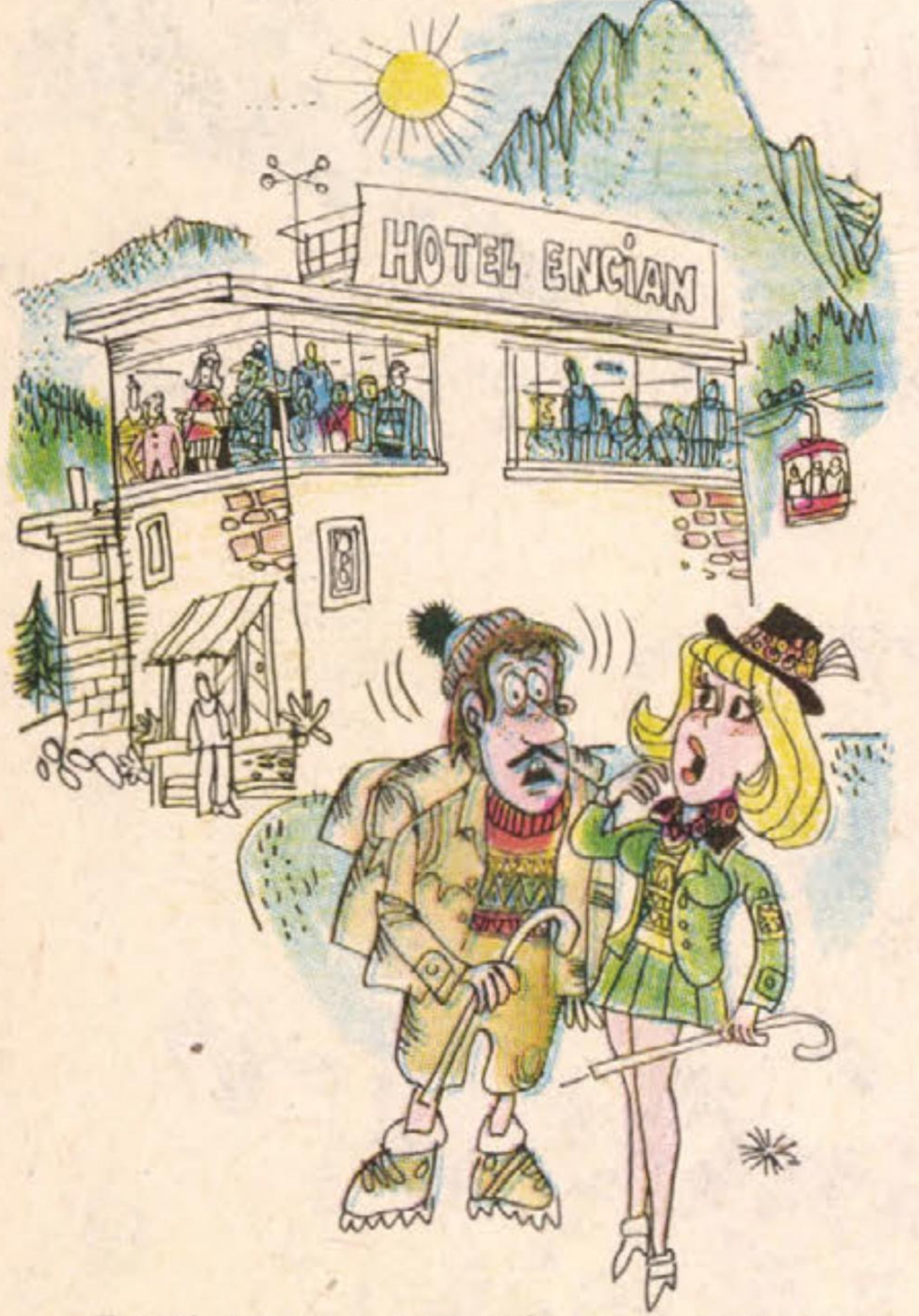

– Te jó isten, az encián nem megy a zöld kosztümhöz! ...

HAVASI VENDÉGLŐBEN

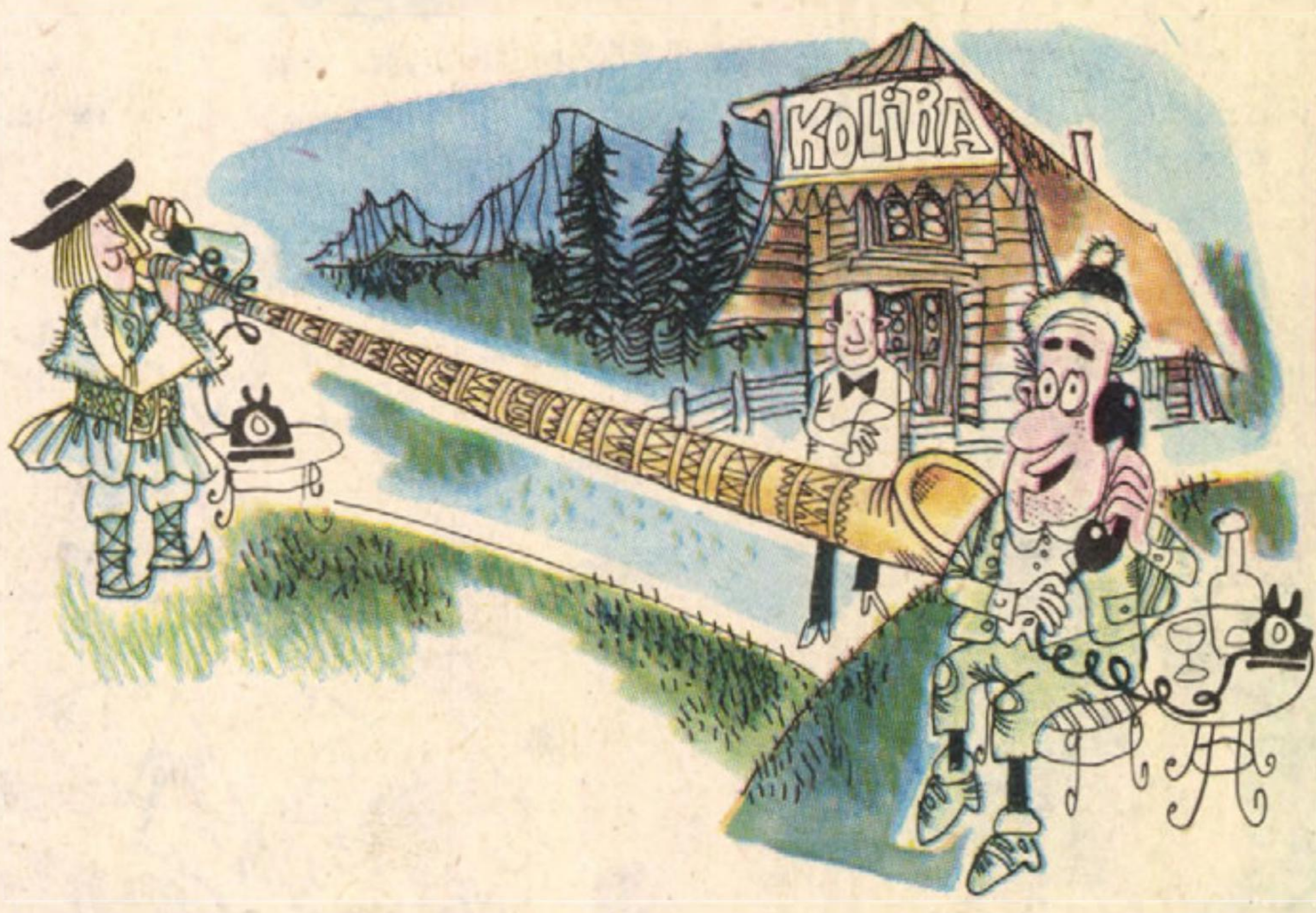

– Halló, ezt a dalt még egyszer fújja el! ...

A NYÁRI FŐSZEZONBAN

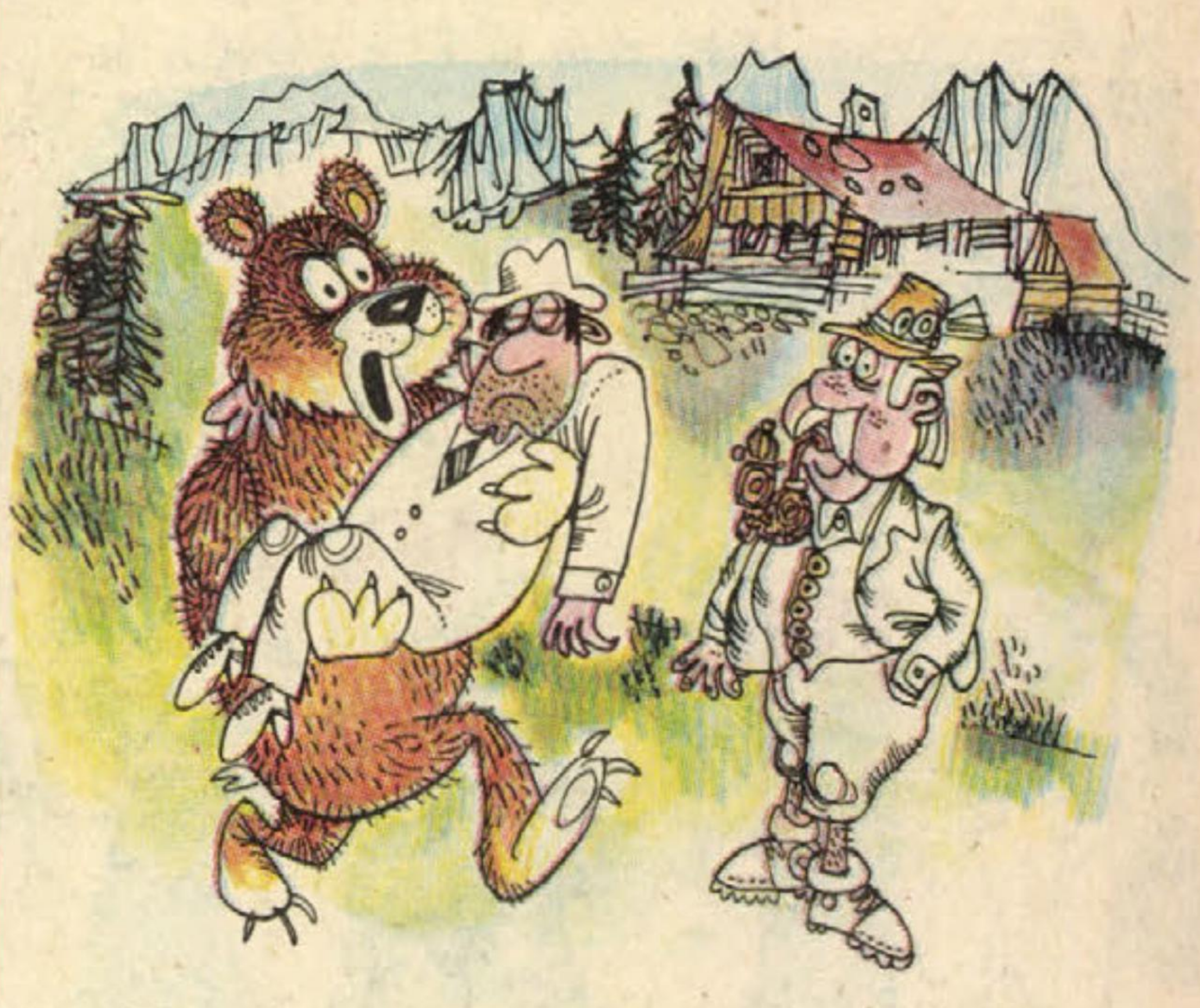

– Nem győzöm az eltévedt turistákat összeszedni ...

AZ UTAS SEM ANGYAL

A múltkoriban a zsúfolt villamoson — bármily hihetetlen —, vita támadt egy utas és az ellenőr között. Szó szót követett, majd a BKV helyi képviselője az utolsó szó jogán így sóhajtott: „Az utas sem angyal!"

Engem ez az önkritika (hiszen, ha az utas „sem" angyal, akkor ő *sem* az) annyira meghatott, hogy szeretném, mint gyakorló utas, hasonlóképpen viszonozni.

Ezennel tehát ünnepélyesen beismerem, hogy valóban nem vagyunk angyalok. Hiszen, ha angyalok lennénk, dehogyis utaznánk a BKV járművein ... Röpködnénk a házak fölött.

Azaz lehet, hogy mégis ... Természetesen bukott angyalok vagyunk, akik számára az isteni megtorlás túl enyhének ítélte a hagyományos poklot.

Ez utóbbi föltevés látszik valószínűnek, hiszen az angyali tulajdonságok nyomai kedves útitársaim viselkedésében gyakran fölismerhetők. Bizonyságul néhány példa:

A szökdécselők. Hajdani gyerekkoromban az iskolánk karácsonyi matinéján az angyalok karát alakító kislányok fehér hálóingben és ragasztott szárnyakkal szökdécselve ugrálták körül a színpadot. Őket juttatják eszembe azok a kedves utasok, akik balett-táncosokat megszégyenítő lábemeléssel szökellnek keresztül a legnagyobb zsúfoltságon, miközben útitársukat sípcsonton szökellik, piszkos cipőjüket pedig tisztára szökellik. Ezek az ugrabugráló angyalkák a földön járva csoszognak, slattyognak, cammognak, vagy nyögve vonszolódnak a harántsüllyedésükön.

Az ajtónállók. Úgy állnak az ajtóban, mintha az öreg Bárczi *állata volna őrzeni* — őket oda, hogy „lélek ez ajtón se be, se ki". Csupán az alabárd hiányzik a kezükből, azaz a lángpallos, és mégis angyali türelemmel viselik el a taszigálást elölről, hátulról, jobbról és balról, a hívságos szavak pedig leperegnek szárnyukról.

A törtetők. Úgy furakodnak keresztül a legtömöttebb kocsin is, mintha égi szózat szólítaná őket. Pedig csak ahhoz az ajtóhoz törtetnek, amelyik néhány méterrel közelebb esik úticéljukhoz. Közben szerényen hallgatják a hozsannát, amelyet az általuk kitiport lelkek zengenek.

A karonülők. Ők azok a kiváltságos lények, akik előtt a legmegátalkodottabb pesti utas is föláll, hogy helyét átengedje hordozójuknak. Előfordul olykor, hogy ezek az angyali lények kicsit *túlkorosak.* Ilyenkor az udvariaskodó útitárs csak enyit mond: *Az angyalát!*

Bliccelők. Tulajdonképpen nem léteznek, csupán a BKV-ellenőrök fantáziája szüli őket, s így földöntúli mivoltuk a legkevésbé vitatható. Akadnak ugyan olyan kedves utasok, akik az ellenőrzés alkalmával nem találják jegyüket, vagy bérletüket, de angyali türelemmel keresik zsebeikben, táskájukban, a földön, az égen, és mindenütt, mígnem a „sem" angyal ellenőrtől kísérve leszállnak. Ilyenkor rendszerint suttognak valamit a hivatalos fülbe. Ezt nevezik angyali sugallatnak.

A nagy család. A megállóban összegyűlt emberek az autóbuszra várva a röpke tíz húsz, harminc perc alatt — annyira megszeretik egymást, hogy mire megérkezik a kocsi, megbonthatatlan egységet alkotnak. Így érthető, hogy ha a főangyal az egyik ajtóhoz röppen, az angyalok kara követi őt, s nem csábulnak el, hiába tárulkozik elébük másik két-három ajtó.

Angyali üdvözlet. A leszállni akaró angyalokat a fölszállni akaró angyalok körülfogják, alig akarják elengedni őket. Ezúton is kérem a járművek vezetőit, hogy ne zavarják csöngetéssel, vagy szóbeli sürgetéssel ezt az ősi szertartást.

A bukott angyalok nevében:

Sólyom László

SZÍNÉSZ PANASZ

Jószagú ég, engem bizony
jól beskatulyáztak,
hiszen e vad szerepkörtől
az ember csak frászt kap:
én vagyok a zord fapofa,
sanda kém, vagy gyilkos,
nálam kérem nincs kegyelem,
csak a halál biztos,
géppisztollyal öldökölök,
máskor tőrrel, késsel,
egy a fő: az áldozatom
soha el ne késsem,
helikopteren megszököm,
száguldok egy Forddal,
a kísérőzeném gyászdal,
s nem egy édes bordal,
és beverik az orromat,
gyomorszájon rúgnak,
gazembernek titulálnak,
nem miszternek, úrnak ...

Pedig úgy szeretnék egyszer
pozitív hős lenni,
s legalább csupán egy filmben
kóros végelgyengülésben
túlvilágra menni ...

Donkó László

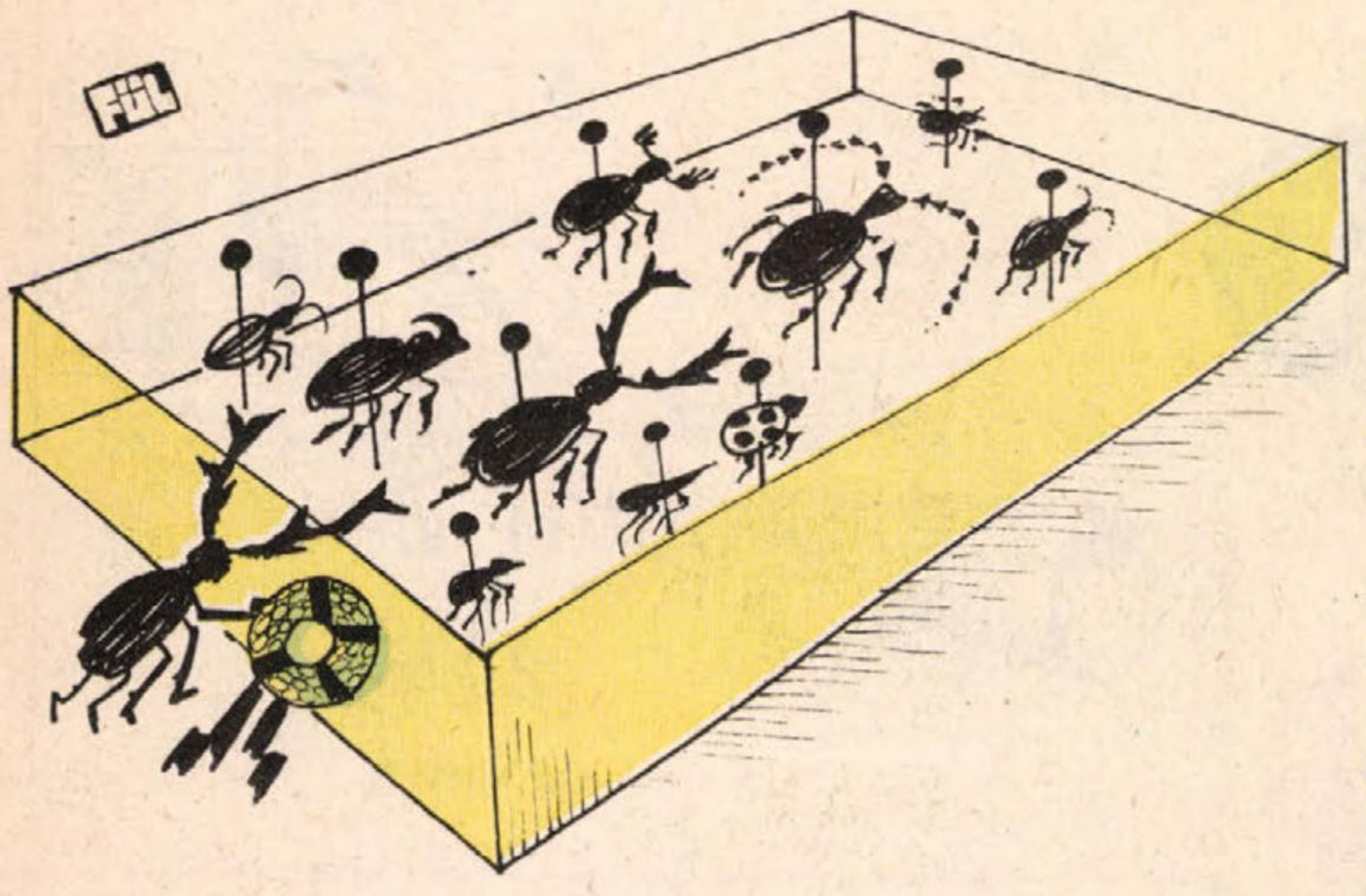

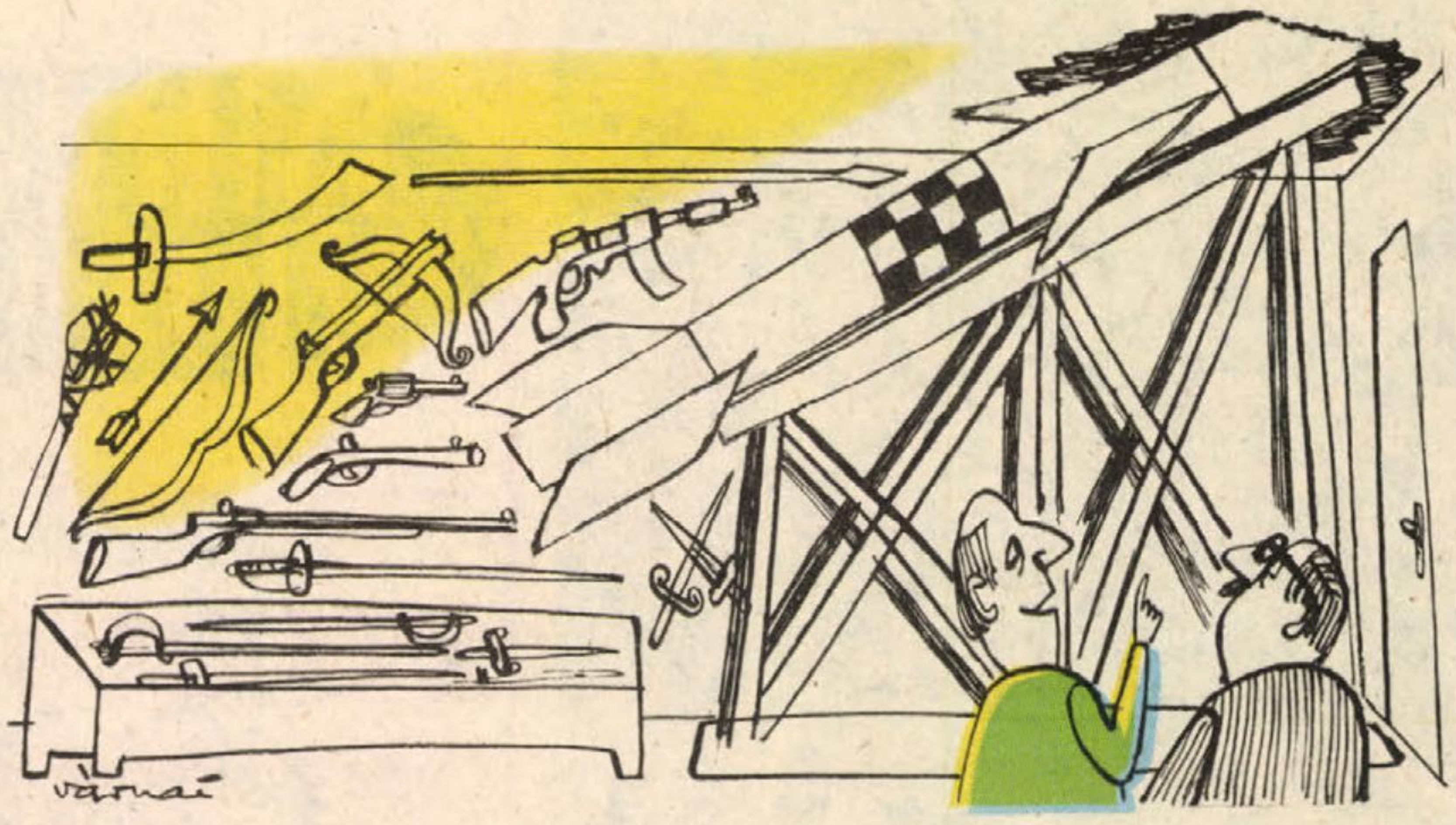

gyűjtemény

Fülöp
Várnai
Hegedűs
Dallos
Szűr
Balázs-Piri
Brenner

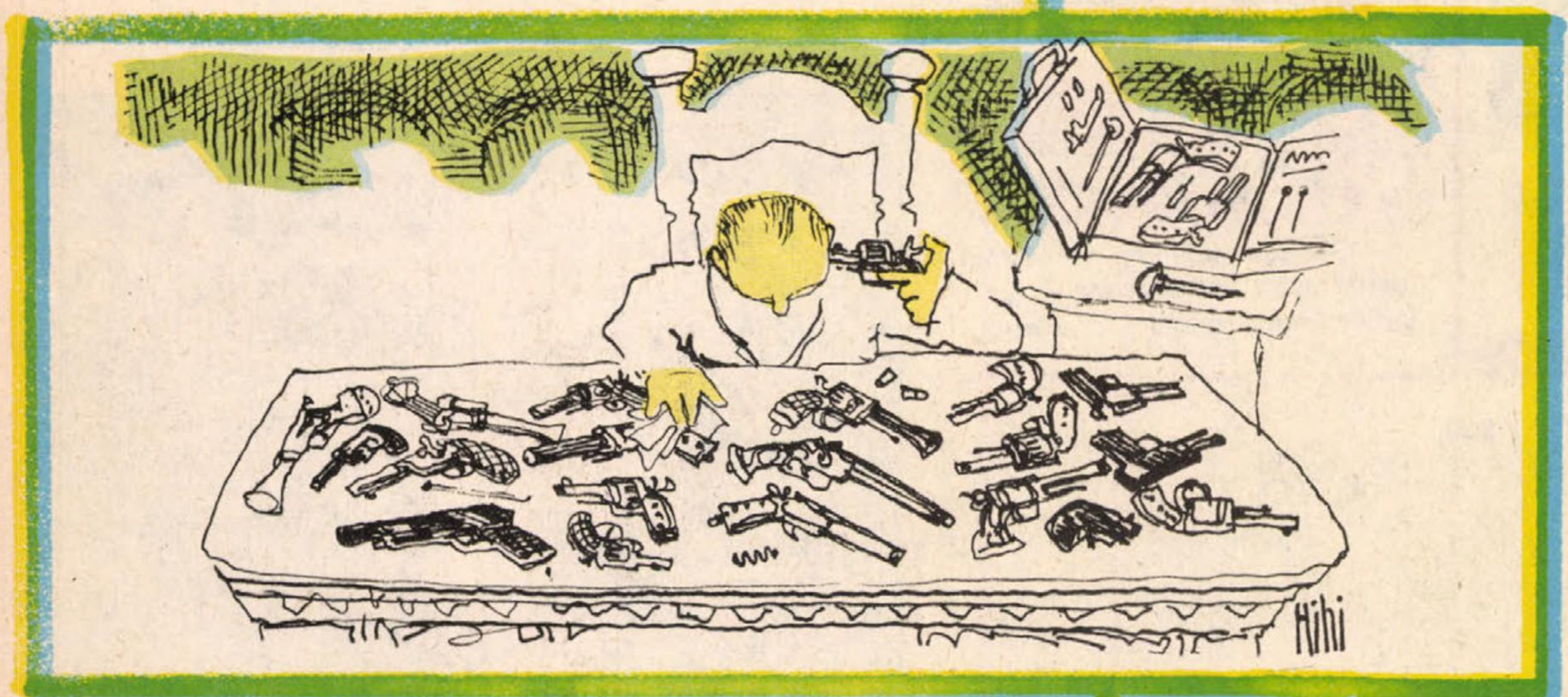

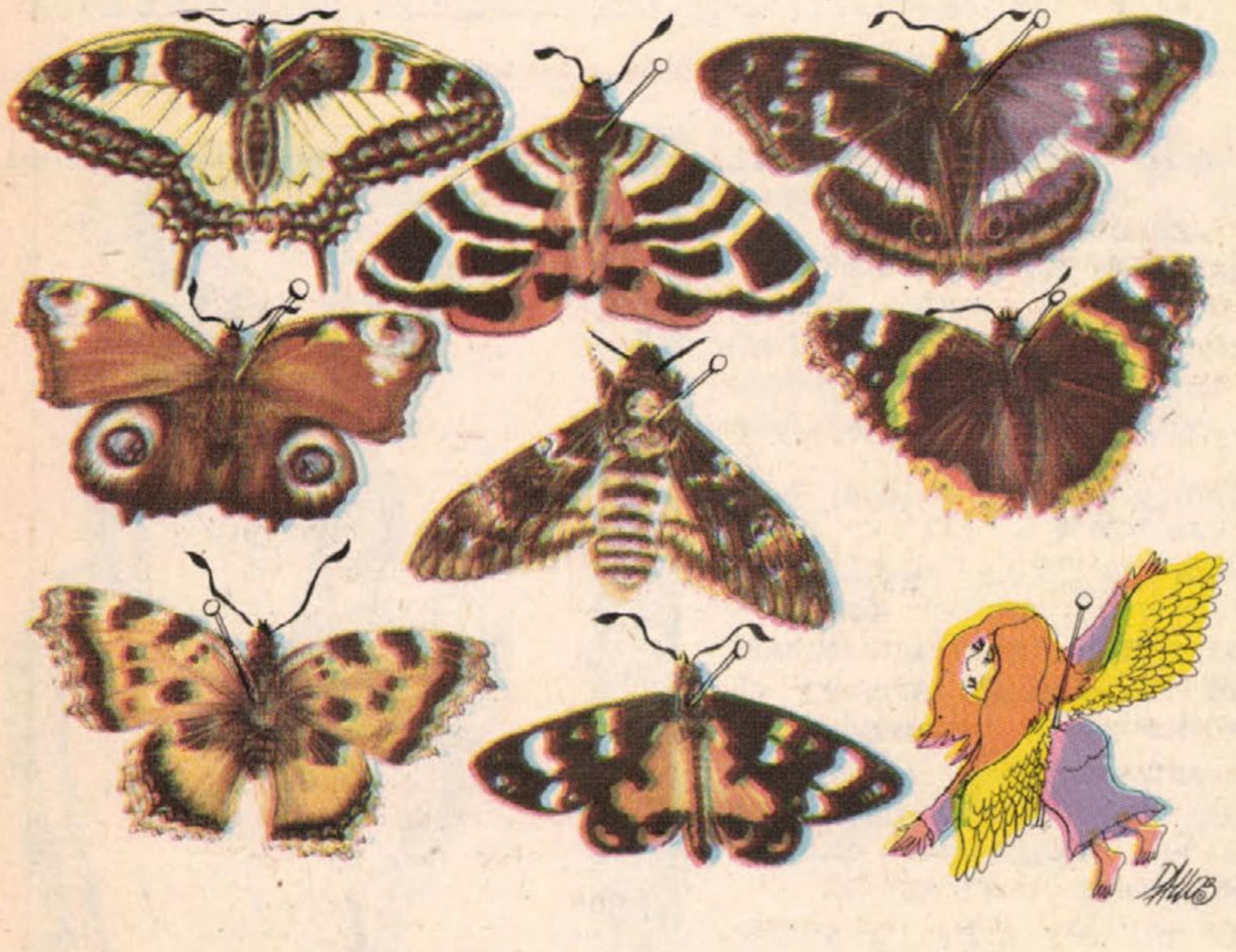

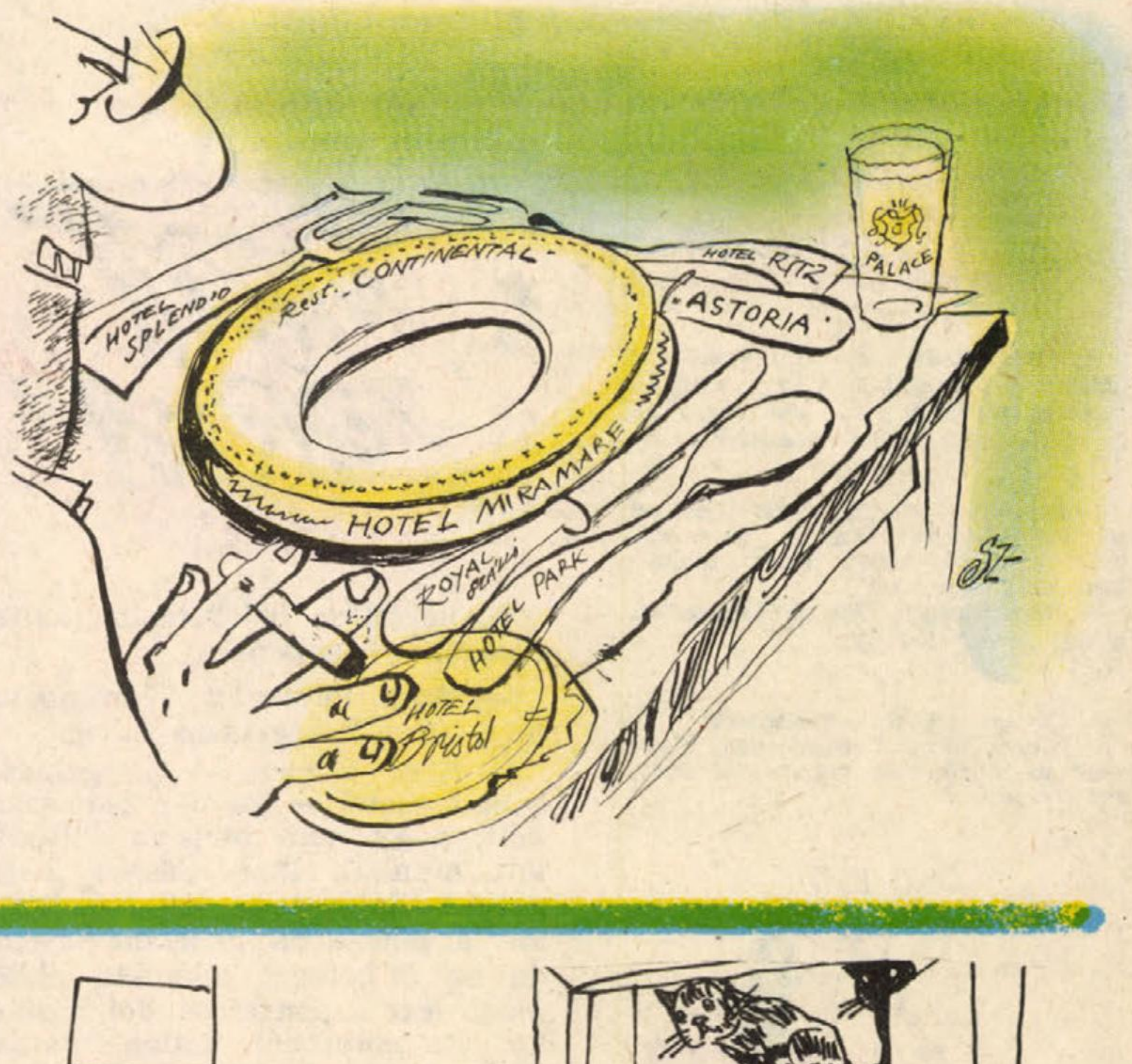
HOTEL SPLENDID
Rest. CONTINENTAL
HOTEL RITZ
ASTORIA
PALACE
HOTEL MIRAMARE
ROYAL
HOTEL PARK
HOTEL Bristol
Sz.

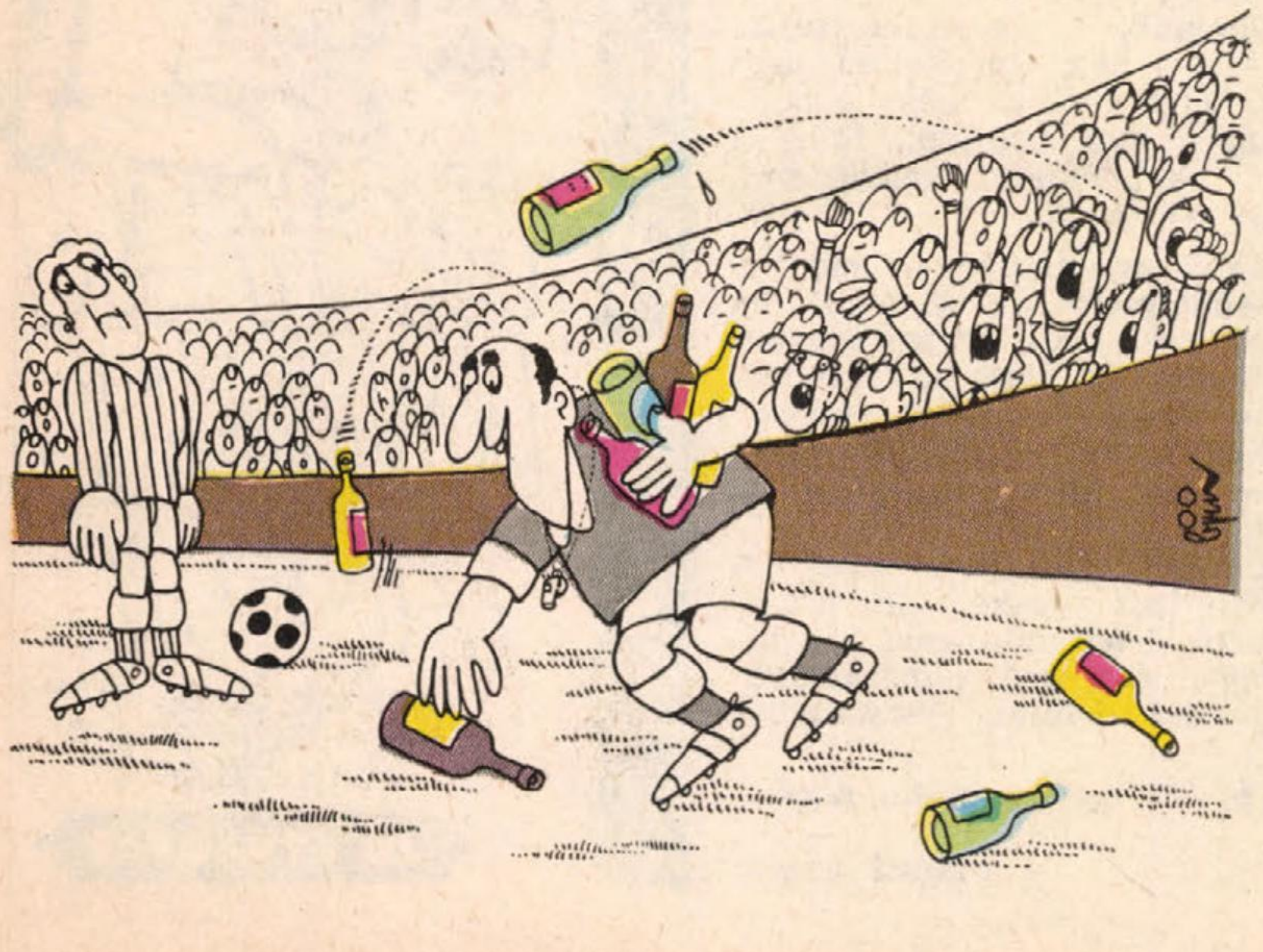

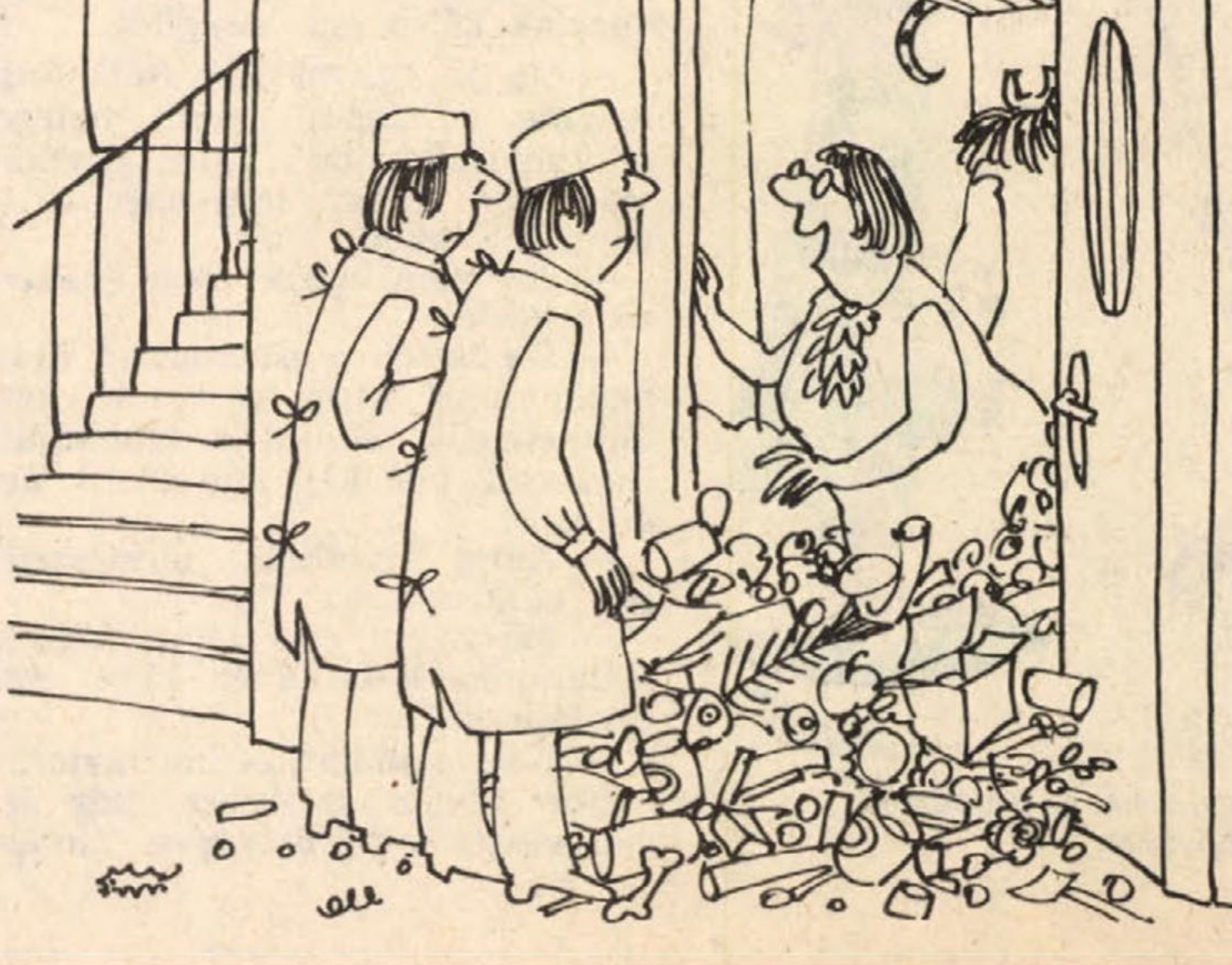

IMPORT HUMOR

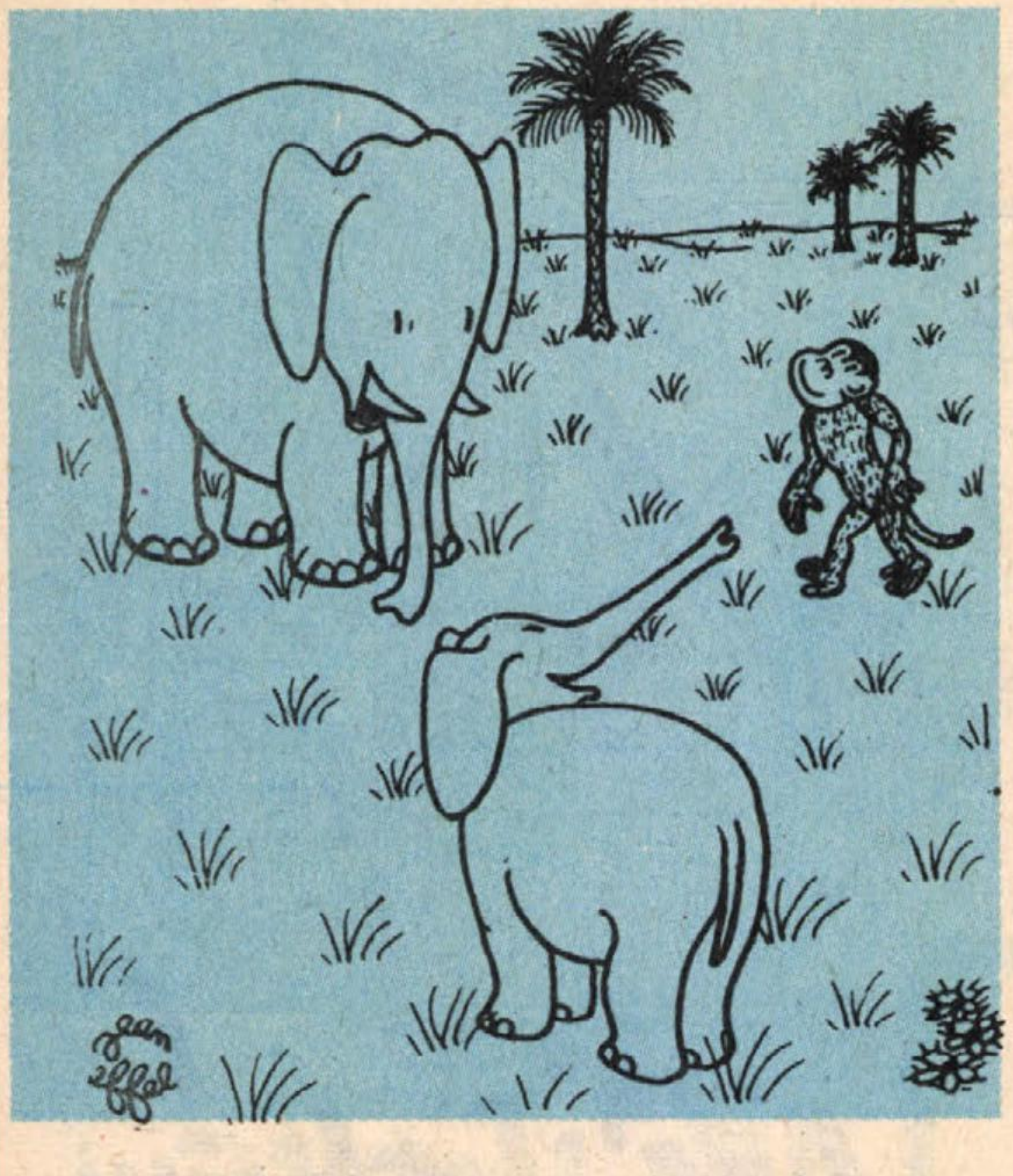

– Hányszor mondjam még, Helén, hogy egy jól nevelt kislány nem mutogat ormányával az idegenekre?!

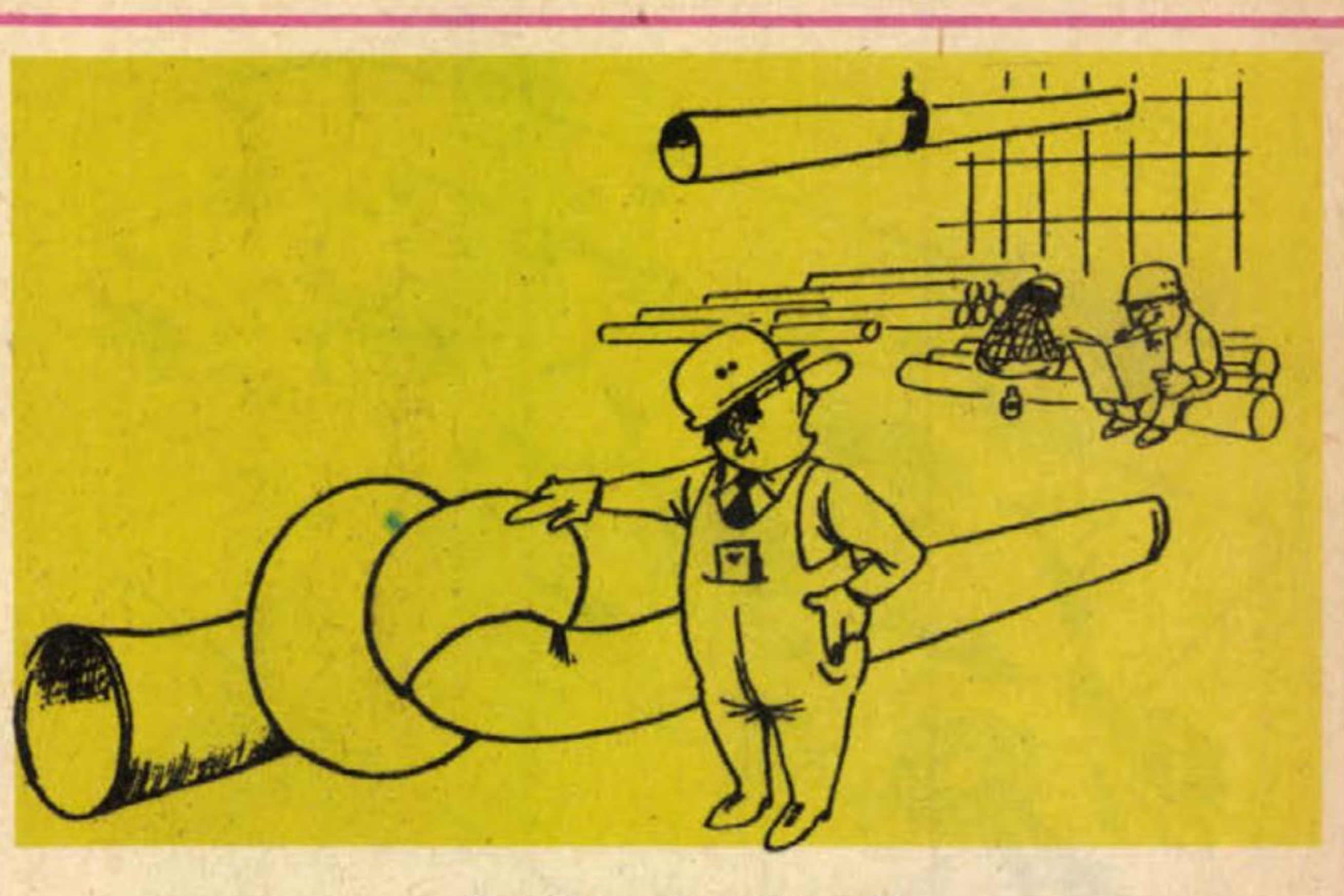

– Ki volt ez az idióta?!

RENDSZERETŐ EMBER

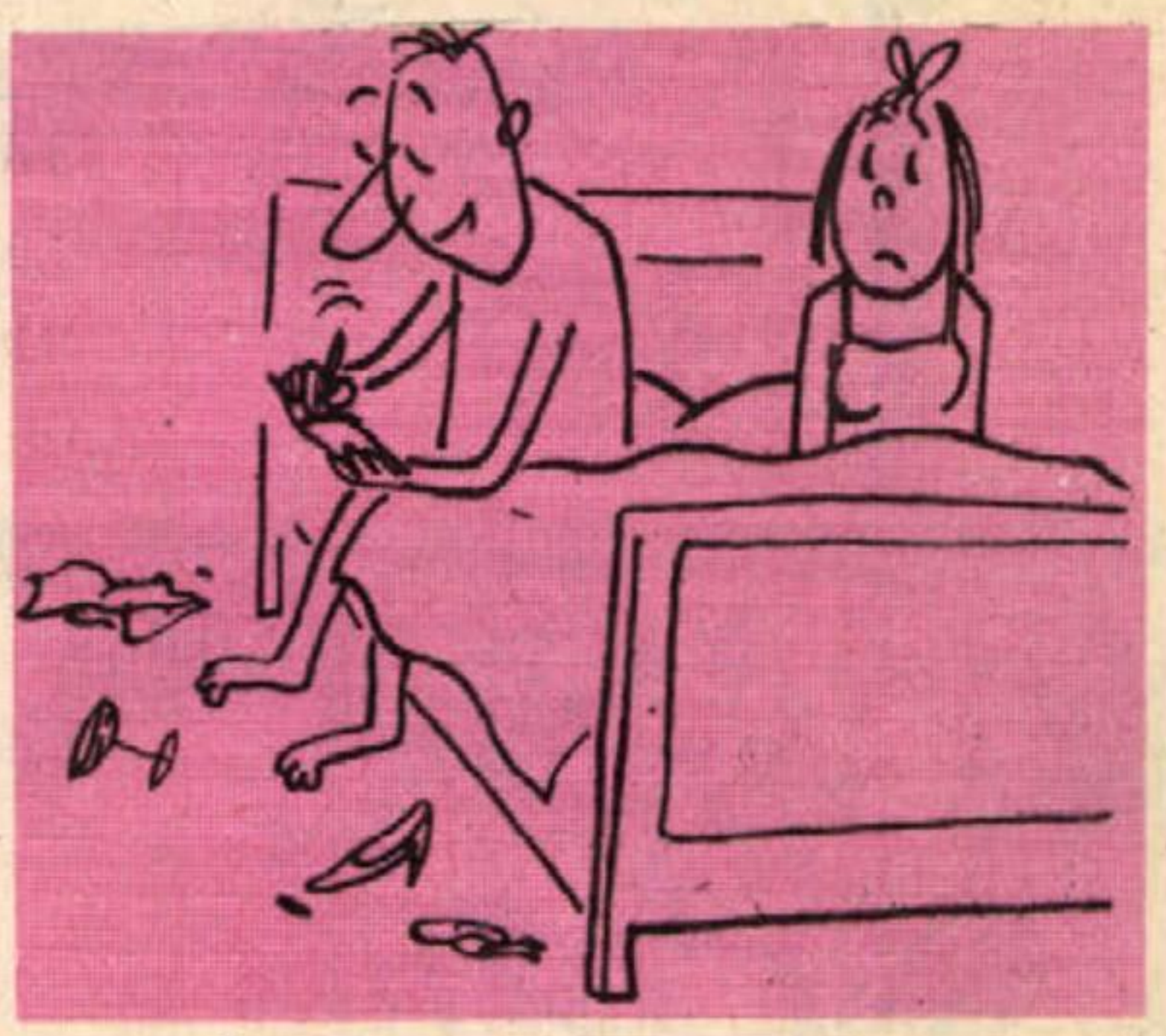

– Gyorsan felírom, mit csináltam a nyári hónapokban, hogy el tudjam majd mesélni a télen . . .

STATUSSZIMBÓLUM

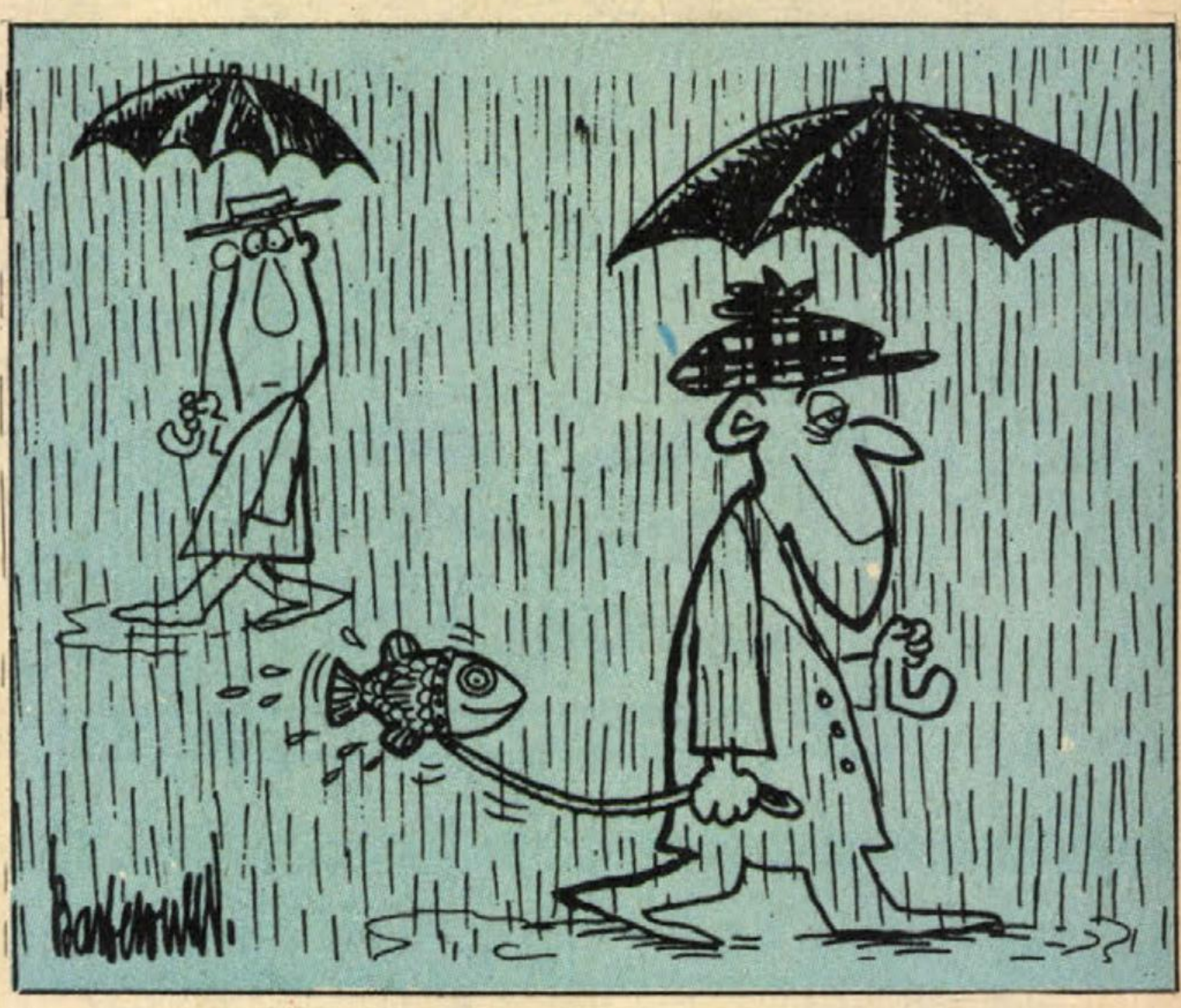

EGY CSIPETNYI SÓT!

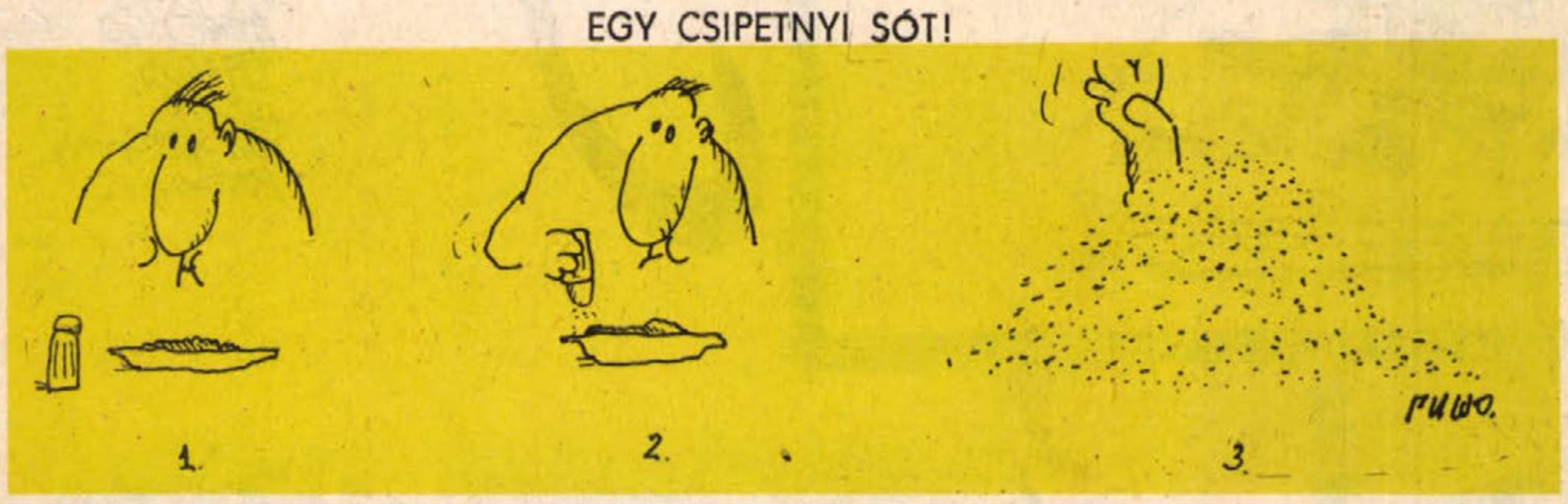

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A házigazda a vendégekhez: „Érezzék magukat úgy, mintha otthon lennének. Én szeretem, ha a vendégeim otthon vannak . . .”

*

— Mondd, Pistike, ha neked négy barackod van és én adok még egy barackot, hány barackod lesz összesen?
— Nem tudom. Mi az iskolában almában számolunk.

*

— Örülsz az új autódnak?
— Nincs időm örülni neki. Egyszer az autó van reparálás alatt, egyszer én . . .

ŐSZI ESŐ

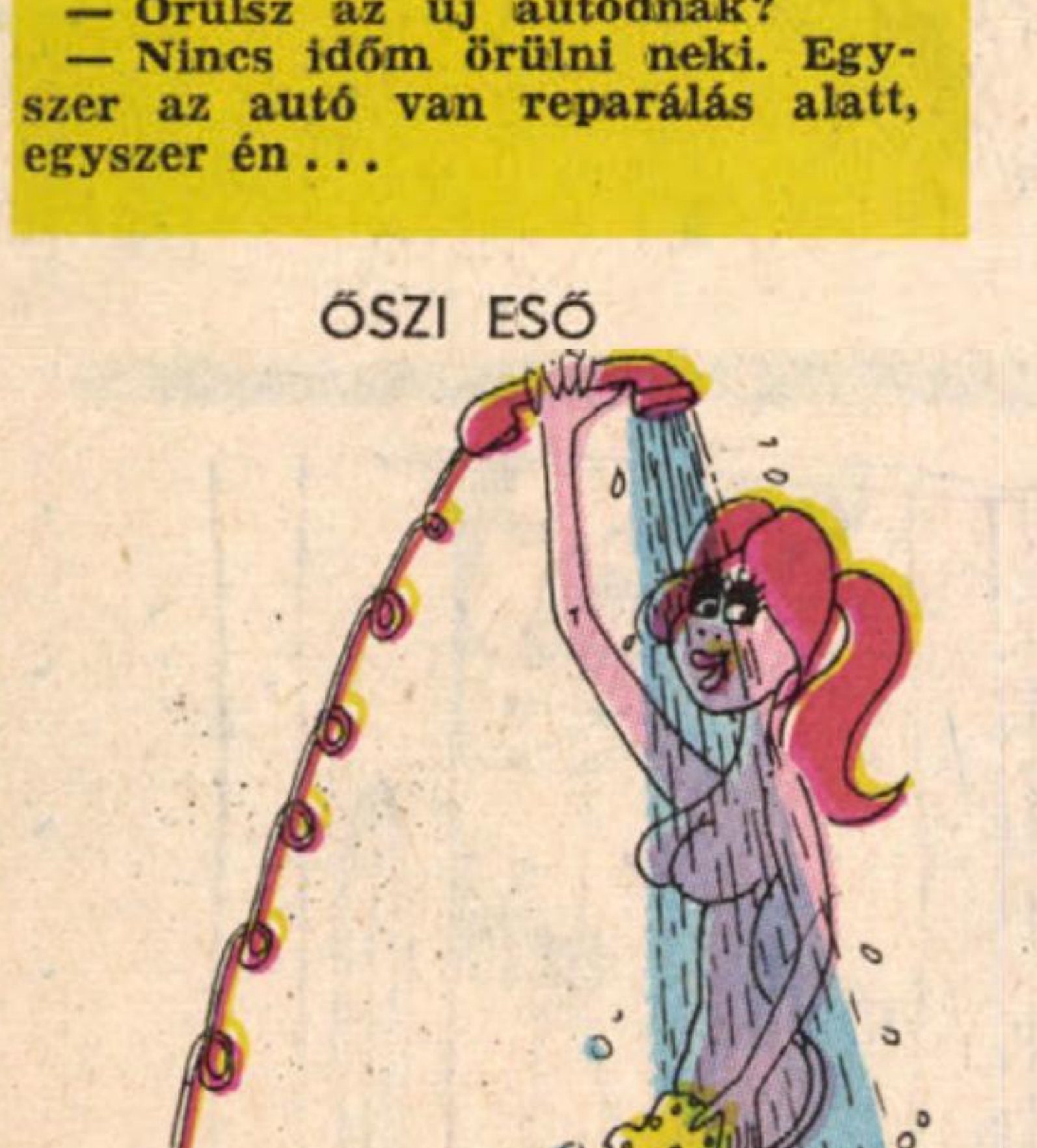

Avagy, mire jó a beázott telefonvonal.

„. . . miatt zárva”

A helyettes üzletvezető ijedten újságolta főnökének:

— Most telefonált Korompainé férje. A felesége lázas beteg.

— Hiszi a piszi — mérgelődött a boltvezető. — Tegnap panaszkodott, hogy nem bírja a túlfeszített munkát. Igaz, Sasnét, Kissnét és Zalánét is helyettesítette. Ma a pénztárba akartam ültetni, de ha ő beteget jelentett, akkor maga lesz a pénztáros. Jól nézünk ki: tíz emberből ketten maradtunk. Hiába kértem segítséget a központtól, azt válaszolták: tőlünk akartak kérni egy kisegítőt.

— Te jó ég, mi lesz itt?! Nem lehetne a másik három beteget felhívni telefonon? Talán egyikük már úgy, ahogy meggyógyult és be tudna jönni.

— Az nem tőlük függ, hanem az orvostól.

— De ha én a pénztárban ülök, akkor hogy tudja a vezető kartárs egyedül ellátni a munkáját? Ráadásul ma két helyről is áru érkezik!

— Amíg átvesszük, természetesen bezárunk.

— Ma egész nap zárva kellene tartanunk. Valamilyen okot csak kitalálunk.

— Nem csukhatjuk be folyton a boltot. Ebben az évben már éppen eleget voltunk zárva. Emlékszik, már januárban kezdtük. Egészen márciusig „betegség miatt” szünetelt az eladás.

— Mit is tehettünk volna? Hárman felmondtak, ketten beteget jelentettek és Selmeciné szabadságot vett ki, mert költözködtek. Aztán május végén jött a „tatarozás”.

— Nem írhatjuk ki újra, hogy „tatarozás miatt zárva?”

— Nem volt elég magának az akkori botrány, amikor az emberek észrevették: nem tataroznak? Kénytelenek voltunk hárman elvégezni tíz ember munkáját.

— Áramszünet?

— Már volt. És azt úgyis legfeljebb két napig lehet csinálni.

— Szabadság miatt zárva?

— Az is volt már, háromszor. Valami mást kell kitalálnunk, amíg nem kapunk új eladókat.

— De mit? Mindjárt ki kell nyitnunk!

— Várjunk, gondolkozzunk! Nem vitás, hogy mi ketten nem bírjuk, tehát logikus, hogy a boltnak zárva kell maradni. Ebbe a központ is kénytelen beleegyezni. De mit írjunk ki?

— Van egy ötletem — mondta a vezetőhelyettes —, mi lenne, ha az első szót kissé szétmázolnánk a festékkel és csak azt lehetne olvasni, hogy „. . . miatt zárva.”

— Nem rossz — tűnődött a főnök —, de nagyon ügyesen kell csinálni.

— Tessék csak rám bízni. A pacniban lesz egy-két alig olvasható betű, tehát mindenki azt hiszi, hogy egy szó elmázolódott.

Negyedóra múlva kitették a táblát:

„. . . e . . . a . . . s . . . miatt zárva.”

Palásti László

HIRDETÉS HIRDETÉS

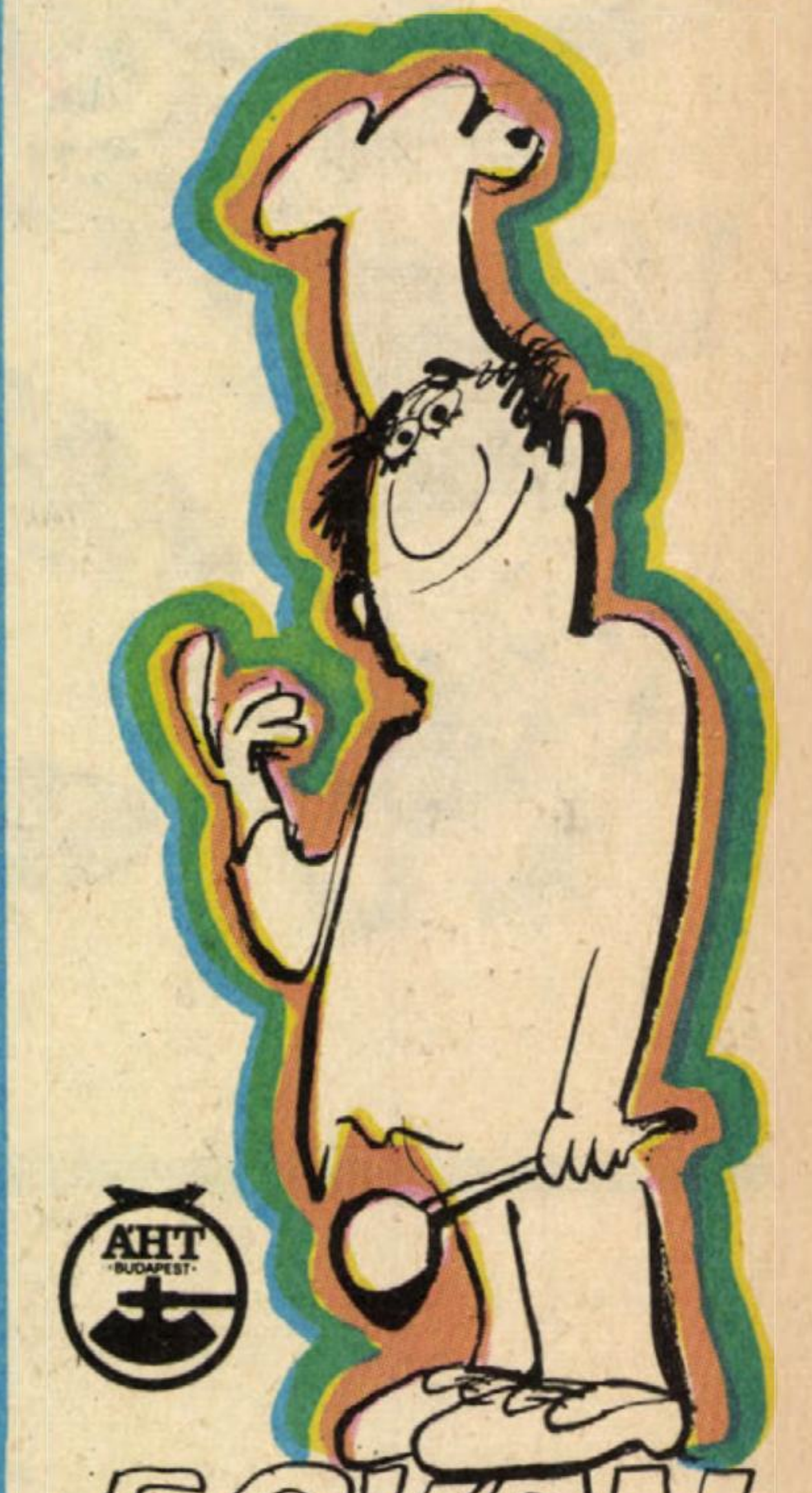
ÁHT
BUDAPEST
EGYEN MARHAHÚST
MINDENKI ÍZLÉSE SZERINT, IGEN VÁLTOZATOSAN ELKÉSZÍTHETŐ
JÓ ÉTVÁGYAT

MŰBÍRÁLAT

Két kis öreg ült a parkban
Mellettem az egyik padon,
Irodalomról beszéltek,
Amit mondtak, tovább adom.

Az egyikük ezt motyogta:
„Nem rossz, amit ír, de semmi,
Ettől talán aludni fogsz,
Ámde nem tudsz többre menni."

„Igazad van" – szólt a másik –,
„Ír az mindent, amit mondok..."
Eltűnődtem: ezt az írót
Nem bánthatják téma-gondok.

Így beszéltek írójukról
A kis öregek a padon,
Ámde közben kritizálták,
Nem is kicsit, hanem nagyon.

Kiderült, az író, kinek
Tollát egyikük se bírja:
Belgyógyász az SZTK-ban,
És a receptjüket írja.

Hídvéghy Ferenc

TÜCSÖK és BOGÁR

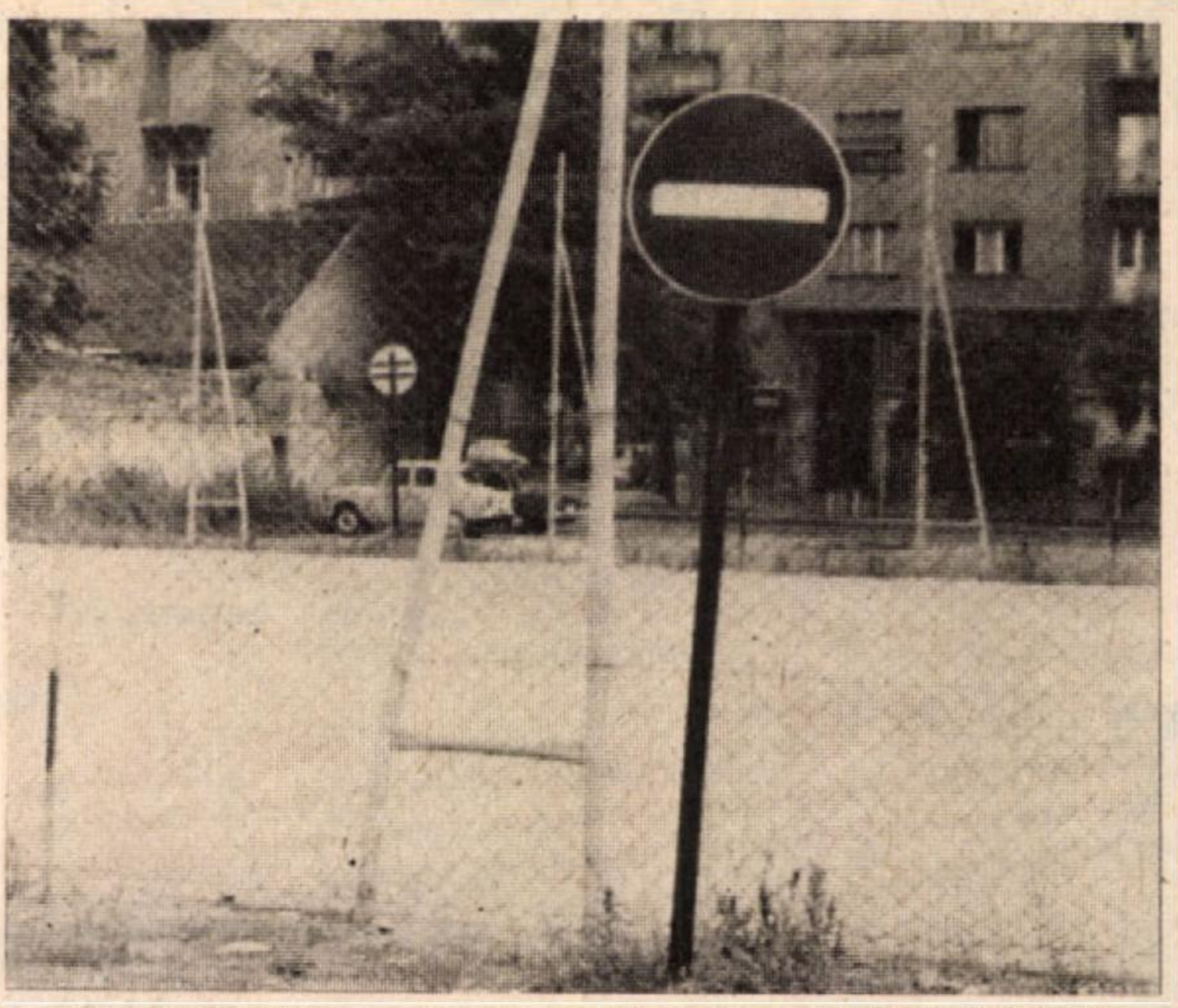

Behajtani tilos — mert nekimégy a drótkerítésnek!

(Óbudán fotózta Kuti László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

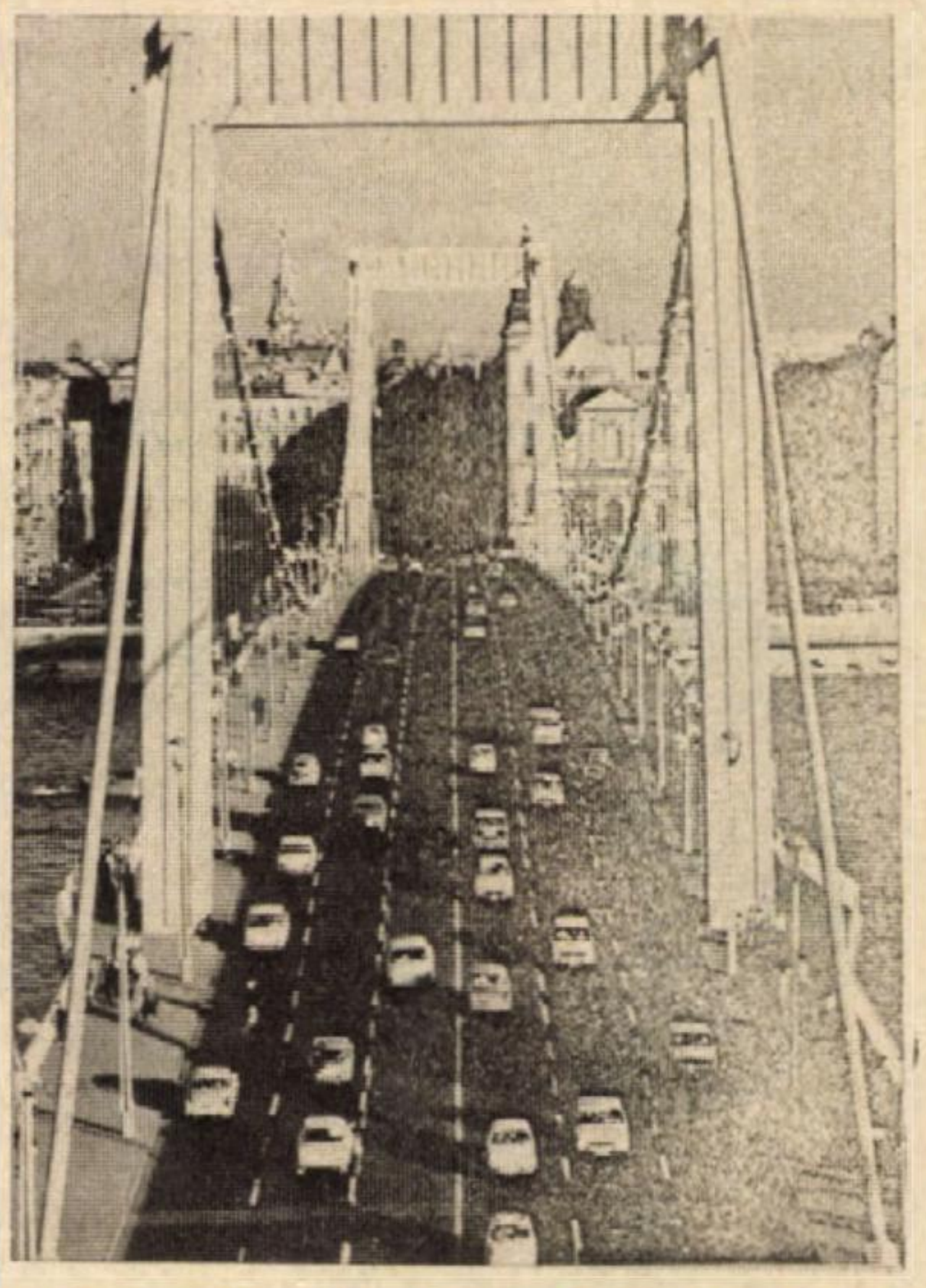

No, nézd csak, bal oldali forgalom az Erzsébet hídon? A belvárosi templomot viszont áthelyezték a jobb oldalra!

(A Képzőművészeti Alap Kiadóvállalatának képeslevelezőlapját beküldte Csőke József)

Úristen, ennek a zongoristának fordítva akasztották be a kezeit? — kérdi Pócs Imre miskolci olvasónk, aki a Füles hirdetései között találta ezt a fotót. Válaszunk: nem hagyjuk beugratni magunkat. Keresztbe tett kézzel zongorázik. Ilyesmi gyakran megesik zongorázás közben.

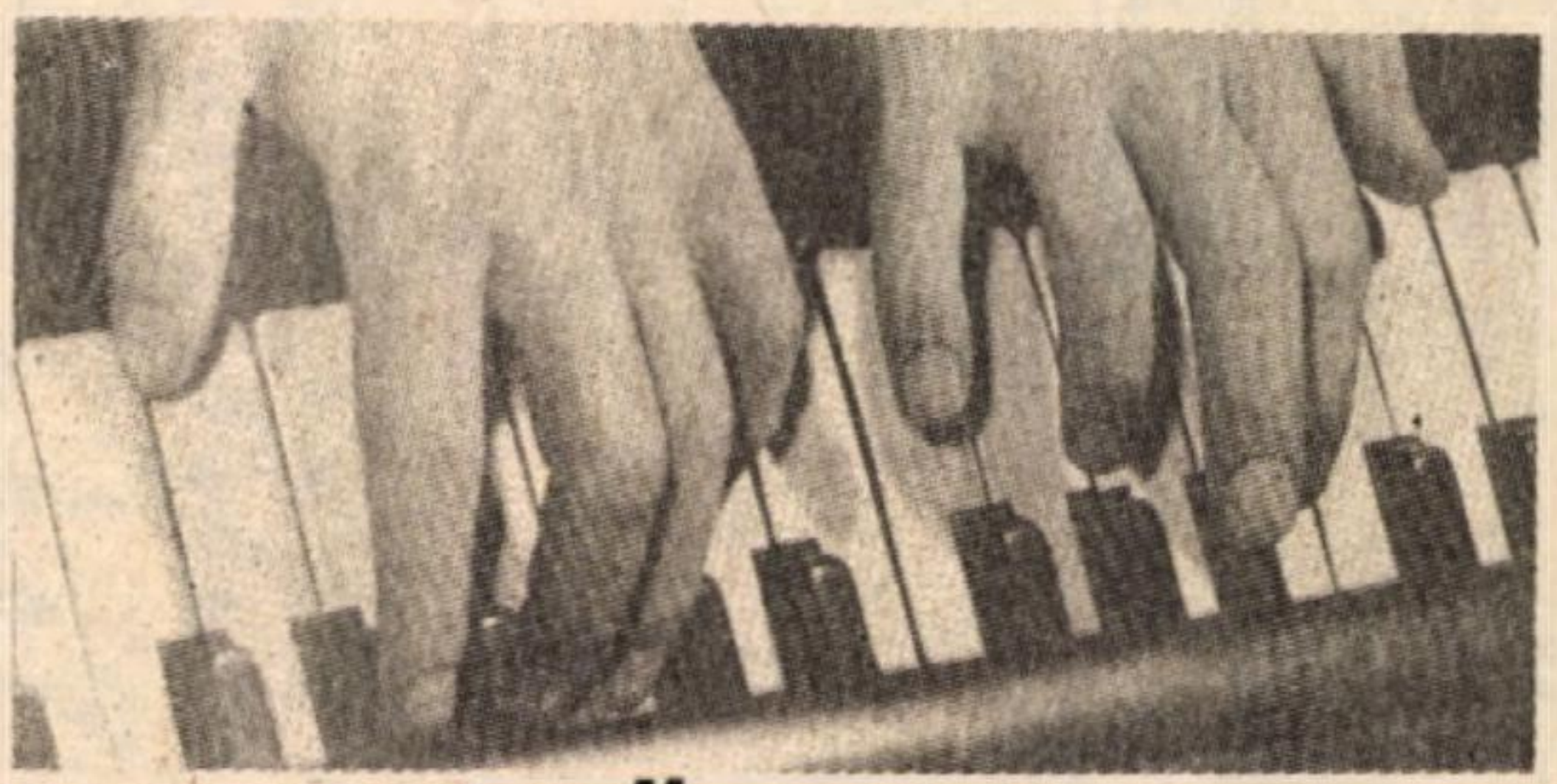

A ZENEI KÖNYVEK KEDVELŐINEK AJÁNLJUK!

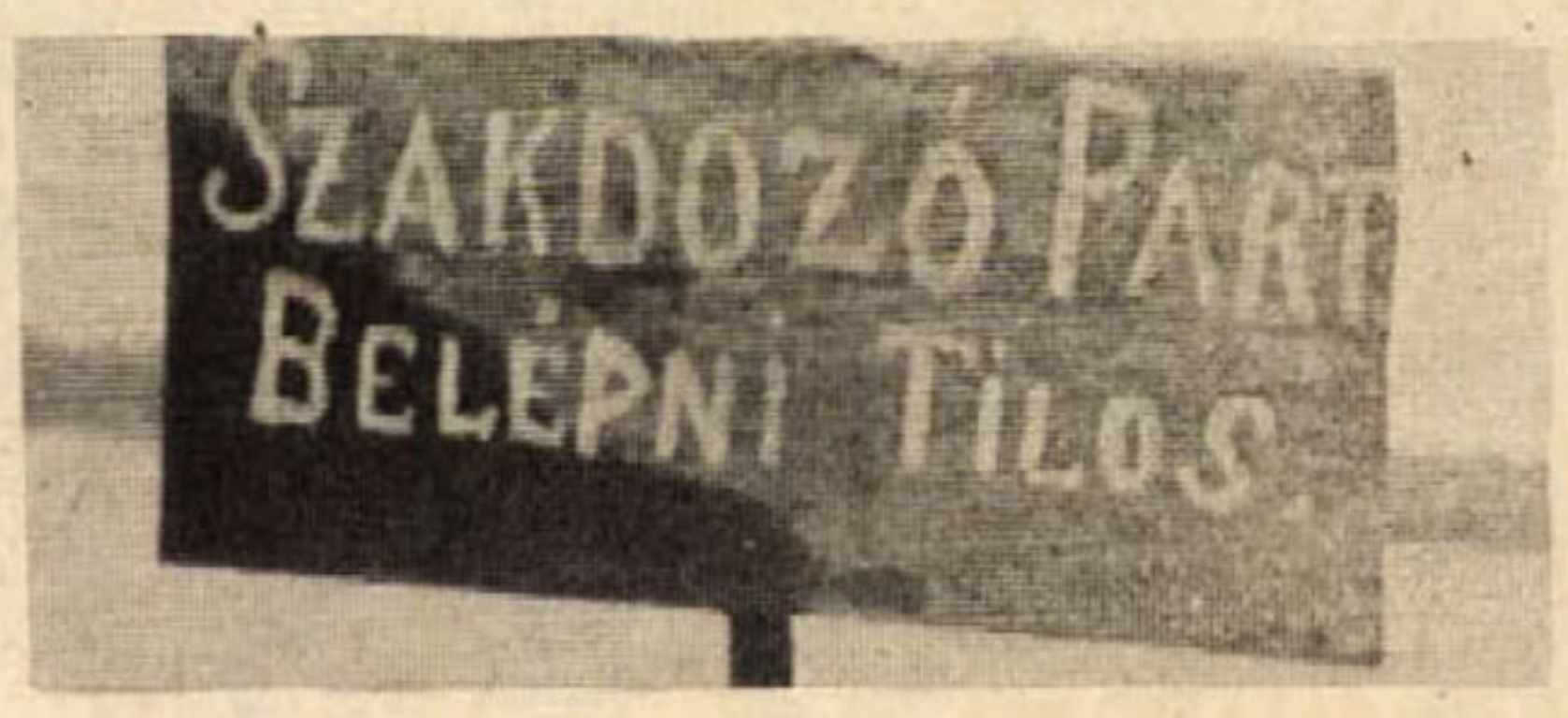

Már arra sem mehet az ember, amerre a part szakad?!

(Paksnál fotózta Szilvássy Katalin)

FURCSA

— Mi fél óra ebédidőt tartunk. Ebből egy óra alatt kényelmesen megebédelhetünk...

FIGYELMEZTETÉS

Az önkritika hasznos tulajdonság: az alkotó művésznek épp úgy, mint a kritikusnak.

BÍRÓSÁGON

— Van szerencsém tisztelettel megkérni a vádat képviselő bűbájos, kedves ügyésznő kezét — mondta a megrögzött házasságszédelgő.

SZERVEZŐ TALENTUM

— Bízzátok rám az érettségi találkozónk megszervezését — mondta a srácoknak Béla, amikor először vitte iskolába a mamája.

BIZTOSÍTÉK

— Külföldi üzletfelünk angolul tud, én franciául, éppen ezért szerezzen a tárgyalásainkhoz egy svédül beszélő tolmácsot. Így biztosak lehetünk abban, hogy egy szót sem értünk egymás nyelvén és nem kerülhet sor vitára.

SZILÁNKOK

SZÉP KIS MUNKAHELY

— Mi lesz a dolgom?

— Kedves kollégám, ön ma lépett be. Egyelőre tanulja meg a lógást.

KÖRÜLMÉNY

— Emberhez méltó körülményeket akarok biztosítani a kutyámnak — mondta a lelkes állatbarát.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Eddig agglegényként éltem. Hiányoztak a gombok az ingemről, a zakómról. Otthon hideg felvágottat vacsoráztam. Aztán találtam magamnak egy kedves kis asszonykát.

— S azóta?

— Meleg étel, tökéletes ruházat.

— Gratulálok.

— Köszönöm. Ha már az asszonynak felvarrom a gombjait, egy füst alatt a saját gombjaimat is felvarrom. És az is mindegy, hogy egy személyre, vagy két személyre főzök-e...

SÉRTŐDÉS

A házunkban Mariska néni megsértődött, mert a nagy nemzetközi hírügynökségek listáján nem szerepel a neve.

DUBLŐR

Z. olyan dublőr szeretne lenni a filmgyárban, aki a főszereplőt helyettesíti a gázsi felvételénél.

DERÉK FŐNÖK

L. nem kivételezik senkivel. Minden beosztottjához van egy rossz szava.

ÜZEMI DEMOKRÁCIA

— Javaslataimat vitára bocsátom s egyúttal elfogadottnak nyilvánítom...

Galambos Szilveszter

IGAZI ÁLLATBARÁT

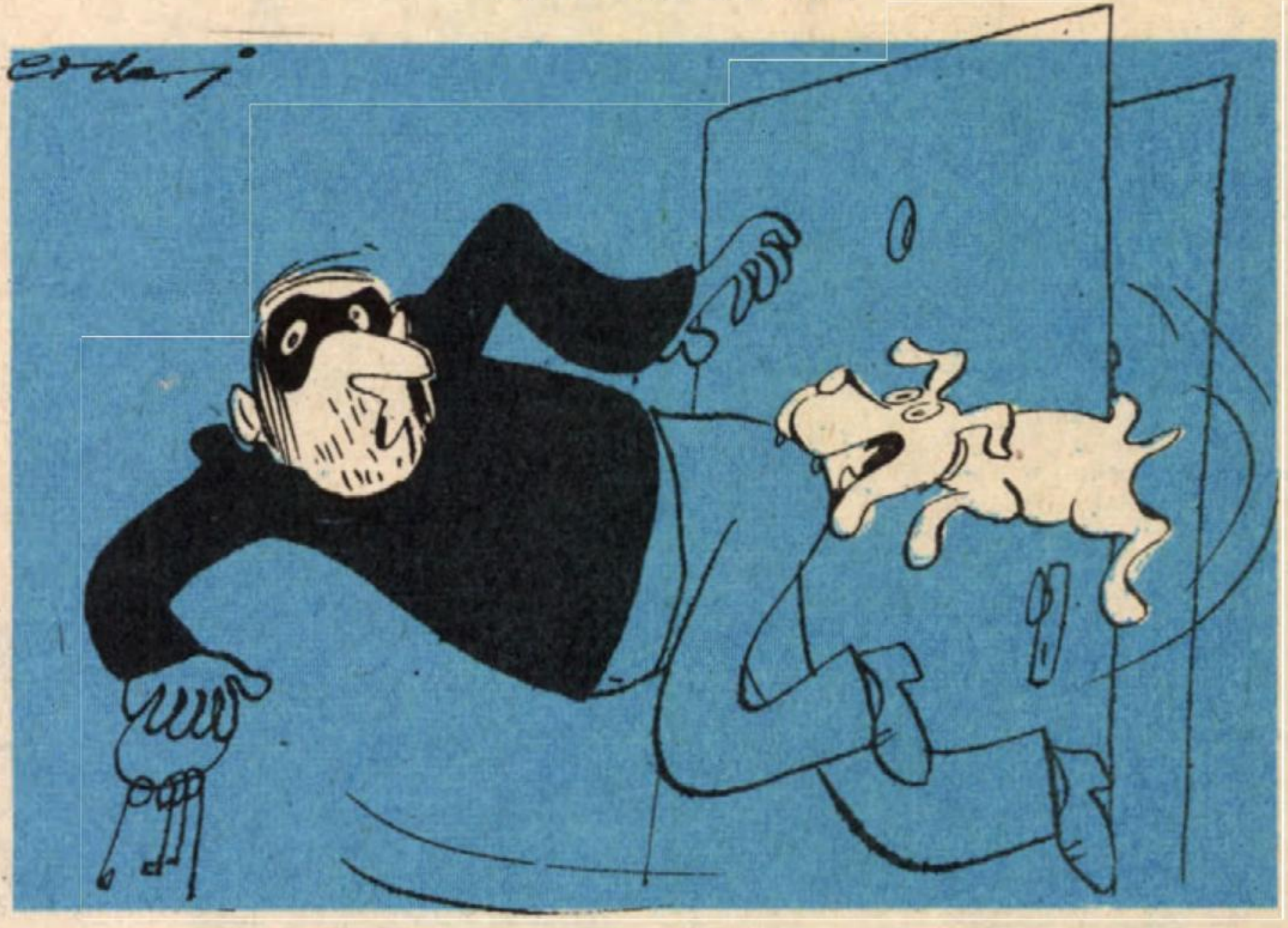

– Micsoda emberek vannak! Szegeny állatot nem viszik magukkal nyaralni!

– – – – – – – – – *Itt levágandó!* – – – – – – – – –

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel

POSTAHIVATAL

HELYBEN

CSAK fiatalokról

DALLOS,
TÓT,
LEHOCZKI

TAKARÉKOS FIATALOK

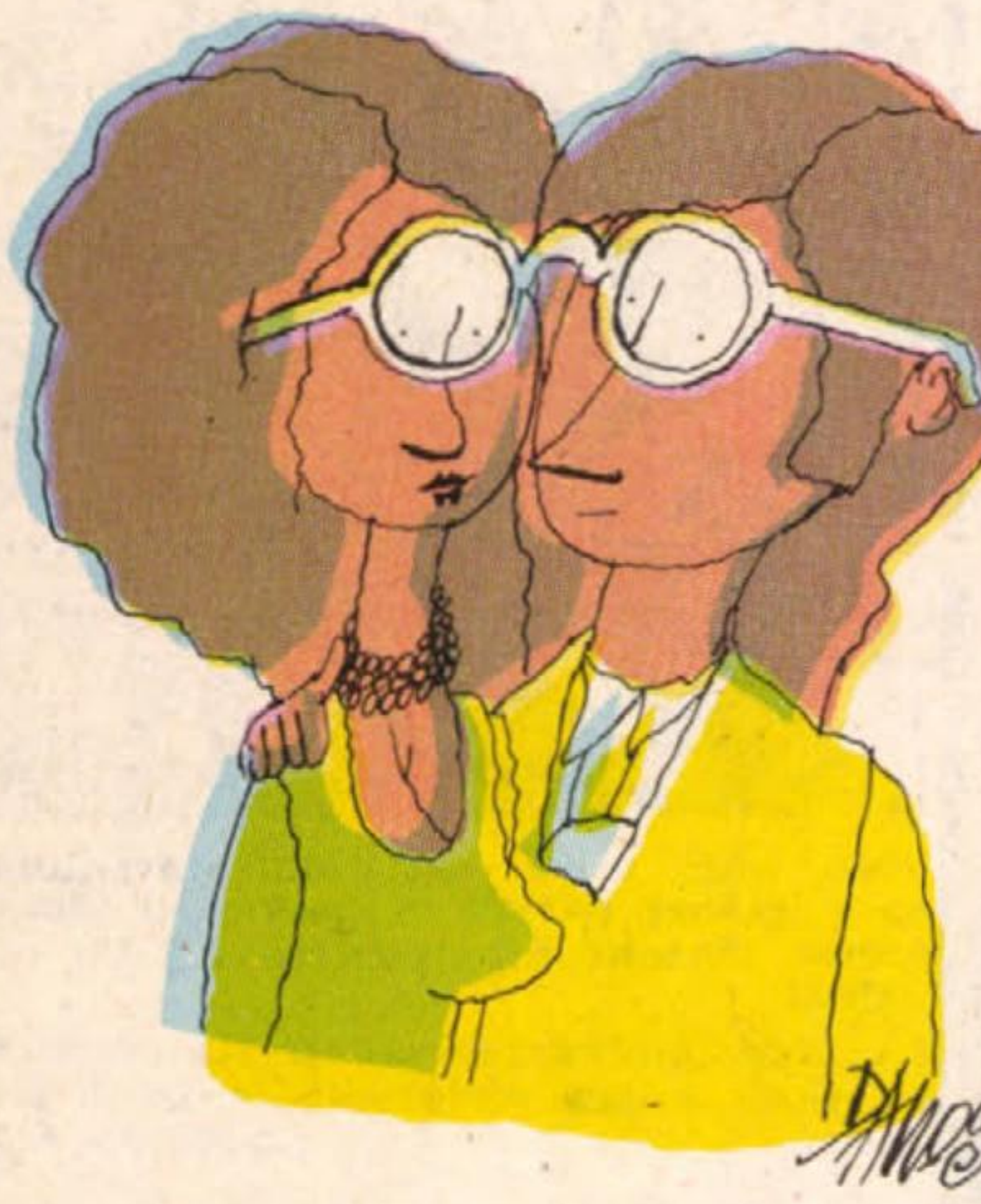

A KAMASZ

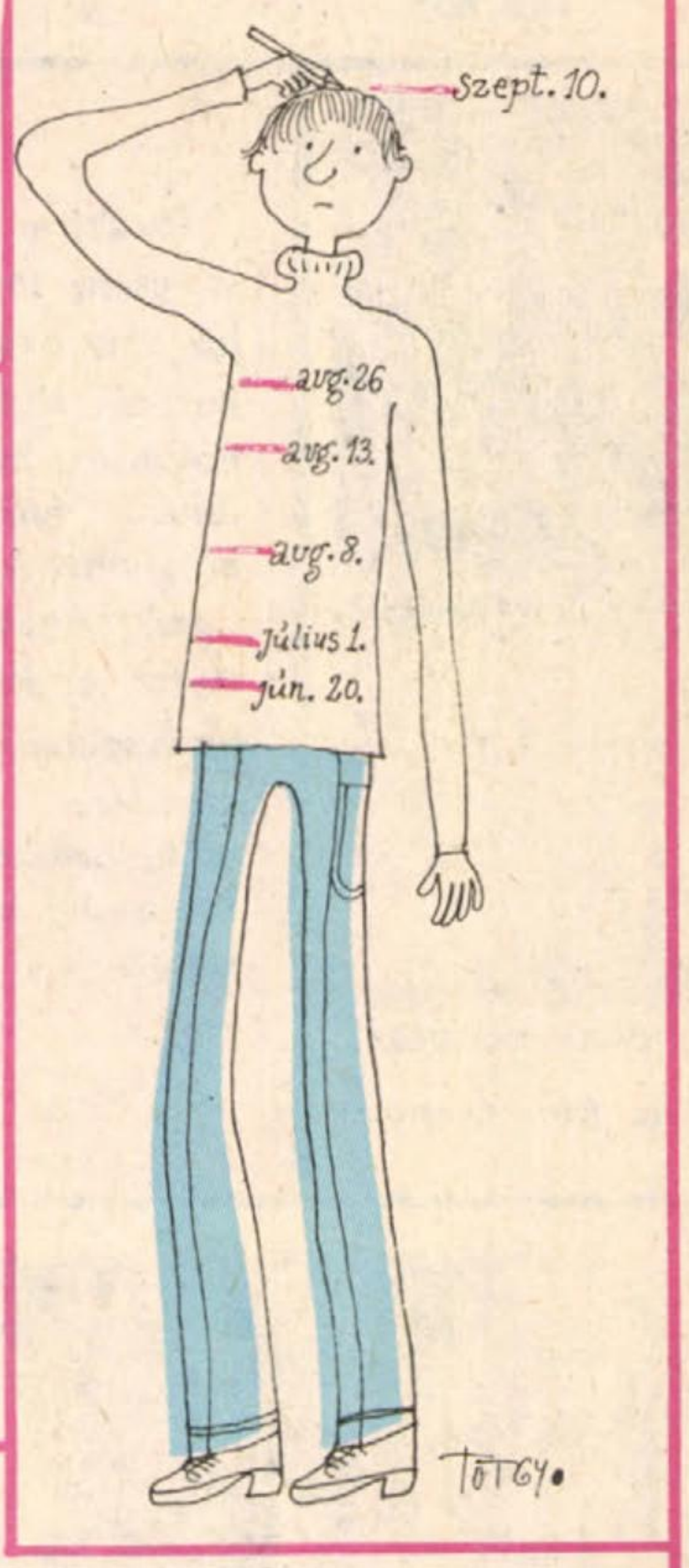
szept. 10.
aug. 26
aug. 13.
aug. 8.
július 1.
jún. 20.

SZÜLETÉSNAPI MEGLEPETÉS

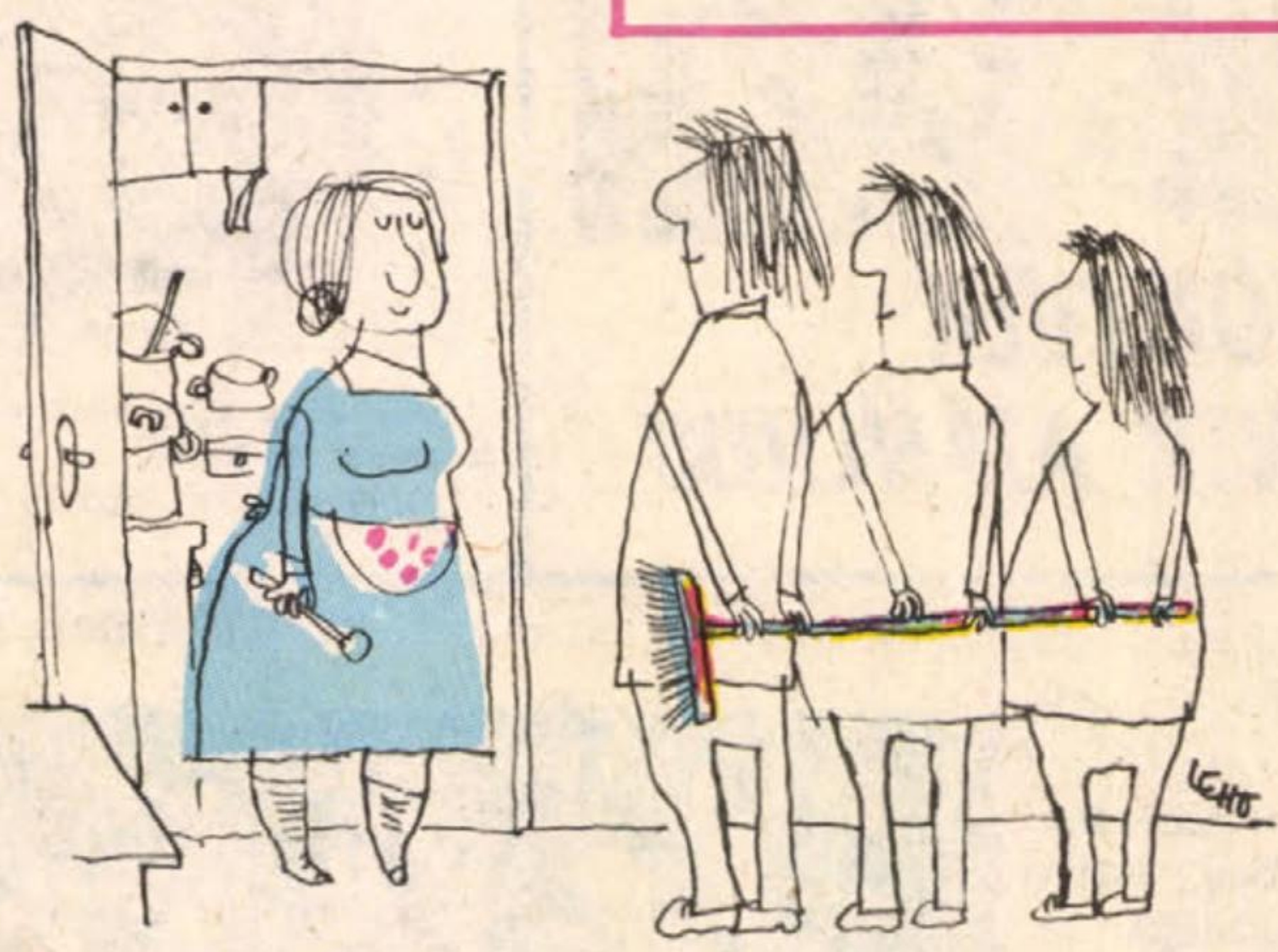

KÖRNYEZETVÉDELEM

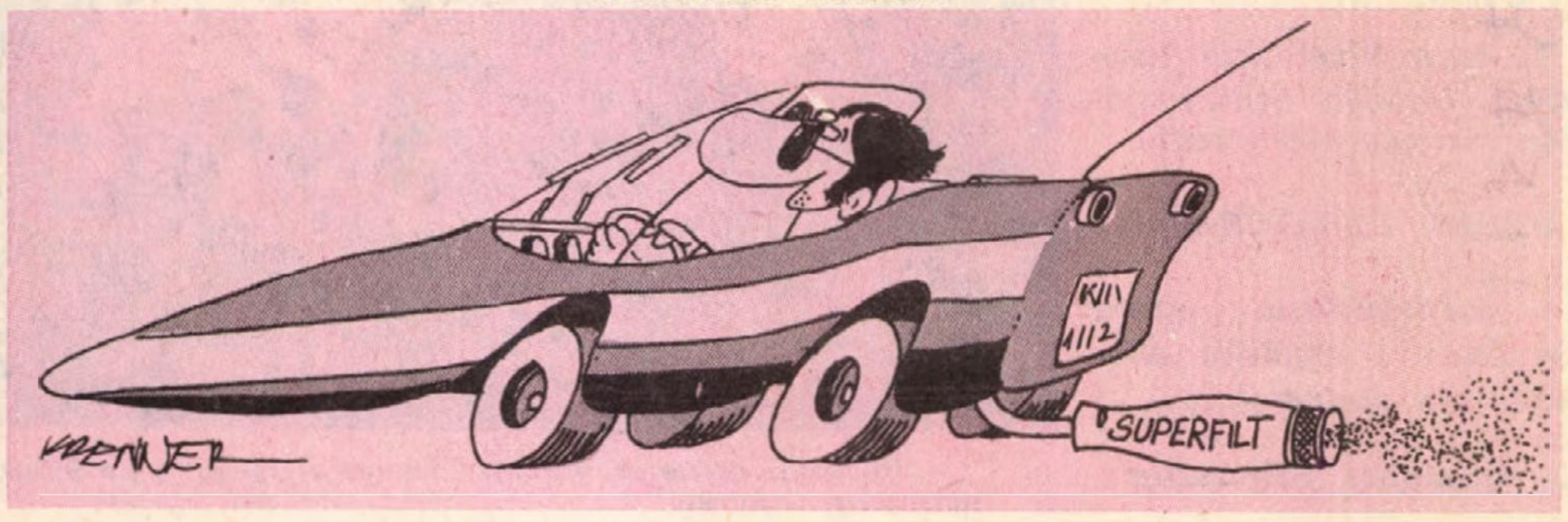

MEGRENDELŐLAP

197.................................. hó 1-től megrendelem a Ludas Matyi című lapot,

.... példányban, az alábbi címre:

A megrendelő neve: ....

Irányítószám: ☐☐☐☐ város (község, falu) ....

.... utca .... hsz. .... ajtó.

Az előfizetési díjat a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

................................., 197...... .... hó .... nap.

(Kérjük nyomtatott betűkkel kitölteni és a helyi postahivatalhoz eljuttatni.)

....
aláírás

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Miért nem megy már haza? — kérdi a rendőr egy részegen dülöngélő férfitól.

— Nem merek hazamenni. A feleségem dühöng otthon.

— És miért dühöng a kedves felesége?

— Mert nem megyek haza.

*

Egy későnjövő megpróbál bejutni a hangversenyterembe, de a jegyszedő elállja az útját.

— Bocsánat, de előadás közben nem nyithatom ki az ajtót.

— Miért?

— Mert akkor mindenki megszökne . . .

ING-DIVAT

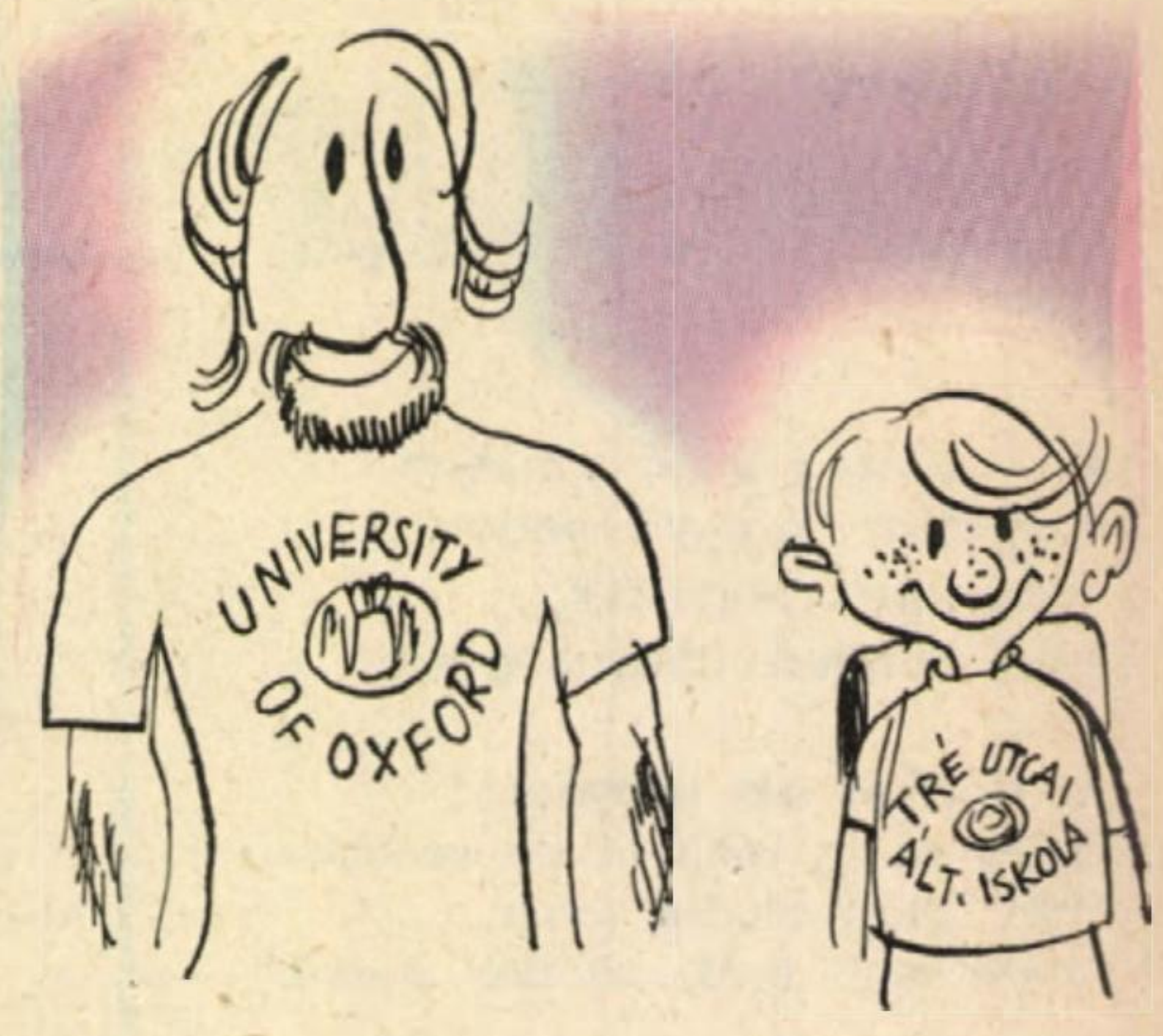
UNIVERSITY OF OXFORD
TRÉ UTCAI ÁLT. ISKOLA

ÜZLET

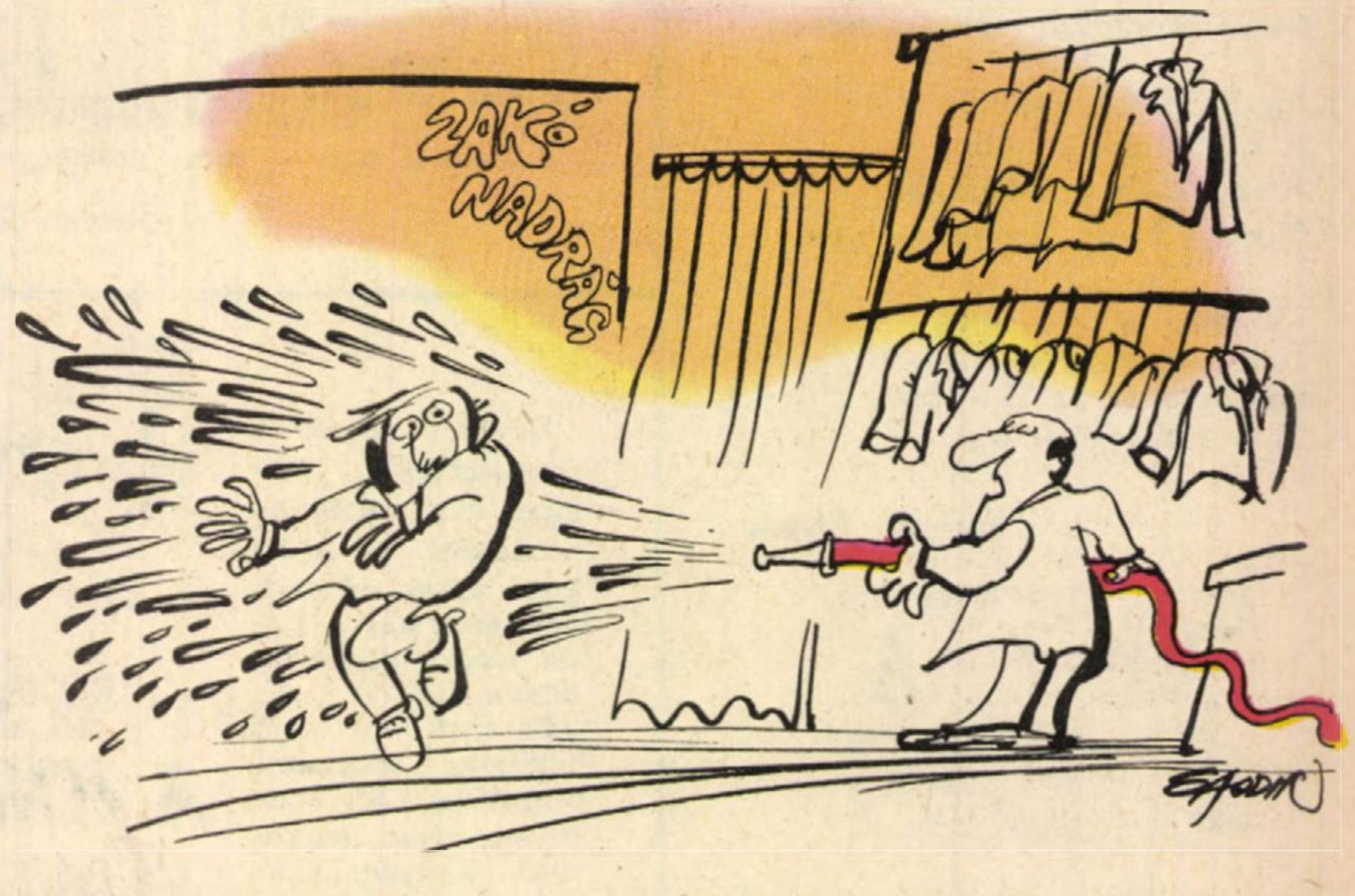
ZAKÓ
NADRÁG

– Ragaszkodunk ahhoz, hogy itt, a helyszínen győződjék meg arról: a mi öltönyeink vízhatlanok . . .

HALLOTTAK VALAMIT . . .

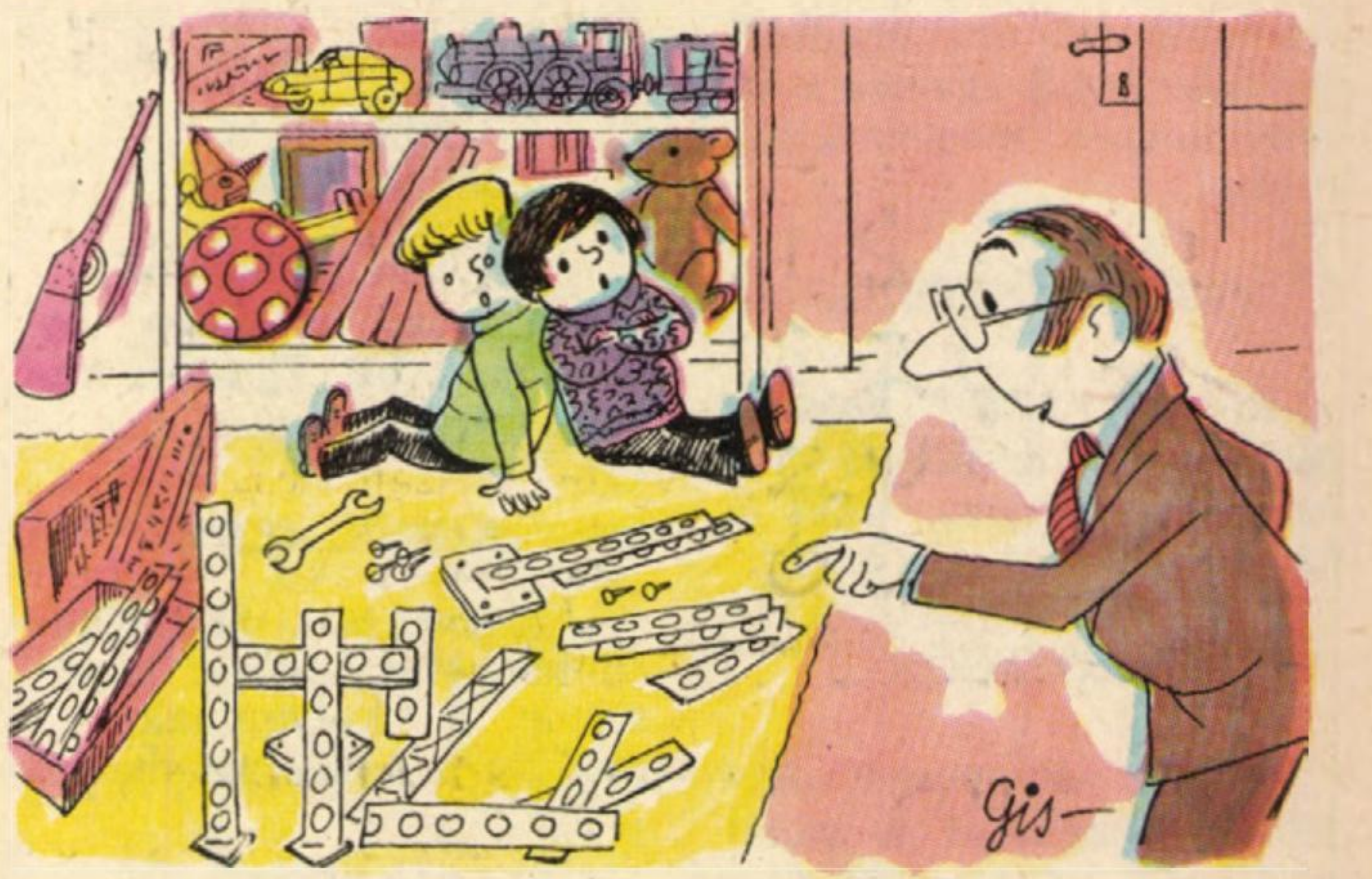

– Miért nem játszotok?
– Alkatrészhiányt játszunk!

AGILIS KÖZÖNSÉGSZERVEZŐ

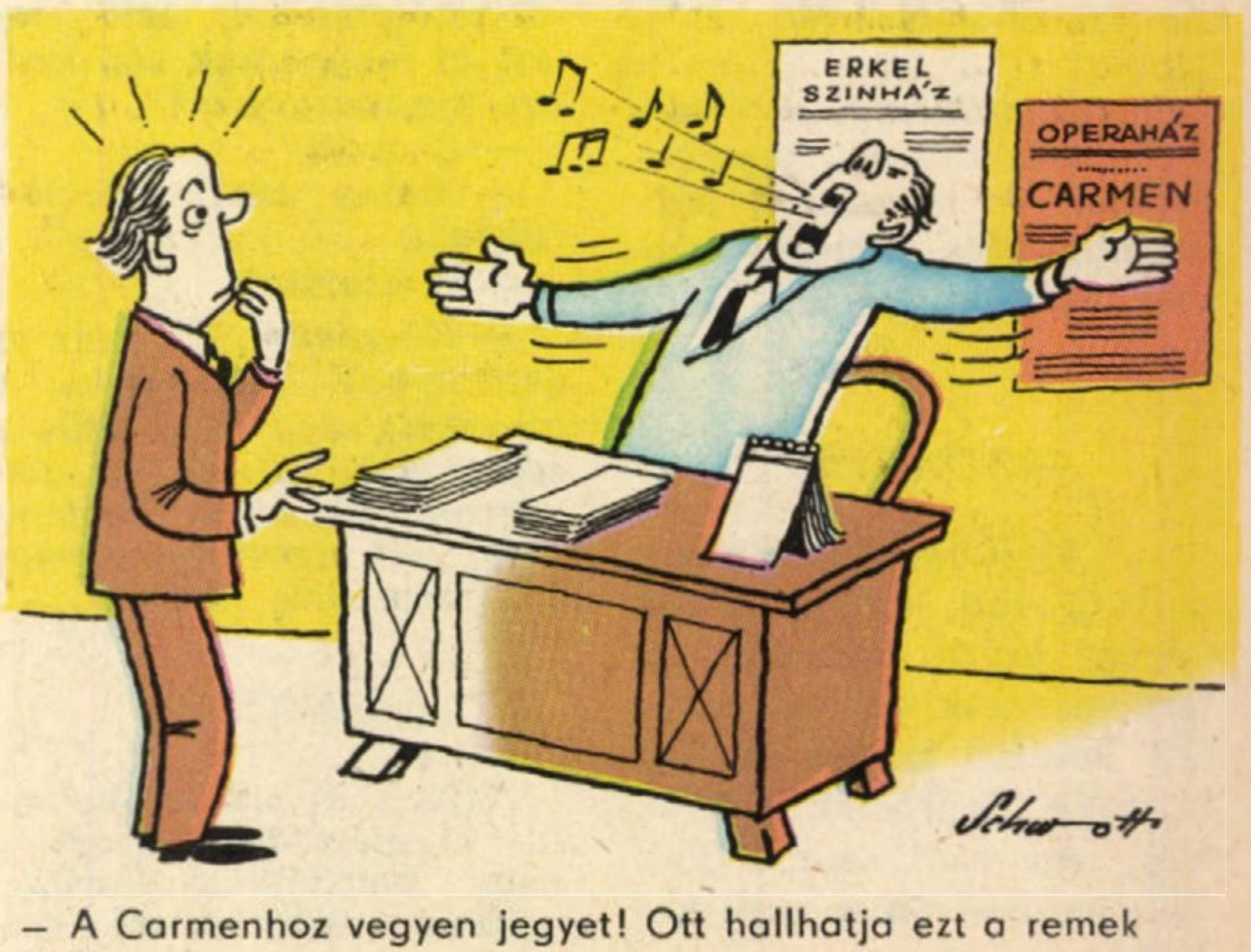
ERKEL SZINHÁZ
OPERAHÁZ
CARMEN

– A Carmenhoz vegyen jegyet! Ott hallhatja ezt a remek áriát!

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

KÖZBIZTONSÁG

San Francisco városában Thomas Cole ékszerész számos kollégájához hasonlóan állandó rablótámadások áldozata volt. Az utóbbi hónapokban jóformán minden héten előfordult, hogy fényes nappal betörték az üzlet kirakatát és néhány ékszert kiragadva, elmenekültek. Mr. Cole ezért az „Üzletőrző Kutyaszolgálat” nevű cég vezetőjéhez, Rudolph Christianhoz fordult. Ez a vállalat jelenleg havi 200 dollárért ad bérbe jól kiképzett kutyákat. Mr. Christian azonban elmondotta az ékszerésznek, hogy pillanatnyilag nincs szabad kutyája. A kutya egyébként is inkább alkalmas a raktárépületek és benzinkutak éjszakai őrzésére. Egy ékszerüzletben ugyanis bonyodalmat okozhat, ha a kutya egy vásárlót rablónak néz. A többit a New York Timesből idézzük: „Mr. Cole az Üzletőrző Kutyaszolgálat vezetőjének ajánlására egy trópusi tarantellapókot szerződtetett. A szolgálat a szükség esetén villámgyorsan mozgó, tizenöt centiméter átmérőjű, rendkívül mérges tarantellapókért havonként csak 10 dollár bérleti díjat szed. Egy élő egérről — amely a pók egyhavi tápláléka — a szerződő félnek kell gondoskodnia. Egyetlen feltétel van még: a kirakatban feltűnő helyen táblát kell kitenni azzal a felirattal: „Vigyázat, ezt a kirakatot tarantellapók őrzi.”

Vajon, hogy megy az üzlet?

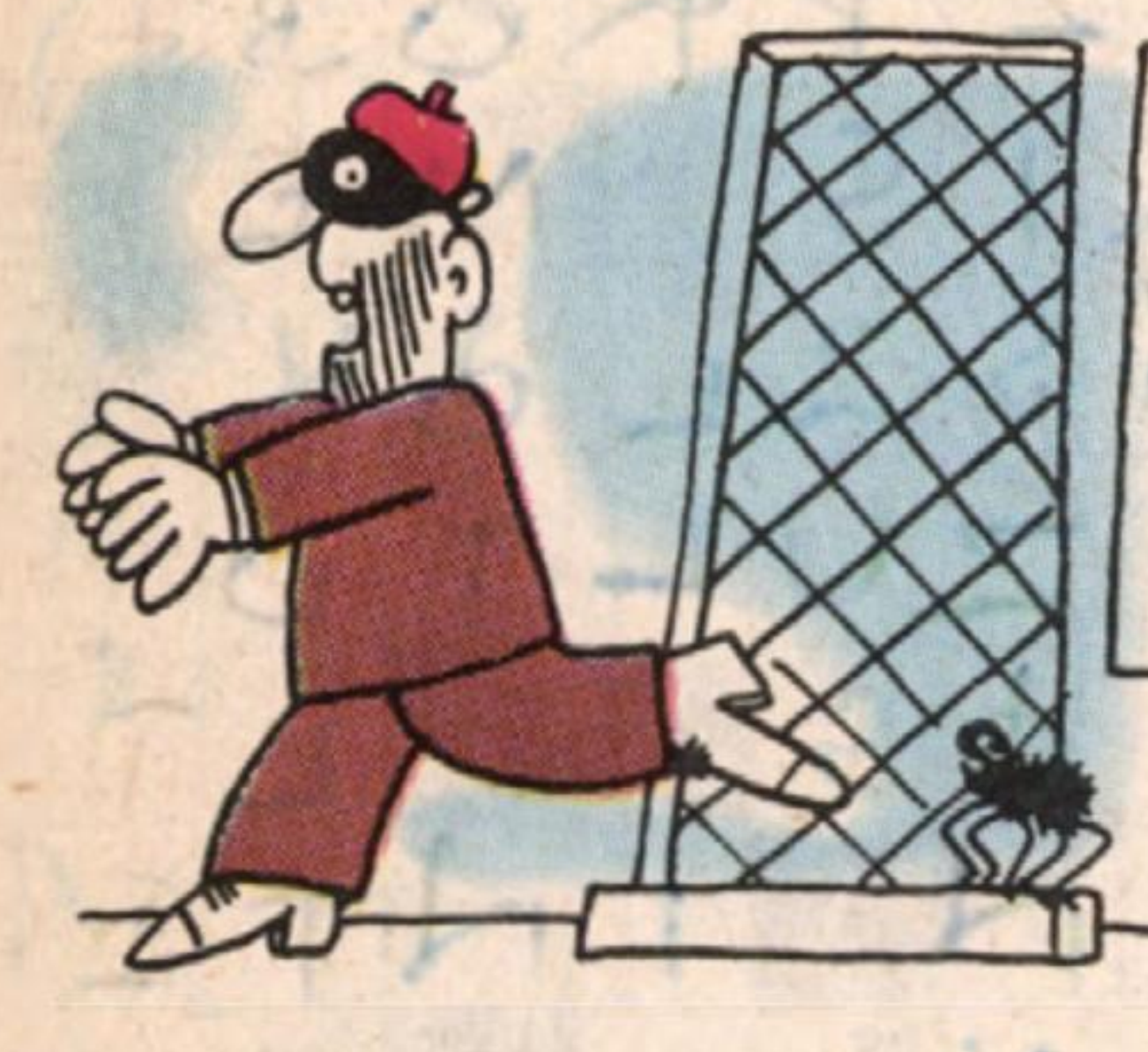

NEVELÉS

Az Egyesült Államok legelőkelőbb gazdasági és pénzügyi folyóirata, a Fortune beszámolt arról, hogy a Kaiser Industries nagyvállalat (ez gyártja például a híres dzsipeket és az amerikai hadsereg kétéltű tankjait) örömteli esemény előtt áll. Bevonul az üzletbe ifj. Edgar F. Kaiser, a cégalapító 32 éves unokája. Idézet a gazdasági szaklapból: „A részvényesek nyugodtak lehetnek; ifj. Edgar a szakma egyik legkomolyabb és legrégibb szakértőjének számít, fiatal kora ellenére. A cég szóvivője ugyanis közölte munkatársunkkal, hogy ifj. Edgar F. Kaiser nagyatyja, majd édesapja kívánságára, ötesztendős kora óta rendszeresen részt vesz a vállalat igazgatóbizottsági ülésein.”

GYÁSZ FLORIDÁBAN

Donald Wells, floridai temetkezési vállalkozó nyilatkozata a Miami Herald című lap riporterének. „Szeretném felhívni a nagyközönség figyelmét cégünk legutóbbi újítására, amely a színes televíziókazettát a történelemben először használja fel temetkezési célokra. Hatezer dollárért rozsdamentes acélból készült különleges gépezetet építünk be a sírkövekbe. Az elhunyt látogatói egy rejtett gomb megnyomása után tízperces színes képet láthatnak az elhunyt életének epizódjaiból a sírkő felső részén elhelyezett televíziós képernyőn, amelyet golyóálló üveggel burkoltunk. Amennyiben az elhunyt halála előtt nem gondoskodott volna arról, hogy színes televíziós filmet készíttessen magáról, vállalatunk hajlandó régi amatőr filmfelvételekből a filmkazetta elkészítésére. És ami a legfontosabb: találmányunkért 500 év garanciát vállalunk.”

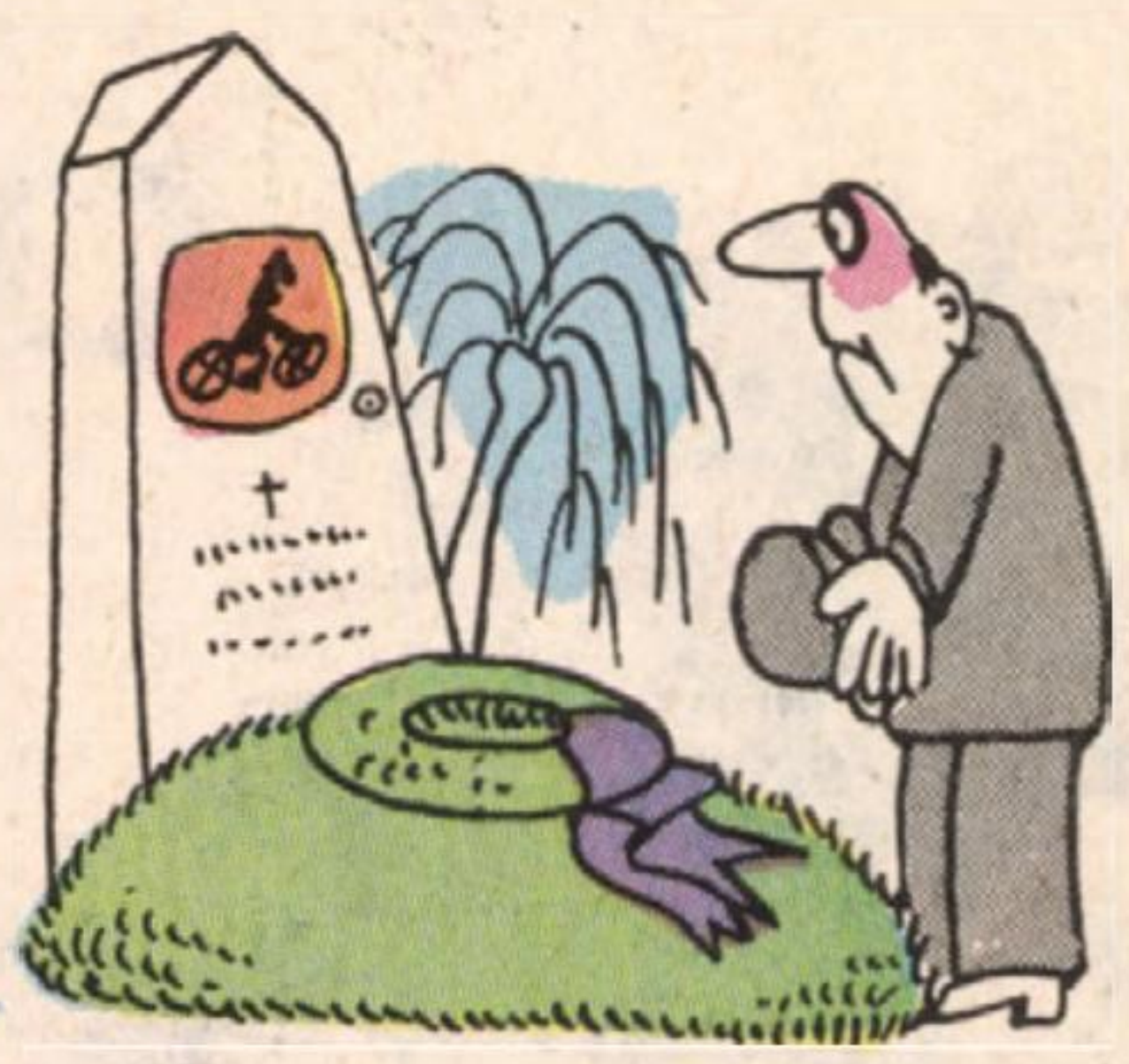

Ez már majdnem a floridai örökkévalóság.

SZEMTELENSÉG

Londonban az Oxford Streeten, a Barclays Bank helyiségében a rendőrség letartóztatta Joseph Gabree 28 éves fiatalembert és barátnőjét, Louise Parkert. A fiatal pár éppen ezer fontot akart elhelyezni takarékbetétkönyvre. Ezért a bank pénztárosa érthetetlennek találta a civil ruhába öltözött detektívek fellépését és tiltakozni kezdett. Felvilágosították, hogy az ifjú pár 15 perccel korábban száz méterrel arrébb a Midland Bank Oxford-streeti irodájának pénztárosától rabolta az ezer fontot.

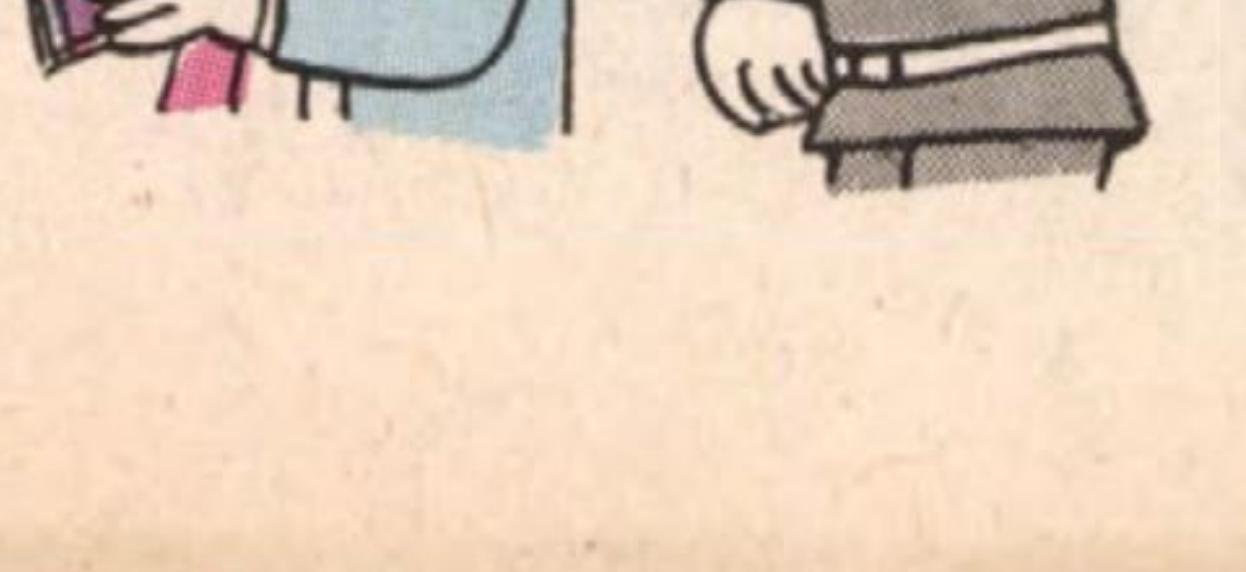

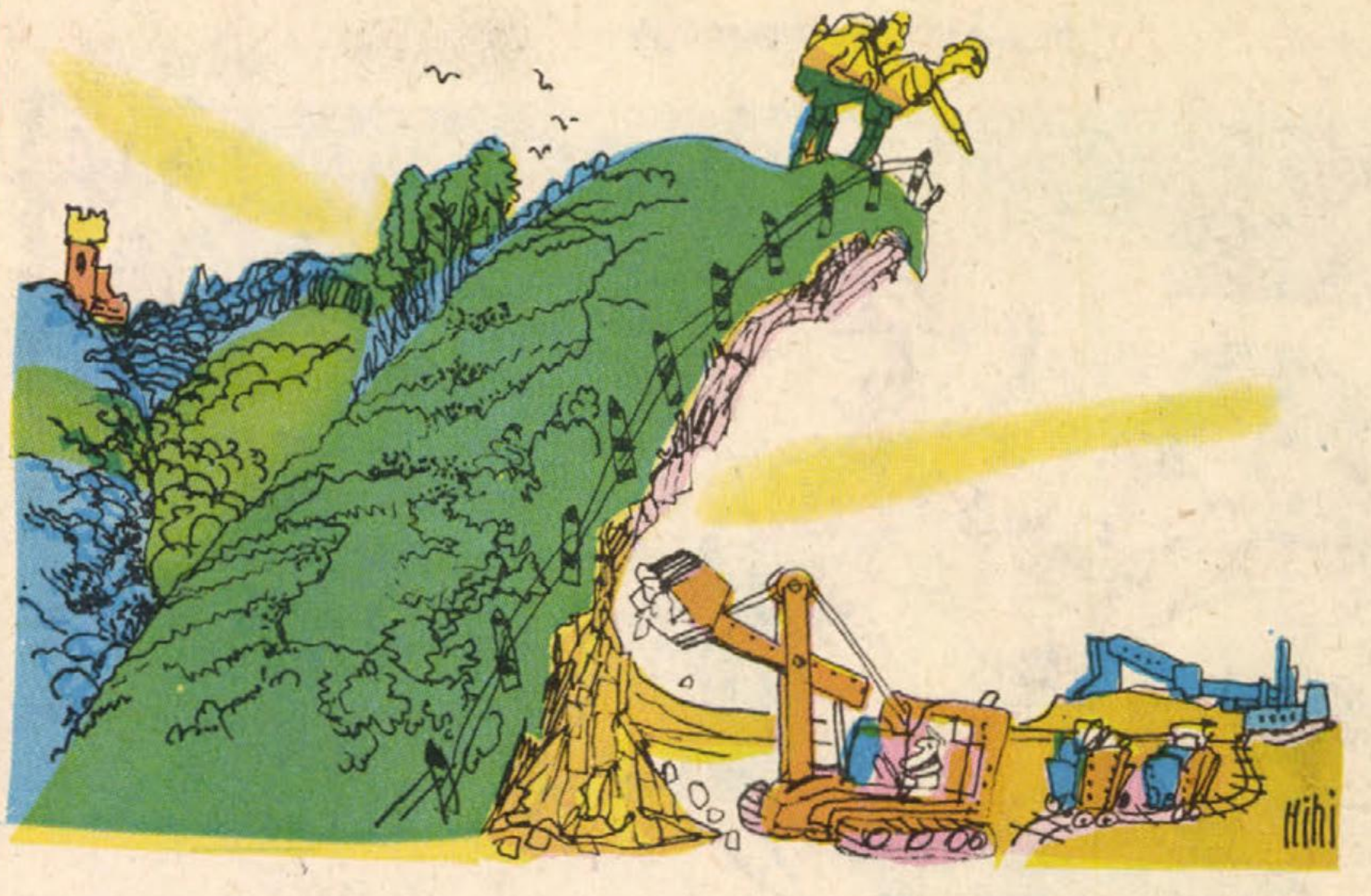

FELFEDEZŐ TÚRÁN

– Itt ér véget a természetvédelmi terület . . .

ÉRTELMES OROSZLÁN

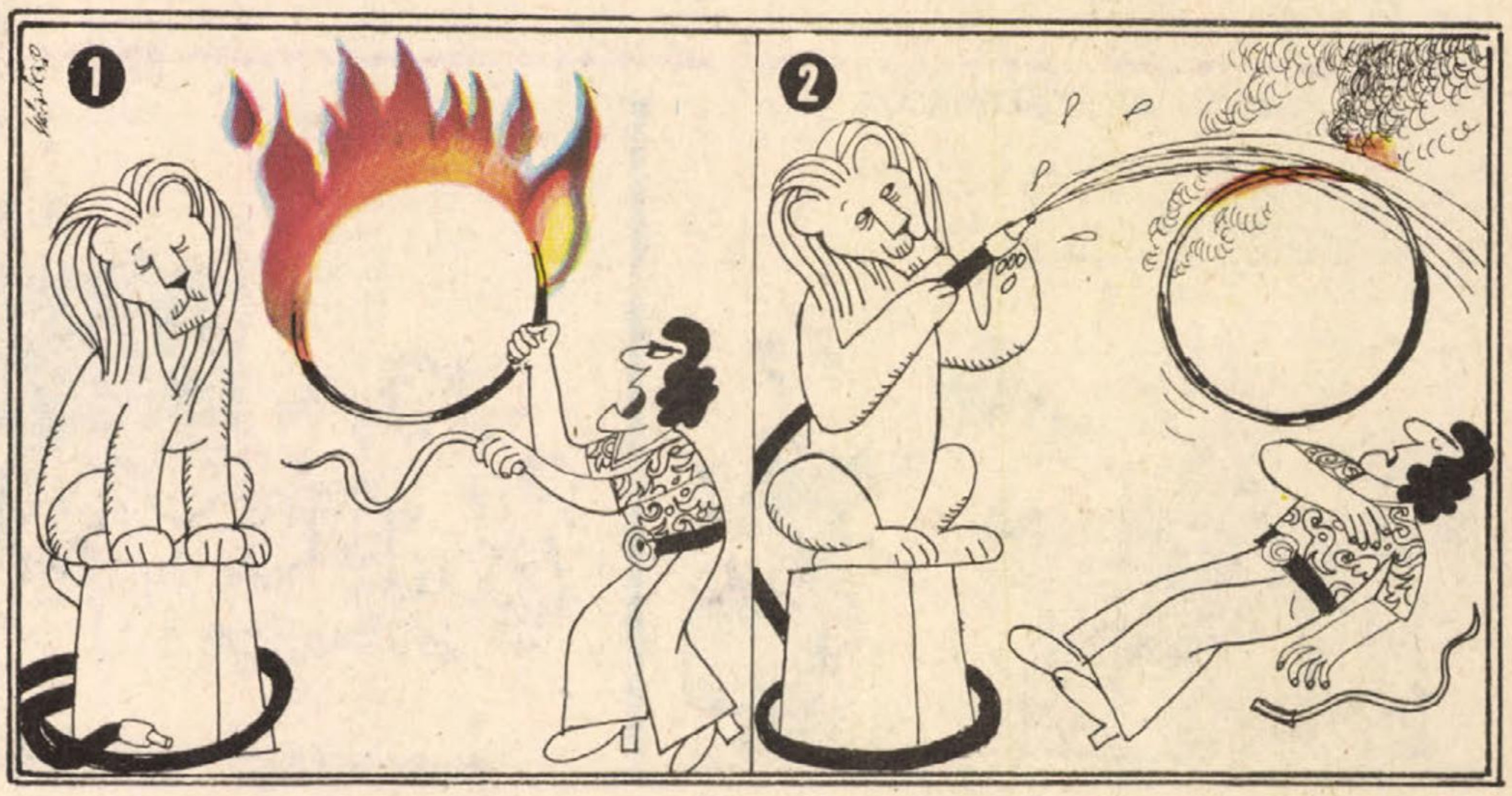

KEMPINGBEN

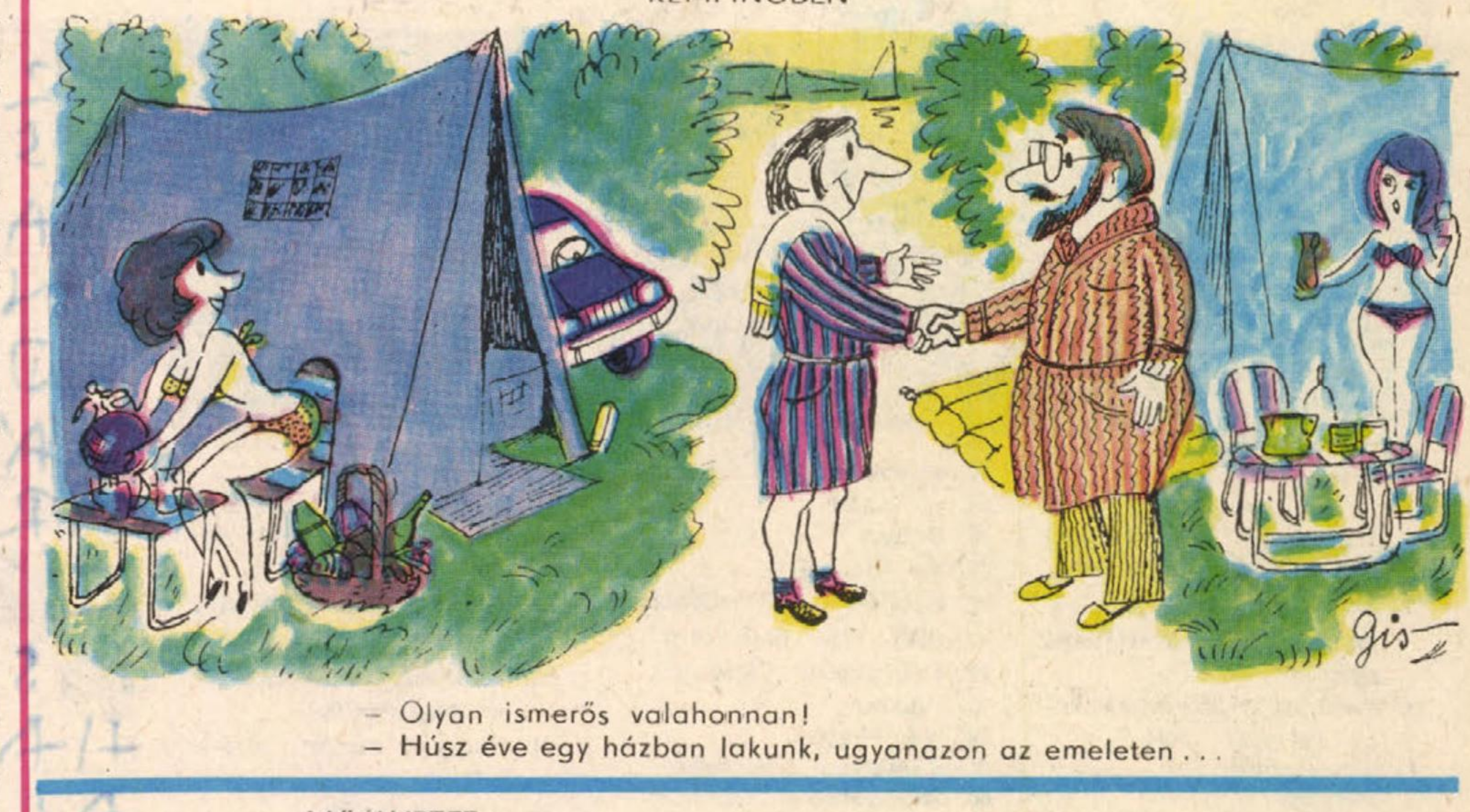

– Olyan ismerős valahonnan!
– Húsz éve egy házban lakunk, ugyanazon az emeleten . . .

MÜÉLVEZET

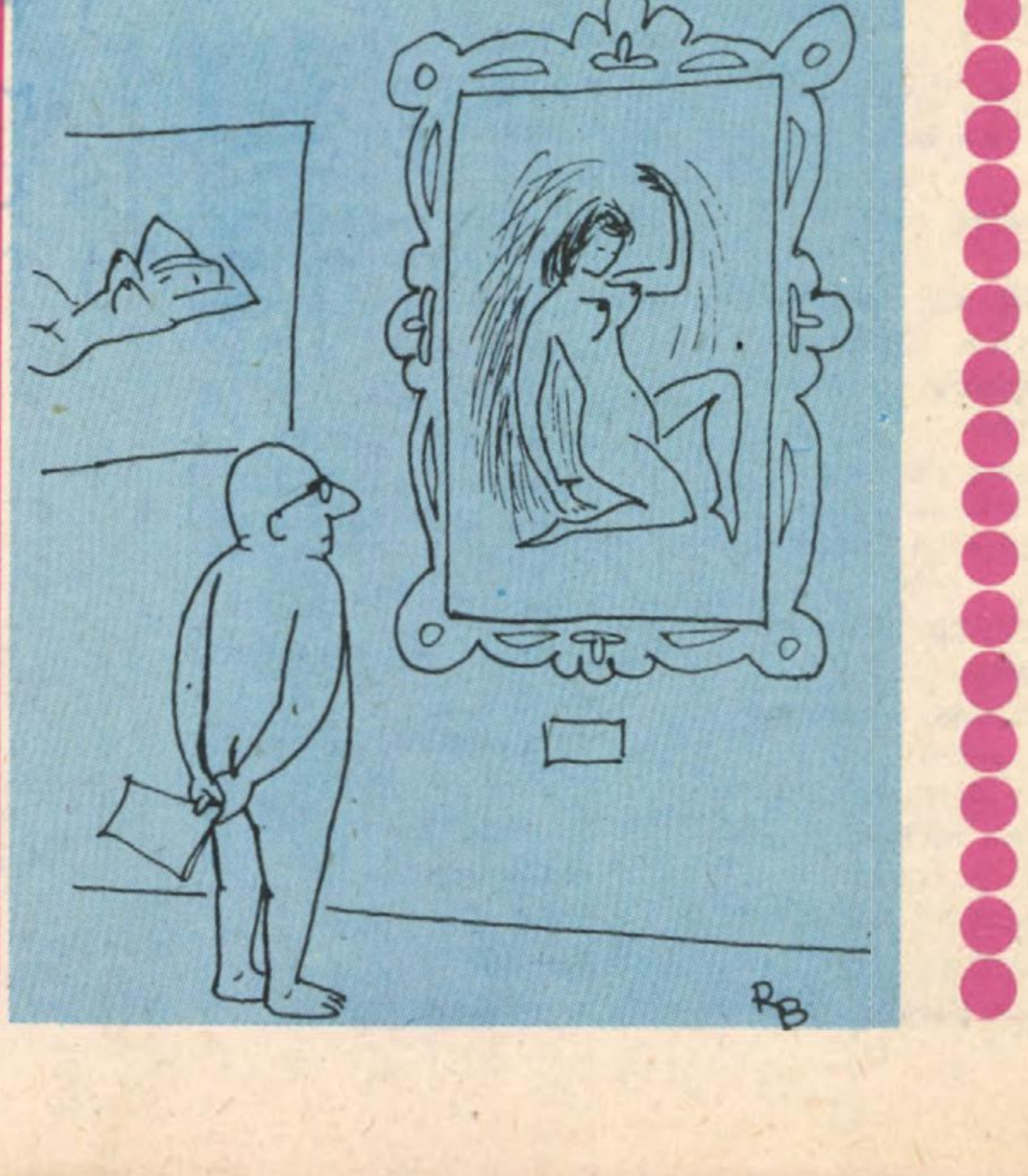

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-38 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

BIZALMATLAN UDVARLÓ

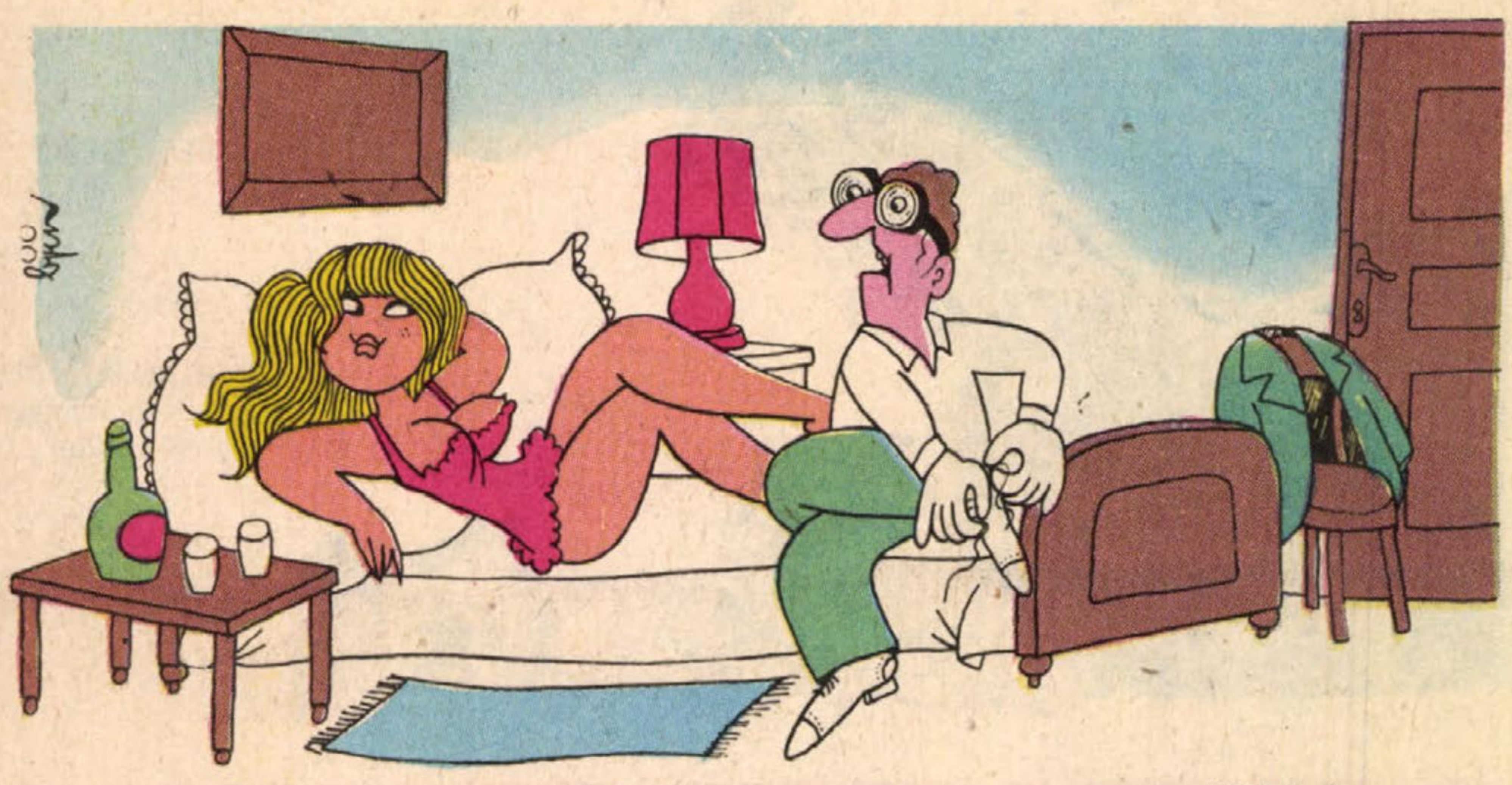

– Mondja, biztos, nogy en magával ismerkedtem meg tegnap délután?

A HULIGÁN IS ÖREGSZIK...

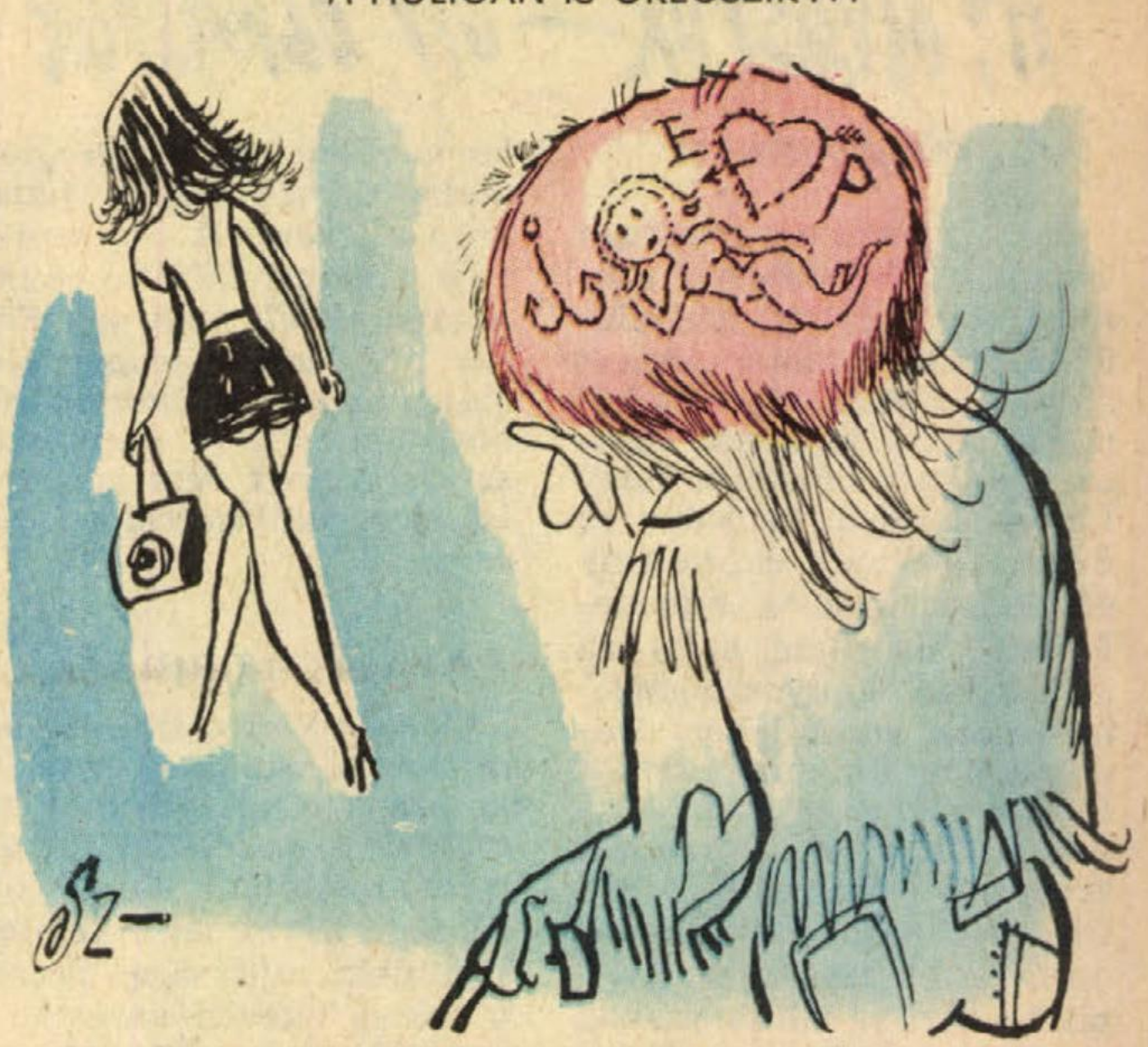

FEJLŐDŐ SZOLGÁLTATÁSOK

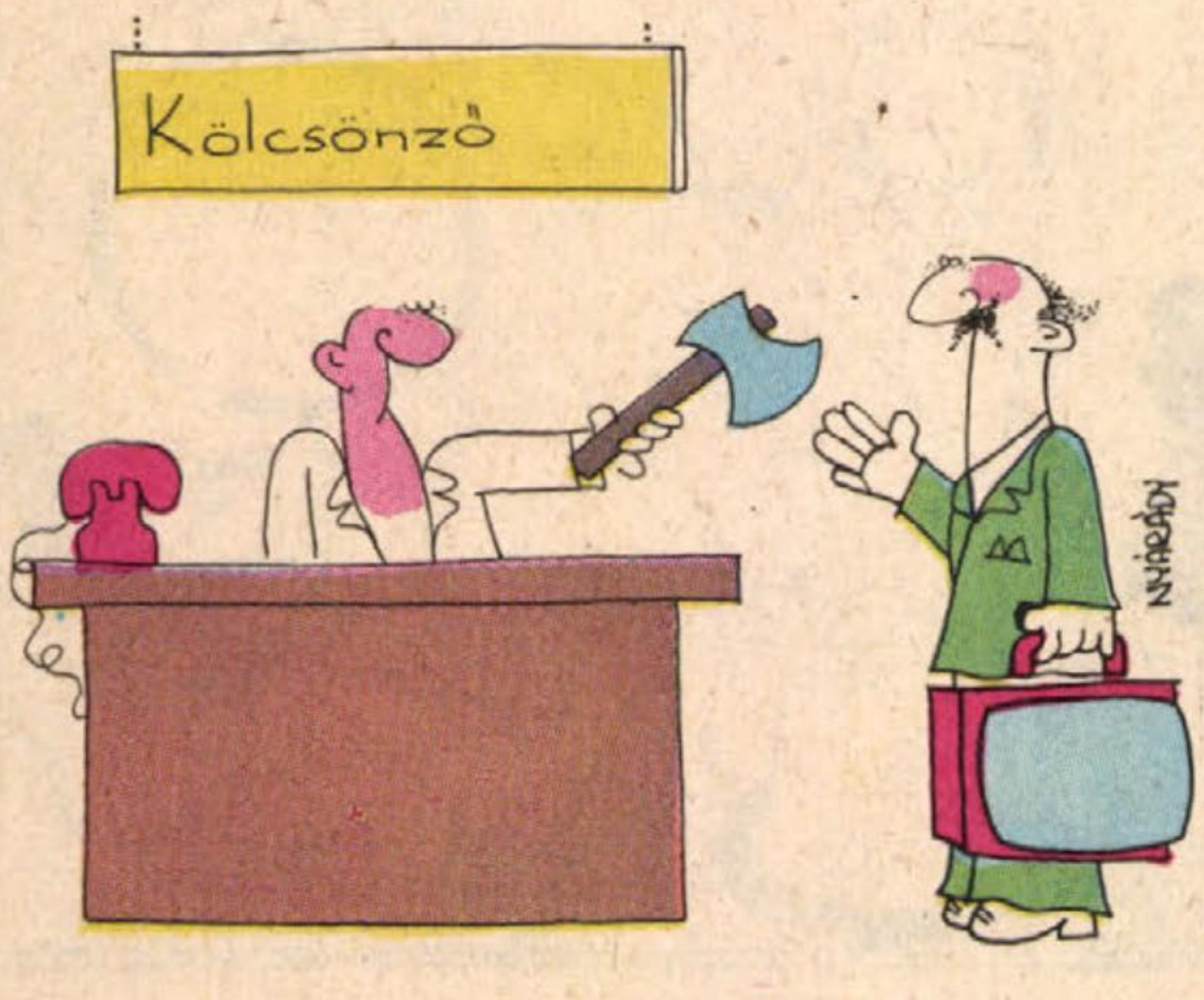

HIVATALBAN

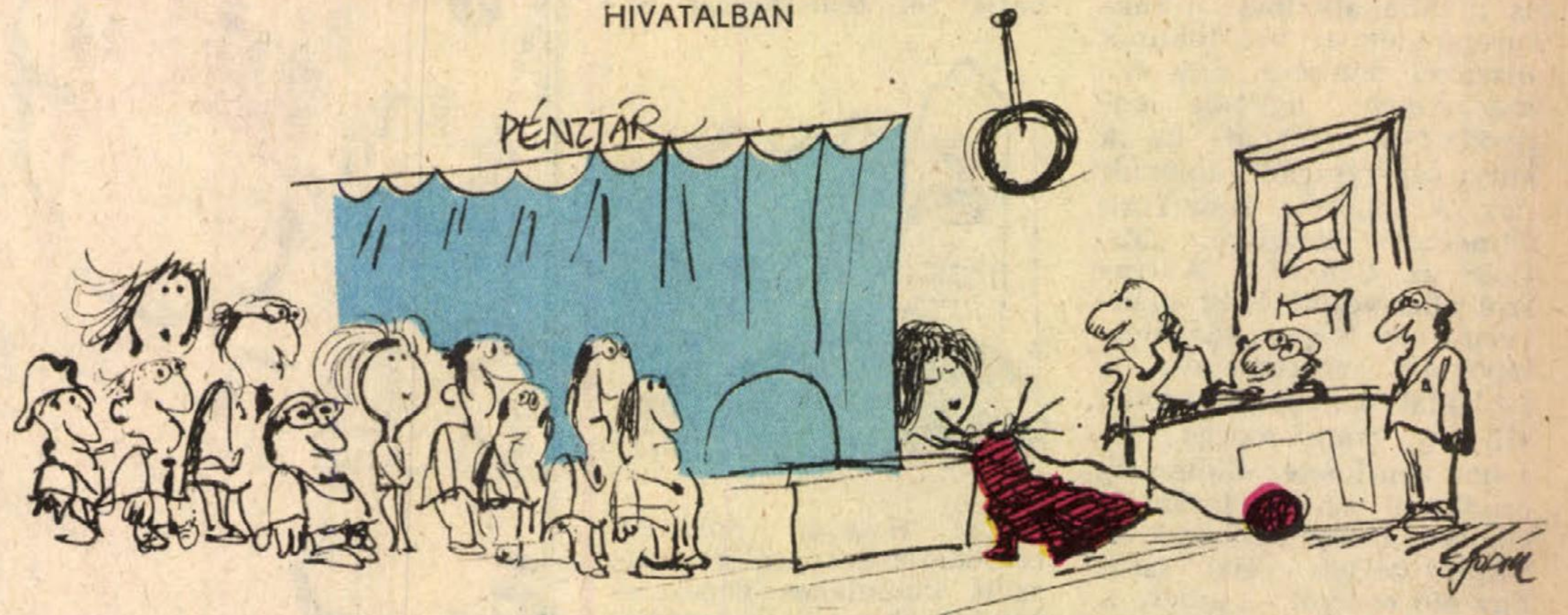

– Nagyon szorgalmas kislány. Reggel óta legalább ötven centit haladt a pulóverével...

MÚZEUMBAN

— Gyere, fiacskám, ne nyúlj az oroszlánhoz! — inti Kovács úr a kisfiát a múzeum állattani osztályán. — De papa ... — így a kisfiú — hiszen ez az oroszlán egy kitömött oroszlán! Mire Kovács úr: Függőleges 27 — vízszintes 25. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 22-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

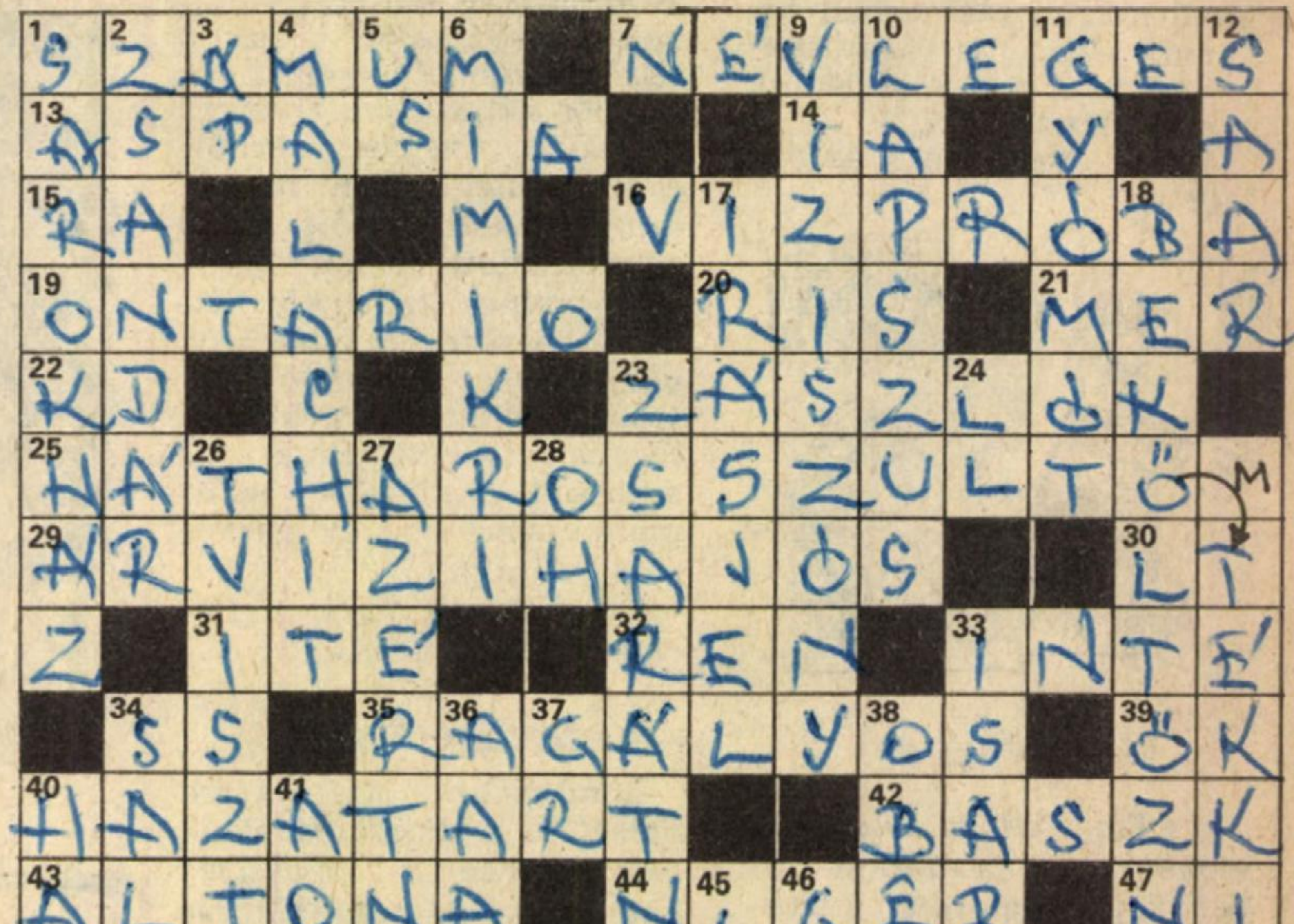

1 S	2 Z	3 A	4 M	5 U	6 M	■	7 N	É	9 V	10 L	E	11 G	E	12 S
13 A	S	P	A	S	I	A	■	■	14 I	A	■	Y	■	A
15 R	A	■	L	■	M	■	16 V	17 I	Z	P	R	Ó	18 B	A
19 O	N	T	A	R	I	O	■	20 R	I	S	■	21 M	E	R
22 K	D	■	C	■	K	■	23 Z	A	S	Z	24 L	Ó	K	■
25 H	Á	26 T	H	27 A	R	28 O	S	S	Z	U	L	T	Ő	M
29 A	R	V	I	Z	I	H	A	J	Ó	S	■	■	30 L	I
Z	■	31 I	T	É	■	■	32 R	E	N	■	33 I	N	T	É
■	34 S	S	■	35 R	36 A	37 G	Á	L	Y	38 O	S	■	39 Ö	K
40 H	A	Z	41 A	T	A	R	T	■	■	42 B	A	S	Z	K
43 A	L	T	O	N	A	■	44 N	45 I	46 G	E	R	■	47 N	I
48 T	A	■	■	E	■	49 S	O	D	A	R	■	50 T	I	■
■	51 M	Ü	52 E	M	53 L	É	K	■	R	■	54 Á	R	■	■
55 S	O	■	56 R	A	É	R	■	57 H	A	58 R	S	O	59 N	A
60 I	N	G	■	R	T	V	i	G	Y	Á	Z	N	I	■

VÍZSZINTES

1. Tikkasztó, homokvihart okozó szél Afrikában
7. Ami elnevezése szerint az, ami, de valójában nem
13. Perikles nagyműveltségű felesége volt
14. Szamárhang
15. Helyrag
16. A boszorkányperek kegyetlen procedúrája volt
19. Kanadai tartomány, fővárosa Toronto
20. Visszafelé bőg
21. Vizet vesz a kútból
22. K. D.
23. Nemzeti felségjelvények
29. Wesselényi Miklóst tisztelték meg ezzel az elnevezéssel 1838-ban
30. L. T.
31. ... letidő
32. R. E. N.
33. Intette — régiesen
34. Azonos mássalhangzók
35. Némelyik betegség
39. Személyes névmás többese
40. Otthona felé halad
42. Ismeretlen eredetű nép a Pireneusok környékén
43. Város az USA-ban (és Hamburg egyik része)
44. Nagy folyó Afrikában
47. Mutatószó
48. A tantal jele
49. Sonka
50. Te meg ő
51. Értékes, régi alkotás, többnyire építmény
54. Felduzzadt víztömeg
55. Fűszer
56. Van ideje
57. Rézfúvós hangszer
60. Alsónemű

FÜGGŐLEGES

1. Épület is lehet, cukrászdai csemege is lehet
2. Kakastollas kalapot viselt
3. A fordítottja köszönés
4. Zöld színű ásvány, dísztárgyakat csiszolnak belőle
5. A 10 függ. vége
6. Egyes állatok alkalmazkodása a környezethez
9. A neurotikus szorongások egyike
10. Hiba, botlás — ismert idegen szóval
11. A ..... irtja a kertész
12. A Mosel mellékfolyója
17. A pont, a vessző, a kettőspont — mind ez
18. Elfoglalni az új lakást
23. Hamvadó parázs
24. Azonos betűk
26. Néhány évvel ezelőtt világszerte divatos tánc volt
28. A csodálkozás indulatszava
33. A Duna bajorországi mellékfolyója
34. Magyar király (1064—1074)
36. Azonos betűk
37. Főúri rang rövidítése volt
38. Hajdan a főpincér megszólítása volt
40. Számnév is, ige is
41. A. O.
45. Az apát különbözteti meg azonos nevű fiától
46. Magyar drámaíró, balladaköltő (1812—1853)
49. Gyakran sebészi beavatkozást igényel
50. Ebből az ülőhelyből egyre kevesebb van a világon
52. Német ő
53. Hamlet töprengésének tárgya
54. Védhetetlen szerva a teniszben
55. Sporteszköz
57. Wells neve előtt szereplő két betű
58. Igekötő
59. A nikkel jele

A CIRKUSZ CSILLAGA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ha nem hallja az ostor csattogását, azonnal elalszik."

100—100 forintot nyert:

Ábrahám Pálné, 2600 Vác, Kés út 15.
Házi Istvánné, 2400 Dunaújváros, Erkel kert 14.
Holland György, 1125 Bp., Zalai u. 4/b.

A nyereményeket postán küldjük el

```
hanemhalljaazos
egyszáz tepsi t
kiut zokogás po
u gianni eszter
szaktanács o lc
 oto gasser kis
urir yl amerika
kd ne e obligát
kibéreli elvont
 delila dream o
zöl költő  lb g
s baa s folio á
ábel mzs  izlés
bocskaiistván á
alsozik marlitt
```